RIKSDAGENS SVAR 106/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till informationssamhällsbalk samt till lagar om ändring av 161 § i markanvändnings- och bygglagen och 38 kap. 8 b § i strafflagen

Ärende

Regeringen har till 2013 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till informationssamhällsbalk samt till lagar om ändring av 161 § i markanvändnings- och bygglagen och 38 kap. 8 b § i strafflagen (RP 221/2013 rd).

Beredning i utskott

Kommunikationsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (KoUB 10/2014 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har godkänt följande uttalanden:

1. Riksdagen förutsätter att verkställigheten av informationssamhällsbalken och dess verkningar följs noggrant och att eventuella behövliga ändringsförslag utfärdas utan dröjsmål om missförhållanden eller oväntade följder uppdagas. I synnerhet bör utvecklingen i fråga om nätneutraliteten, investeringarna i branschen och integritetsskyddet följas.

2. Riksdagen förutsätter att nätneutraliteten upprätthålls och att möjligheterna för användarna av internettjänster att utnyttja vilka internettillämpningar och internättjänster de vill tryggas vid genomförandet av informationssamhällsbalken.

3. Riksdagen förutsätter att den centrala prioriteringen vid regleringen av kommunikationsmarknaden och verkställigheten av informationssamhällsbalken syftar till att minska regleringen och den administrativa bördan, utveckla tjänsterna och främja investeringarna i branschen.

4. Riksdagen förutsätter att användarnas rättigheter, såsom integritetsskyddet och skyddet för konfidentiella meddelanden tillgodoses med alla medel i fråga om elektroniska tjänster och i nätmiljön och att säkerställandet av i synnerhet dessa rättigheter beaktas vid utvecklingen av cybersäkerheten.

5. Riksdagen förutsätter att det tillsätts enmbredbasig arbetsgrupp för utvärdering av regleringen av lagring av förmedlingsuppgifter för myndigheternas behov. Arbetsgruppen ska göra en heltäckande utredning av vilka myndighetsbehoven är, om lagringen av uppgifterna och om frågor som hänför sig till integritetsskyddet i samband med lagringen. Utifrån utredningen ska behovet av eventuella ändringar av bestämmelserna bedömas och vid behov utformas ändringsförslag utan onödigt dröjsmål.

6. Riksdagen förutsätter att kommunikationsministeriet lämnar kommunikationsutskottet en utredning som utgår från dessa synpunkter på nätneutralitet, minskad reglering och branschinvesteringar samt skyddet för konfidentiella meddelanden senast den 1 september 2017.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Informationssamhällsbalk

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1 kap.

Lagens syften och definitioner

1 §

Lagens syften

Syftet med denna lag är att främja utbudet och användningen av elektroniska kommunikationstjänster samt att säkerställa att kommunikationsnät och kommunikationstjänster på skäliga villkor är tillgängliga för alla i hela landet. Syftet är också att trygga en effektiv och störningsfri användning av radiofrekvenser samt att främja konkurrensen och säkerställa att kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna är tekniskt utvecklade, håller god kvalitet, är driftsäkra och trygga samt har förmånliga priser. Lagen syftar också till att trygga den elektroniska kommunikationens konfidentialitet och att värna om integritetsskyddet.

2 §

Tillämpning av vissa bestämmelser

Bestämmelserna i 136—145 och 247 § tillämpas på verksamhetsutövare som avses i dessa bestämmelser, om

1) verksamhetsutövaren har ett verksamhetsställe i Finland eller i övrigt står under finsk jurisdiktion,

2) verksamhetsutövaren inte har något verksamhetsställe inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium, men verksamhetsutövarens viktiga anordningar för förmedling av kommunikation som ingår i en tjänst är belägna i Finland eller administreras i Finland, eller

3) verksamhetsutövaren inte har något verksamhetsställe inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium, men användarna finns i Finland och det utgående från innehållet i den tjänst som tillhandahålls eller av dess marknadsföring är uppenbart att tjänsten är riktad till Finland.

Denna paragraf begränsar inte tillämpningen av internationellt privaträttsliga bestämmelser i finsk lagstiftning.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *audiovisuellt program* en film, ett televisionsprogram, förmedling av evenemang till allmänheten eller någon annan motsvarande helhet som huvudsakligen består av rörliga bilder med tillhörande ljud,

2) *audiovisuell innehållstjänst* televisionsverksamhet eller beställ-tv som tillhandahålls allmänheten i kommersiellt syfte,

3) *internetaccesstjänst* en kommunikationstjänst som möjliggör anslutning till internet för användning av de tjänster som finns tillgängliga där,

4) *masskommunikationsnät* ett kommunikationsnät som huvudsakligen används för överföring eller sändning av televisions- och radioprogramutbud eller annat material som förmedlas i samma form till alla mottagare,

5) *kabelkanal* en skyddskonstruktion som används vid byggandet av allmänna kommunika-

tionsnät och är avsedd som placeringsplats för telekommunikationskablar,

6) *fast installation* en kombination av nätverksutrustning som är installerad för bestående användning på ett på förhand definierat ställe,

7) *användare* en fysisk person som i egenskap av abonnent eller annars använder kommunikationstjänster eller mervärdestjänster,

8) *tillhörande tjänster* system för villkorad tillgång, elektroniska programguider och nummeromvandling, tjänster för identifiering, lokalisering och lägesinformation samt andra sådana motsvarande tjänster i samband med kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som gör det möjligt att tillhandahålla kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller som stödjer tillhandahållande av tjänster via dem,

9) *tillhörande faciliteter* tillhörande tjänster samt byggnader, tillträde till byggnader, kablar, kabelkanaler, master och annan sådan motsvarande fysisk infrastruktur och faciliteter och komponenter i samband med kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som gör det möjligt att tillhandahålla kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller som stödjer tillhandahållande av tjänster via dem,

10) *mervärdestjänst* en tjänst som baserar sig på behandling av förmedlingsuppgifter eller lokaliseringsuppgifter för andra ändamål än för att förmedla meddelanden,

11) *markbundet masskommunikationsnät* ett masskommunikationsnät som fungerar med hjälp av radiovågor som utbreder sig fritt,

12) *programutbud* en på förhand utvald helhet av audiovisuella program eller radioprogram,

13) *amatörradiokommunikation* sådan radiokommunikation mellan personer med påvisad tillräcklig behörighet som de utövar med hjälp av amatörradiostationer för syften som gäller utbildning, kontakter eller radiotekniska experiment och utan att sträva efter ekonomisk nytta,

14) *radioutrustning* en anläggning eller en väsentlig del av den som är avsedd för sändning (*radiosändare*) eller mottagning (*radiomottagare*) av radiofrekventa elektromagnetiska vågor, för radiokommunikation eller för något annat ändamål,

15) *radiofrekvenser* elektromagnetiska vågor med lägre frekvens än 3 000 gigahertz som utbreder sig fritt,

16) *radioverksamhet* sändning av programutbud som består av radioprogram och som är avsedd att tas emot av allmänheten samtidigt enligt en fastställd programtablå,

17) *radiokommunikation* överföring, sändning eller mottagning av meddelanden med hjälp av radiofrekvenser,

18) *lokaliseringsuppgift* information från ett kommunikationsnät eller en terminalutrustning som anger ett abonnemangs eller en terminalutrustnings geografiska position och som används för annat än för att förmedla meddelanden,

19) *etableringsstat* en stat där en leverantör av informationssamhällets tjänster faktiskt bedriver näringsverksamhet med hjälp av en fast etablering,

20) *sponsring* finansiering av eller annat ekonomiskt bidrag för audiovisuella innehållstjänster, audiovisuella program, radioprogram eller radioverksamhet, i syfte att främja bidragsgivarens försäljning av nyttigheter eller göra denne mer känd, när bidragsgivaren inte producerar audiovisuella program eller radioprogram, levererar innehållstjänster eller bedriver radioverksamhet,

21) *skyddat namn* och *skyddat märke* ett namn och märke som är infört i handels-, varumärkes-, förenings-, stiftelse- eller partiregistret eller en inarbetad firma, ett sekundärt kännetecken eller ett varumärke enligt firmalagen (128/1979) eller varumärkeslagen (7/1964) samt namnet på ett offentligt samfund, ett statligt affärsverk, en självständig offentligrättslig inrättning, en offentligrättslig förening samt på en främmande stats beskickning eller på ett organ i dem,

22) *elektroniskt meddelande* information som förmedlas eller distribueras elektroniskt,

23) *teleutrustning* radioutrustning, teleterminalutrustning och nätverksutrustning,

24) *teleshopping* televisionssändning som innehåller erbjudanden om köp eller försäljning,

25) *teleterminalutrustning* utrustning som för sändning, bearbetning eller mottagande av meddelanden är avsedd att via ledning, per radio, optiskt eller på något annat elektromagnetiskt sätt vara antingen direkt kopplad till en anslutning i ett allmänt kommunikationsnät eller att direkt eller indirekt kopplad till en anslutning i ett allmänt kommunikationsnät fungera med det allmänna kommunikationsnätet,

26) *televisionsverksamhet* ursprunglig sändning av programutbud som består av audiovisuella program och som är avsedd att tas emot av allmänheten samtidigt enligt en fastställd programtablå,

27) *teleföretag* en aktör som tillhandahåller nättjänster eller kommunikationstjänster för en grupp av användare som inte har avgränsats på förhand, dvs. bedriver allmän televerksamhet,

28) *informationssäkerhet* administrativa och tekniska åtgärder genom vilka det säkerställs att information är tillgänglig endast för dem som har rätt att använda den, att informationen inte kan ändras av andra än dem som har rätt till detta samt att informationen och informationssystemen kan utnyttjas av dem som har rätt att använda informationen och systemen,

29) *informationssamhällets tjänster* elektroniska tjänster som utförs på individuell begäran av en mottagare, på distans och vanligtvis mot ersättning,

30) *abonnent* en juridisk eller fysisk person som för något annat ändamål än televerksamhet har ingått avtal om leverans av kommunikationstjänster eller mervärdestjänster,

31) *accessnät* den del av ett fast kommunikationsnät som finns mellan abonnentens abonnemang och en anordning varmed meddelanden kan styras,

32) *beställ-tv* en tjänst där användarna tillhandahålls audiovisuella program från en programkatalog,

33) *radiokommunikation i säkerhetssyfte* radiokommunikation för att skydda och rädda människoliv eller egendom,

34) *nättjänst* en tjänst som tillhandahålls av ett teleföretag (*nätföretag*) för att ett kommunikationsnät som det äger eller på någon annan grund förfogar över ska kunna användas för överföring och distribution av meddelanden,

35) *domännamn* en adress på internet under den nationella toppdomänen fi eller toppdomänen ax för landskapet Åland i form av ett namn som består av bokstäver, siffror eller andra tecken eller en kombination av dem,

36) *kommunikationsförmedlare* ett teleföretag, en sammanslutningsabonnent och en sådan annan aktör som förmedlar elektronisk kommunikation för andra än personliga eller med sådana jämförbara sedvanliga privata ändamål,

37) *kommunikationstjänst* en tjänst som helt eller huvudsakligen utgörs av överföring av meddelanden i kommunikationsnät samt överförings- och sändningstjänster i masskommunikationsnät,

38) *nätverksutrustning* utrustning som är avsedd att användas för överföring eller styrning av meddelanden i kommunikationsnät,

39) *kommunikationsnät* ett system som består av sammankopplade ledningar och av anordningar och som är avsett för överföring eller distribution av meddelanden via ledning, med radiovågor, optiskt eller på något annat elektromagnetiskt sätt,

40) *förmedlingsuppgifter* information som kan kopplas till en juridisk eller fysisk person och som behandlas för att överföra meddelanden, samt uppgifter om en radiostations identifieringssignal, radiosändarens typ eller användare samt om radiosändningens starttid, varaktighet och utsändningsplats,

41) *sammanslutningsabonnent* ett företag eller en organisation som abonnerar på kommunikationstjänster eller mervärdestjänster och som i sitt kommunikationsnät behandlar meddelanden från användare samt förmedlingsuppgifter och lokaliseringsuppgifter,

42) *allmän telefonitjänst* en kommunikationstjänst som gör det möjligt att ringa och ta emot inrikes- och utrikessamtal med nummer som finns i en nationell eller internationell nummerplan,

43) *allmänt kommunikationsnät* ett kommunikationsnät som används för att tillhandahålla

kommunikationstjänster till en grupp av användare som inte har avgränsats på förhand.

AVDELNING II

ANMÄLNINGSPLIKTIG VERKSAMHET OCH KONCESSIONER

2 kap.

Anmälningspliktig verksamhet

4 §

Anmälningsplikt som gäller bedrivande av verksamhet

När det gäller följande verksamheter ska verksamhetsutövaren göra en elektronisk anmälan till Kommunikationsverket innan verksamheten inleds:

1) allmän televerksamhet (*televerksamhetsanmälan*),

2) annan än koncessionspliktig televisionsverksamhet, om den som levererar tjänsten är etablerad i Finland (*programverksamhetsanmälan*),

3) beställ-tv-verksamhet, om den som levererar tjänsten är etablerad i Finland (*beställ-tv-anmälan*), och

4) om verksamhetsutövaren använder avkodningssystem i samband med tillhandahållande av linjära betal-tv-tjänster i ett markbundet digitalt masskommunikationsnät (*betal-tv-anmälan*).

Anmälan enligt 1 mom. behöver dock inte göras om verksamhet som är kortvarig eller annars är av mindre betydelse.

Närmare bestämmelser om hurudan verksamhet som ska betraktas som kortvarig eller av mindre betydelse får utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

En anmälan enligt 1 mom. ska innehålla alla de identifierings- och kontaktuppgifter om företaget eller organisationen som behövs för tillsynen samt en beskrivning av verksamheten. Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas, om anmälningarnas form och om hur de ska lämnas in.

Kommunikationsverket ska utan dröjsmål underrättas om sådana förändringar i verksamheten som är relevanta för de anmälda uppgifterna och om avslutande av verksamheten.

Om ett teleföretag eller en aktör som levererar betal-tv-tjänster inte längre, av någon orsak som inte kunnat förutses, kan tillhandahålla abonnenterna avtalsenliga kommunikationstjänster eller andra tjänster eller iaktta avtalade villkor vid uppsägning av en tjänst, ska företaget utan dröjsmål eller senast två veckor innan tjänsten upphör meddela abonnenterna och Kommunikationsverket att tjänsten upphör. Samtidigt ska teleföretaget informera abonnenterna om hur de kan bevara sina meddelanden.

Om orsaken till att en kommunikationstjänst upphör enligt 6 mom. är att nättjänsten avbryts, ska det nätföretag inom vars kommunikationsnät tjänsteföretaget verkar underrätta det teleföretag som tillhandahåller kommunikationstjänsten och Kommunikationsverket om saken senast fyra veckor innan nättjänsten avbryts.

5 §

Förteckning över anmälningar

Kommunikationsverket ska föra en offentlig förteckning över anmälningar som avses i 4 §.

Kommunikationsverket ska inom en vecka bekräfta mottagandet av en anmälan. I bekräftelsen ska det anges de på denna lag baserade rättigheter och skyldigheter som gäller den anmälda verksamheten i Finland.

3 kap.

Nätkoncession

6 §

Televerksamhet som kräver nätkoncession

Nätkoncession krävs när nättjänster som behöver radiofrekvenser tillhandahålls i sådana di-

gitala markbundna masskommunikationsnät eller mobilnät där allmän televerksamhet utövas.

Koncession krävs också för tillhandahållande av nättjänster i mobila myndighetsnät som fungerar på flera än en kommuns område.

Med undantag av vad som föreskrivs i 1 mom. krävs det inte koncession för tillhandahållande av nättjänster i digitala markbundna masskommunikationsnät, om

1) verksamheten pågår i högst en månad och om den televisionssändare som används i verksamheten har en strålningseffekt på högst 50 watt, eller

2) televisionssändaren, med beaktande av den plats där den används, har en så liten strålningseffekt att verksamheten endast sträcker sig till ett begränsat område.

7 §

Ledigförklaring av nätkoncessioner

När frekvenser som tekniskt sett och med hänsyn till en effektiv användning av frekvenserna är ändamålsenliga blir lediga för televerksamhet som kräver koncession, ska statsrådet förklara en koncession ledig att sökas i enlighet med den frekvensplan som fastställts genom en förordning som utfärdats med stöd av 95 § 3 mom. 1 punkten.

Nätkoncessioner som beviljats av Kommunikationsverket ledigförklaras dock inte.

8 §

Beviljande av nätkoncession

Statsrådet beviljar nätkoncessioner för televerksamhet som avses i 6 § 1 mom. och för sådan verksamhet i myndighetsnät som avses i 6 § 2 mom. utan motprestation och på det sätt som anges i 10 §.

Om det för allmän televerksamhet i ett mobilnät anvisas nya frekvenser som tekniskt sett och med hänsyn till en effektiv användning av frekvenserna är ändamålsenliga, kan statsrådet fatta beslut om beviljande av nätkoncession genom auktion enligt 11 §.

9 §

Beviljande av nätkoncession för kortvarig verksamhet

Nätkoncession beviljas av Kommunikationsverket, om koncessionen gäller digital televisionsverksamhet som pågår högst tre månader och den sändare som används har en strålningseffekt på högst två kilowatt.

Kommunikationsverket ska bevilja nätkoncession för verksamhet som avses i 1 mom., om det finns radiofrekvenser att anvisa för verksamheten och om det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag.

Kommunikationsverket får bevilja samma verksamhetsutövare en ny nätkoncession för verksamhet som avses i 1 mom. för ett helt eller delvis överlappande täckningsområde tidigast två månader från det att den föregående koncessionens giltighetstid löpte ut.

10 §

Beviljande av nätkoncession genom jämförelseförfarande

Nätkoncession ska beviljas om

1) sökanden har tillräckliga ekonomiska resurser att sörja för nätföretagets skyldigheter,

2) koncessionsmyndigheten inte har grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, och

3) koncessionsmyndigheten inte har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession uppenbart kommer att äventyra den nationella säkerheten.

Nätkoncession för tillhandahållande av nättjänster i myndighetsnät ska beviljas om sökanden utöver de förutsättningar som avses i 1 mom. har den förmåga och yrkesskicklighet som krävs med hänsyn till särdragen i verksamheten.

Om koncession enligt 1 mom. på grund av knapp tillgång till radiofrekvenser inte kan beviljas alla sökande, ska koncession beviljas sökande vilkas verksamhet bäst främjar lagens syften enligt 1 §.

Alla de uppgifter som koncessionsmyndigheten begär och som behövs vid bedömningen av de förutsättningar för att bevilja koncession som avses i 1 mom. ska lämnas i ansökan om koncession.

Ett statsrådsbeslut som gäller koncession ska fattas inom sex veckor från det att ansökningstiden har gått ut. Statsrådet kan förlänga tidsfristen på sex veckor med högst åtta månader, om det behövs för att säkerställa att ansökningsförfarandet är opartiskt, skäligt, klart och öppet för insyn, för komplettering av ansökningarna eller av andra särskilda skäl. En förlängning av tidsfristen ska meddelas offentligt.

11 §

Beviljande av nätkoncession genom auktion

Statsrådet ska bevilja koncession enligt 8 § 2 mom. till det företag eller den organisation som vid auktionen har lagt det högsta godkända budet på ett frekvensband eller frekvensbandpar, om det inte finns särskilt vägande skäl att misstänka att den nationella säkerheten uppenbart äventyras om koncession beviljas.

Auktionen ordnas av Kommunikationsverket. Auktionen ska ordnas så att den är opartisk, klar, öppen för insyn och icke-diskriminerande samt teknik- och tjänsteneutral.

Bestämmelser om antalet frekvensband eller frekvensbandpar som beviljas, om maximiantalet frekvenser som beviljas per företag och organisation, om den tillämpade auktionsmodellen samt om utgångspriset för de frekvenser som auktioneras ut utfärdas genom förordning av statsrådet.

Auktionen kan genomföras med hjälp av ett elektroniskt auktionssystem. Vid auktionen kan ordnas en eller flera budrundor med stigande bud. Alla bud som läggs under auktionen är bindande tills auktionen har avslutats.

Kommunikationsverket förklarar auktionen avslutad efter den budrunda då inga nya bud har lagts på något frekvensbandpar eller frekvensband.

När auktionen avslutas vinner det högsta godkända bud som har lagts på varje frekvensbandpar eller frekvensband.

12 §

Närmare föreskrifter om auktionsförfarandet

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om auktionsförfarandet. Föreskrifterna kan gälla

1) sättet och tiden för anmälan till auktionen,
2) läggande av bud,
3) höjande av bud,
4) flyttning av bud mellan ett frekvensbandpar och frekvensband så att värdet på de bud som redan lagts på dem inte sjunker till följd av flyttningen,
5) hur rätten att lägga bud bestäms i respektive budrunda,
6) hur gällande högsta bud bestäms;
7) avbrytande eller återkallande av auktionen på grund av ett oöverstigligt hinder eller av tekniska orsaker,
8) andra motsvarande auktionsregler och det sätt på vilket auktionen ordnas tekniskt.

13 §

Deltagande i auktion

Ett företag och en organisation som vill delta i en auktion ska på förhand göra en anmälan om sitt deltagande till Kommunikationsverket och betala en deltagaravgift enligt 286 §.

Av företagen i en koncern som avses i 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997) får endast ett företag delta i auktionen.

De företag som deltar i auktionen får inte samarbeta när det gäller auktionen. Som förbjudet samarbete betraktas

1) avtal om budens innehåll,
2) utbyte av information om budens innehåll under auktionsförfarandet, och
3) annan sådan verksamhet mellan deltagarna som syftar till att påverka auktionsförloppet och slutresultatet.

14 §

Auktionsförfarandets offentlighet

Namnet på de företag och organisationer som anmält sig till en auktion och andra uppgifter som lämnats i samband med anmälan är inte offentliga förrän auktionsförfarandet har avslutats.

De vinnande buden offentliggörs när auktionsförfarandet har avslutats. Övriga bud som lagts av ett företag eller en organisation är sekretessbelagda. Kommunikationsverket kan dock under auktionen lämna uppgifter om det sammanlagda beloppet av de bud som lagts under respektive budrunda. Auktionsdeltagarna får dessutom uppgifter om antalet bud som lagts på frekvenserna och om det högsta budets belopp.

Bestämmelser om uppgifternas offentlighet i övrigt finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Kommunikationsverket ska, trots sekretessbestämmelserna, på begäran av kommunikationsministeriet lämna ministeriet i 1 och 2 mom. avsedda uppgifter som verket tagit del av då det fullgjort uppgifter enligt detta kapitel och som behövs för tillsynen och styrningen.

15 §

Förkastande av auktionsbud

Kommunikationsverket ska förkasta ett auktionsbud som lagts av ett företag eller en organisation, om det faktiska bestämmande inflytandet i företaget eller organisationen före beviljandet av koncession ändras på ett sådant sätt att företaget eller organisationen inte längre uppfyller de villkor för deltagande i auktionen som anges i 13 §.

Kommunikationsverket kan besluta att förkasta ett bud som lagts av ett företag eller en organisation, om företaget eller organisationen har lämnat väsentligt oriktiga uppgifter om omständigheter som är relevanta för auktionen eller om företaget eller organisationen annars bryter mot bestämmelserna i 3 kap. eller mot Kommunikationsverkets föreskrifter om auktioner och trots uppmaning inte omedelbart rättar sitt förfarande.

Statsrådet kan besluta att förkasta ett bud som lagts av ett företag eller en organisation, om statsrådet har särskilt vägande skäl att misstänka att beviljandet av koncession uppenbart äventyrar den nationella säkerheten.

16 §

Villkor för nätkoncession

Statsrådet beviljar nätkoncession för viss tid, högst 20 år.

I en nätkoncession kan teleföretagets geografiska verksamhetsområde samt nätets täckningsområde anges.

Koncessionen kan förenas med

1) krav som främjar de syften som föreskrivs i 1 §,

2) villkor som kompletterar kraven enligt 243 § eller tekniska föreskrifter som Kommunikationsverket meddelat med stöd av 244 §, och som gäller kommunikationsnätens tekniska egenskaper eller ett effektivt utnyttjande av frekvenserna,

3) villkor som gäller den mängd kapacitet som ska reserveras för en innehavare av programkoncession eller samarbete mellan innehavare av programkoncession i frågor som gäller fördelning av kapacitet eller elektroniska programguider,

4) villkor som gäller sändningsteknik och kodning av sändningar,

5) villkor som gäller koncessionshavarens skyldighet att i sin verksamhet avhjälpa störningar som orsakas annan radiokommunikation som uppfyller föreskrivna krav och att ersätta kostnaderna för avhjälpandet av störningarna.

Nätkoncession för tillhandahållande av nättjänster i ett markbundet masskommunikationsnät kan beviljas på villkor att koncessionshavaren för sin del sörjer för att Rundradion Ab samt innehavare av programkoncession enligt 22 § i denna lag och i 3 § 1 mom. i landskapslagen om radio- och televisionsverksamhet i Ålands författningssamling (2011:95) får tillgång till den kapacitet de behöver för verksamheten.

Statsrådet ska genom ovannämnda koncessionsvillkor se till att i 4 mom. avsedda utövare av televisions- och radioverksamhet i alla situationer får tillgång till den kapacitet som de behöver för verksamheten.

17 §

Ändring av nätkoncession

En nätkoncession kan under dess giltighetstid ändras med koncessionshavarens samtycke och även annars, om det är nödvändigt på grund av ändringar i den tekniska utvecklingen, i internationella avtalsförpliktelser, i verksamhetsbetingelserna för den koncessionspliktiga verksamheten eller i marknadsförhållandena, eller andra motsvarande väsentliga ändringar.

Villkoren i en nätkoncession som beviljats av statsrådet kan ändras också på ansökan av koncessionshavaren. Statsrådet ska innan det fattar beslut underrätta koncessionshavaren om hur statsrådets översyn kan inverka på koncessionen och samtidigt ge koncessionshavaren en rimlig tid för att återkalla ansökan om ändring av koncessionen.

18 §

Överföring av nätkoncession

En nätkoncession får inte överföras till någon annan än ett företag som enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen hör till samma koncern. Statsrådet ska omedelbart underrättas om överföringen inom koncernen.

Om det bestämmande inflytandet enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen eller motsvarande faktiska bestämmande inflytande i förhållande till koncessionshavaren förändras, ska statsrådet omedelbart underrättas om förändringen. Statsrådet ska inom två månader efter underrättelsen besluta om koncessionen ska återkallas.

Statsrådet kan låta bli att återkalla koncessionen om det är uppenbart att

1) förutsättningarna enligt 10 § för beviljande av koncession är uppfyllda, och att

2) verksamheten fortgår i enlighet med koncessionsvillkoren.

Koncessionshavaren kan be statsrådet ge ett förhandsbeslut om vilken inverkan en förändring i det bestämmande inflytandet får på koncessionen. Statsrådet ska ge beslutet inom två månader från det att ansökan kom in.

Om det bestämmande inflytandet har ändrats genom ett företagsförvärv som enligt konkurrenslagen (948/2011) ska anmälas till Konkurrens- och konsumentverket eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) ska anmälas till Europeiska kommissionen, nedan *kommissionen*, ska statsrådets beslut meddelas inom två månader från den dag då avgörandet om företagsförvärvet vann laga kraft.

Statsrådet kan på koncessionshavarens begäran överföra en nätkoncession som beviljats i ett auktionsförfarande enligt 11 §, om statsrådet inte har särskilt vägande skäl att misstänka att överföringen hindrar konkurrens, äventyrar en störningsfri radiokommunikation eller uppenbart äventyrar den nationella säkerheten. Statsrådets beslut ska meddelas inom två månader från det att ansökan om överföring kom in.

En sådan överföring av en nätkoncession som avses i 6 mom. kan begränsas till att gälla endast en del av de frekvenser som ingår i koncessionen. Koncessionshavaren ska i sin ansökan om överföring redogöra för vem som efter överföringen svarar för betalningen av koncessionsavgiften enligt 287 §.

Koncessionshavarens alla rättigheter och skyldigheter övergår till den nya koncessionshavaren. När en koncession överförs övergår också helt eller delvis den frekvensreservering enligt 44 § och det radiotillstånd enligt 39 § som hänför sig till koncessionen. Den som avstår från koncessionen ska omedelbart underrätta Kommunikationsverket om överföringen.

19 §

Återkallande av nätkoncession

Statsrådet kan återkalla en nätkoncession helt eller delvis, om

1) koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt har brutit mot denna lag eller mot de koncessionsvillkor som avses i 16 §,

2) en koncessionshavare som har beviljats koncession enligt 6 § 1 mom. inte längre med hänsyn till verksamhetens art och omfattning har tillräckliga ekonomiska resurser att uppfylla sina skyldigheter,

3) det nät som avses i koncessionen inte används för verksamhet för vilken de i koncessionen angivna radiofrekvenserna har anvisats, eller

4) koncessionshavaren inte inom två år från koncessionsperiodens början faktiskt har inlett den verksamhet som koncessionen avser, om inte statsrådet på koncessionshavarens ansökan bestämmer något annat av orsaker som hänför sig till den tekniska utvecklingen eller det allmänna ekonomiska läget.

En förutsättning för återkallande är dessutom att koncessionshavaren trots uppmaning inte inom en skälig tid om minst en månad rättar sitt förfarande, återställer sina ekonomiska resurser till en tillfredsställande nivå eller visar att verksamheten inletts.

Statsrådet får återkalla en nätkoncession, om koncessionshavaren överför den till någon annan än ett företag som hör till samma koncern, så som föreskrivs i 18 § 1 och 2 mom.

20 §

Uthyrning av nyttjanderätt till frekvenser

En koncessionshavare vars koncession har beviljats i ett sådant auktionsförfarande som avses i 8 § 2 mom. kan hyra ut nyttjanderätten till de frekvenser som koncessionen avser till ett annat företag eller en annan organisation. Koncessionshavaren ska dock alltjämt svara för de skyldigheter som följer av koncessionen och tillhörande radiotillstånd enligt 39 § och frekvensreservering enligt 44 §.

Uthyrning av nyttjanderätt ska godkännas av statsrådet. Statsrådet kan på ansökan av koncessionshavaren godkänna uthyrningen, om det inte finns särskilt vägande skäl att misstänka att uthyrningen uppenbart äventyrar den nationella säkerheten. Statsrådet ska besluta om godkännandet inom två månader från det att ansökan kom in.

21 §

Avstående från nätkoncession

En koncessionshavare kan avstå från koncessionen genom att meddela koncessionsmyndigheten detta innan koncessionsperioden går ut.

Av en koncessionshavare som har avstått från en koncession helt och hållet tas det inte ut någon i 287 § föreskriven koncessionsavgift för den återstående koncessionsperioden. Koncessionsavgiften för en koncessionshavare som delvis har avstått från en koncession sänks i motsvarande mån för den återstående koncessionsperioden. Koncessionsavgifter som har betalats innan koncessionshavaren avstod från koncessionen återbetalas dock inte.

4 kap.

Programkoncession för digital televisions- och radioverksamhet

22 §

Digital televisions- och radioverksamhet som kräver programkoncession

För utövande av televisions- och radioverksamhet i ett markbundet digitalt masskommunikationsnät krävs programkoncession, förutom i fråga om verksamhet där

1) audiovisuella innehållstjänster eller radiosändningar kan tas emot endast i läroanstalter, sjukhus, hotell eller i andra motsvarande inrättningar, eller

2) tillhandahållandet av audiovisuellt innehåll inte är regelbundet med hänsyn till programmens antal eller sändningarnas förekomst och där tillhandahållandet inte är det huvudsakliga syftet med en tjänst.

Rundradion Ab får utöva sådan allmännyttig digital televisions- och radioverksamhet som avses i 7 § i lagen om Rundradion Ab (1380/1993) utan koncession.

23 §

Förfarandet vid ansökan om programkoncession

Programkoncession för digital televisions- och radioverksamhet ska sökas hos Kommunikationsverket. Ansökan ska innehålla

1) sökandens namn, kontaktinformation och hemort,

2) en redogörelse för den planerade verksamhetens varaktighet,

3) en redogörelse för den sändningsteknik som ska användas, den maximikapacitet som programdistributionen kräver och kapacitetstillgången,

4) en redogörelse för sökandens solvens och förmåga att utöva regelbunden televisionsverksamhet,

5) en redogörelse för att förutsättningarna för att bevilja koncession enligt 26 § är uppfyllda, om ansökan avser televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset,

6) en offentlig version av ansökan som Kommunikationsverket kan offentliggöra på det sätt som avses i 2 mom.

Om det finns ledig kapacitet ska Kommunikationsverket utan dröjsmål offentliggöra den koncessionsansökan som kommit in och samtidigt meddela inom vilken tid andra sökande kan ansöka om programkoncession. Kommunikationsverket kan informera om ledig frekvenskapacitet och om möjligheten att ansöka om koncession också på eget initiativ. En programkoncession kan beviljas tidigast en månad från det att ansökan eller Kommunikationsverkets meddelande offentliggjorts.

Om det finns ledig sändningskapacitet för sådan televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset och som avses i 26 § ska Kommunikationsverket offentliggöra saken och samtidigt meddela inom vilken tid den som ansöker om koncession ska lämna in sin ansökan till Kommunikationsverket.

24 §

Rundradion Ab:s rätt till kapacitet i televisionsnätet

Koncessionsmyndigheten är skyldig att se till att Rundradion Ab får tillgång till den mängd sändningskapacitet i det markbundna televisionsnätet som bolaget behöver för sin allmännyttiga verksamhet och som föreskrivs för bolaget i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 95 § 1 mom., och att bolaget kan använda den på ett ändamålsenligt sätt.

25 §

Beviljande av programkoncession

Kommunikationsverket beviljar sökande programkoncession enligt 22 § 1 mom. om

1) sökanden har betalat ansökningsavgift enligt 285 §,

2) sökanden är solvent och har uppenbar förmåga att utöva sådan regelbunden verksamhet som programkoncessionen avser,

3) det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, och

4) sökanden har lämnat in tillräcklig utredning om hur programdistributionen ska ordnas.

Kommunikationsverket ska vid behov under beredningen av beslutet höra kommunikationsministeriet och samarbeta med det.

Om alla sökande som uppfyller de förutsättningar som anges i 1 mom. inte kan anvisas tillräcklig sändningskapacitet, eller om beviljandet av programkoncession kan få betydande konsekvenser för den allmänna utvecklingen av kommunikationsmarknaden, ska koncession beviljas av statsrådet. Kommunikationsverket ska offentliggöra detta och samtidigt meddela de sökande att ärendet lämnas över till behörig myndighet. En sökande kan inom två veckor från det att

ärendet lämnades över lämna statsrådet en ansökan som kompletterats med det planerade programinnehållet.

Om ett koncessionsärende har lämnats över till statsrådet ska statsrådet avgöra ärendet inom två månader från överlämnandet. Statsrådet kan förlänga tidsfristen på två månader med högst åtta månader, om det behövs för att säkerställa att ansökningsförfarandet är opartiskt, klart och öppet för insyn, för komplettering av ansökan eller av någon annan särskild orsak. En förlängning av tidsfristen ska meddelas offentligt.

Statsrådet ska, med beaktande av televisionsverksamheten inom koncessionsområdet som en helhet, sträva efter att främja yttrandefriheten, att säkerställa att programutbudet är mångsidigt och att tillgodose behoven hos särskilda grupper bland allmänheten, på ett sätt som bäst främjar de syften som föreskrivs i 1 §.

26 §

Beviljande av programkoncession för televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset

För att trygga yttrandefriheten, pluralistisk kommunikation och ett mångsidigt televisionsutbud anvisas det i en statsrådsförordning som avses i 95 § 1 mom. tillräcklig mängd kapacitet för televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset.

Kommunikationsverket ska enligt det förfarande som anges i 23 § och 25 § 1 mom. bevilja programkoncession för i 1 mom. i denna paragraf avsedda kanalknippen som tjänar allmänintresset.

Programkoncession ska beviljas om

1) sökanden har betalat ansökningsavgift enligt 285 §,

2) sändningarna är fritt mottagbara,

3) sändningarna kan tas emot i hela landet, med undantag för landskapet Åland,

4) sändningarna dagligen innehåller finsk- eller svenskspråkiga program,

5) sändningarna dagligen innehåller nyheter och aktualitetsprogram,

6) i sändningarna ingår sådana ljud- och textningstjänster som avses i 211 §, och om

7) sökanden har lämnat in tillräcklig utredning om hur programdistributionen ska ordnas.

Kommunikationsverket ska vid behov under beredningen av beslutet höra kommunikationsministeriet och samarbeta med det.

Om alla sökande som uppfyller de förutsättningar som anges i 3 mom. inte kan anvisas tillräcklig sändningskapacitet eller om beviljandet av programkoncession kan få betydande konsekvenser för den allmänna utvecklingen av kommunikationsmarknaden, ska koncession beviljas av statsrådet. Kommunikationsverket ska offentliggöra detta och samtidigt meddela de sökande att ärendet lämnas över till behörig myndighet. En sökande kan inom två veckor från det att ärendet lämnades över lämna statsrådet en ansökan som kompletterats med det planerade programinnehållet.

Statsrådet ska bevilja koncession till den sökande som bäst uppfyller de förutsättningar som fastställs i 3 mom. och i 25 § 1 och 5 mom. Statsrådet ska avgöra ärendet inom den tidsfrist som anges i 25 § 4 mom.

Programkoncession för verksamhet som tjänar allmänintresset kan beviljas endast ett av företagen i en koncern som avses i 1 kap. 6 § i bokföringslagen.

Koncessionsmyndigheten ska se till att den som innehar programkoncession för verksamhet som tjänar allmänintresset får tillgång till den mängd sändningskapacitet i det markbundna televisionsnätet som behövs för denna verksamhet.

27 §

Villkor för programkoncession

Programkoncessioner beviljas för viss tid, högst 10 år.

En koncessionshavare som har beviljats programkoncession för ett kanalknippe vilket anvisats för televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset ska under hela koncessionsperioden uppfylla de förutsättningar som föreskrivs i 26 § 3 mom. för att trygga televisionsutbudets mångsidighet.

Statsrådet kan förena en programkoncession med villkor som gäller

1) sändningarnas regionala hörbarhet eller sebarhet,

2) sändningstiden per dygn, eller

3) sändningstekniken och överföringskapaciteten.

Statsrådet kan dessutom förena programkoncessionen med sådana villkor för programverksamheten som är nödvändiga för att trygga ett mångsidigt programutbud och tillgodose behoven hos särskilda grupper bland allmänheten.

28 §

Kortvarig programkoncession

Kommunikationsverket ska bevilja programkommission för kortvarig televisions- eller radioverksamhet i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät utan sådant förfarande som anges i 23 och 25 §, om det inte finns grundad anledning att misstänka att den sökande bryter mot denna lag och verksamheten

1) pågår högst tre månader, eller

2) per vecka pågår högst åtta timmar.

En verksamhetsutövare som har beviljats koncession enligt 1 mom. 1 punkten kan dock inte beviljas koncessioner för tremånadersperioder som följer direkt efter varandra.

Kommunikationsverket kan bevilja koncession för verksamhet som avses i 1 mom. 2 punkten för högst ett år åt gången.

29 §

Ändring av programkoncession

Den myndighet som beviljat en programkoncession kan under koncessionens giltighetstid ändra koncessionen på ansökan av koncessionshavaren eller med dennes samtycke eller också annars, om det är nödvändigt på grund av ändringar i den tekniska utvecklingen, i internationella avtalsförpliktelser, i verksamhetsbetingelserna för den koncessionspliktiga verksamheten eller i marknadsförhållandena, eller andra motsvarande väsentliga förändringar.

30 §

Överföring av programkoncession

En programkoncession får inte överföras till någon annan än ett företag som enligt i 1 kap. 6 § i bokföringslagen hör till samma koncern. Kommunikationsverket ska omedelbart underrättas om överföringen inom koncernen.

Om det bestämmande inflytandet enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen eller motsvarande faktiska bestämmande inflytande i förhållande till koncessionshavaren förändras, ska koncessionsmyndigheten omedelbart underrättas om förändringen. Koncessionsmyndigheten ska inom två månader efter underrättelsen besluta om koncessionen ska återkallas på grund av förändringen i det bestämmande inflytandet.

Koncessionsmyndigheten kan låta bli att återkalla koncessionen om det är uppenbart att

1) förutsättningarna enligt 25 och 26 § för beviljande av koncession är uppfyllda, och att

2) verksamheten fortgår i enlighet med koncessionsvillkoren.

Koncessionshavaren kan be koncessionsmyndigheten ge ett förhandsbeslut om vilken inverkan en förändring i det bestämmande inflytandet får på koncessionen. Koncessionsmyndigheten ska ge beslutet inom två månader från det att ansökan kom in.

Om det bestämmande inflytandet har ändrats genom ett företagsförvärv som enligt konkurrenslagen ska anmälas till Konkurrens- och konsumentverket eller enligt EG:s koncentrationsförordning ska anmälas till kommissionen, ska koncessionsmyndighetens beslut meddelas inom två månader från den dag då avgörandet om företagsförvärvet vann laga kraft.

31 §

Hur en programkoncession förfaller

En programkoncession som beviljats för televisions- eller radioverksamhet förfaller om regelbunden verksamhet i enlighet med koncessionen inte har inletts senast sex månader från ingången av koncessionsperioden eller om den re-

gelbundna sändningsverksamheten har avbrutits för längre tid än 30 dygn. Verksamheten anses stämma överens med koncessionen endast om den utövas på alla de frekvenser eller områden som koncessionen berättigar till. Kommunikationsverket ska meddela koncessionshavaren att koncessionen har förfallit. Om de frekvenshelheter eller frekvensområden som koncessionen gäller ändras och verksamheten inte har inletts inom det område som ändringen gäller senast sex månader efter det att ändringen trädde i kraft, förfaller koncessionen till den del den har ändrats.

Koncessionsmyndigheten kan bevilja dispens från bestämmelserna i 1 mom., om det för detta finns något särskilt vägande skäl som har samband med verksamhetsbetingelserna. Koncessionshavaren ska ansöka om dispens hos koncessionsmyndigheten före utgången av den tid som föreskrivits som förutsättning för att en koncession förfaller.

32 §

Återkallande av programkoncession

Den koncessionsmyndighet som beviljat en programkoncession kan återkalla koncessionen helt eller delvis, om

1) koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt har brutit mot denna lag eller mot de koncessionsvillkor som avses i 27 eller 37 §,

2) koncessionshavaren inte längre med hänsyn till verksamhetens art och omfattning har tillräckliga ekonomiska resurser att uppfylla sina skyldigheter.

En förutsättning för återkallande är dessutom att koncessionshavaren trots uppmaning inte inom en skälig tid om minst en månad rättar sitt förfarande eller återställer sina ekonomiska resurser till en tillfredsställande nivå.

Koncessionsmyndigheten får återkalla en programkoncession, om koncessionshavaren överför koncessionen till någon annan än ett företag som hör till samma koncern, så som föreskrivs i 30 § 1 och 2 mom.

Koncessionsmyndigheten får återkalla en koncession helt eller delvis om det är nödvändigt på grund av ändringar i frekvensplanen för de frekvenser som anvisats för koncessionspliktig verksamhet.

Om koncessionshavaren försätts i konkurs upphör koncessionen omedelbart att gälla.

33 §

Avstående från programkoncession

En koncessionshavare kan avstå från koncessionen genom att meddela koncessionsmyndigheten detta innan koncessionsperioden går ut.

5 kap.

Programkoncession för analog radioverksamhet

34 §

Analog radioverksamhet som kräver programkoncession

För radioverksamhet i ett analogt markbundet masskommunikationsnät krävs programkoncession. Programkoncessionen ska sökas hos Kommunikationsverket.

Analog radioverksamhet som pågår i högst tre månader får utövas utan programkoncession. Dessutom får radioverksamhet som utövas i liten skala på ett begränsat område utövas utan programkoncession.

Rundradion Ab får utöva sådan allmännyttig analog radioverksamhet som avses i 7 § i lagen om Rundradion Ab utan programkoncession.

35 §

Förfarandet vid ansökan om programkoncession för analog radioverksamhet

Kommunikationsverket ska offentliggöra att programkoncessioner för analog radioverksamhet kan sökas, när det i de föreskrifter som Kommunikationsverket meddelar med stöd av 96 § har anvisats lediga frekvenser för radioverksamhet som kräver programkoncession. Kommunikationsverket ska samtidigt meddela inom vil-

ken tid den som ansöker om koncession ska lämna in sin ansökan till verket.

Ansökan ska innehålla

1) sökandens namn, kontaktinformation och hemort,

2) en redogörelse för den planerade verksamhetens varaktighet,

3) en redogörelse för sökandens solvens och förmåga att utöva regelbunden radioverksamhet,

4) uppgift om den frekvens eller frekvenshelhet som ansökan gäller, och

5) uppgift om det planerade hörbarhetsområdet.

36 §

Beviljande av programkoncession för analog radioverksamhet

Kommunikationsverket beviljar sökande programkoncession enligt 34 § om

1) sökanden har betalat ansökningsavgift enligt 285 §,

2) sökanden är solvent och har uppenbar förmåga att utöva sådan regelbunden verksamhet som programkoncessionen avser,

3) det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag.

Kommunikationsverket ska vid behov under beredningen av beslutet höra kommunikationsministeriet och samarbeta med det.

Om alla sökande som uppfyller de förutsättningar som anges i 1 mom. inte kan anvisas tillräckligt många frekvenser, eller om beviljandet av en programkoncession kan få betydande konsekvenser för den allmänna utvecklingen av kommunikationsmarknaden, ska koncession beviljas av statsrådet. Kommunikationsverket ska offentliggöra detta och samtidigt meddela de sökande att ärendet lämnas över till behörig myndighet. En sökande kan inom två veckor från det att ärendet lämnades över lämna statsrådet en ansökan som kompletterats med det planerade programinnehållet.

Statsrådet ska avgöra ärendet inom den tidsfrist som anges i 25 § 4 mom.

Statsrådet ska, med beaktande av radioverksamheten inom koncessionsområdet som en helhet, sträva efter att främja yttrandefriheten, att säkerställa att programutbudet är mångsidigt och att tillgodose behoven hos särskilda grupper bland allmänheten, på ett sätt som bäst främjar de syften som föreskrivs i 1 §.

37 §

Villkor för programkoncession för analog radioverksamhet

Koncessionsmyndigheten beviljar programkoncessioner för viss tid, högst tio år.

I programkoncessionen anges den frekvenshelhet inom vilken koncessionshavaren får utöva koncessionspliktig verksamhet.

Statsrådet kan förena en programkoncession med villkor som gäller sändningarnas regionala hörbarhet och sändningstiden per dygn.

Statsrådet kan dessutom förena en programkoncession med sådana villkor för programverksamheten som är nödvändiga för att trygga ett mångsidigt programutbud och tillgodose behoven hos särskilda grupper bland allmänheten.

På analog radioverksamhet tillämpas dessutom bestämmelserna i 29 § om ändring av och bestämmelserna i 30 § om överföring av programkoncession, bestämmelserna i 31 § om hur en programkoncession förfaller samt bestämmelserna i 32 § om återkallande av och bestämmelserna i 33 § om avstående från en programkoncession.

38 §

Rundradion Ab:s rätt till frekvenser i det analoga radionätet

Koncessionsmyndigheten är skyldig att se till att Rundradion Ab får tillgång till den mängd frekvenser i radionätet som bolaget behöver för sin allmännyttiga verksamhet och som föreskrivs för bolaget i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 95 § 1 mom., och att bolaget kan använda dem på ett ändamålsenligt sätt.

6 kap.

Radiotillstånd

39 §

Radiotillstånd

För innehav och användning av radiosändare krävs radiotillstånd som beviljas av Kommunikationsverket, om inte något annat föreskrivs i denna paragraf.

Radiotillstånd för radiofrekvenser som har anvisats för att användas av elektroniska kommunikationstjänster ska beviljas inom sex veckor från det att Kommunikationsverket fått in alla dokument som behövs för att avgöra ärendet. När Kommunikationsverket beviljar ett radiotillstånd med stöd av 40 § kan det förlänga tidsfristen på sex veckor med högst åtta månader, om det behövs för att säkerställa att ansökningsförfarandet är opartiskt, skäligt, klart och öppet för insyn, för komplettering av ansökningarna eller av andra särskilda skäl. En förlängning av tidsfristen ska meddelas offentligt.

Radiotillstånd för innehav och användning av en radiosändare behövs inte, om radiosändaren fungerar endast på en samfrekvens som Kommunikationsverket har fastställt för den och om dess överensstämmelse har säkerställts på det sätt som föreskrivs i denna lag. Kommunikationsverket får meddela sådana föreskrifter om begränsning av användningen av radiosändaren som behövs för att frekvenserna ska användas effektivt och ändamålsenligt samt för att förebygga eller avhjälpa störningar.

Kommunikationsverket kan bestämma att det om innehavet och användningen av en radiosändare som avses i 3 mom., innan den tas i bruk, ska göras en skriftlig registreringsanmälan som är i kraft högst fem år åt gången.

Radiotillstånd för innehav av en radiosändare behövs inte, om radiosändaren i tekniskt hänseende permanent har försatts i sådant skick att den inte kan användas för radiokommunikation eller om det i övrigt är klart att innehavet inte syftar till att utrustningen ska användas för radiokommunikation.

Kommunikationsverket meddelar föreskrifter om hur ett tillstånd, annat berättigande eller märke som anger rätt att använda radiosändare, vilka utfärdats av en behörig myndighet i ett annat land, ska godkännas som ett tillstånd enligt 1 mom.

Försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet behöver inte radiotillstånd för innehav och användning av radiosändare som är avsedda enbart för militärt försvar.

En polisman från en främmande stat behöver inte radiotillstånd för innehav och användning av radiosändare vid förföljande enligt artikel 41 eller övervakning över gränsen enligt artikel 40 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (FördrS 23/2001).

En företrädare för en främmande stat behöver inte radiotillstånd för innehav och användning av en radiosändare vid stats- eller arbetsbesök, om Kommunikationsverket informerats om innehavet och användningen av radiosändaren och om Kommunikationsverket har fått de uppgifter som verket begärt om radiosändarens konstruktion.

Sådan främmande stats personal som avses i Tammerforskonventionen om tillhandahållande av telekommunikationsresurser för lindrande av katastrofverkningar och för hjälpinsatser (FördrS 15/2005) behöver inte radiotillstånd för innehav och användning av radiosändare vid sådana räddningsåtgärder och sådan lindring av katastrofer som avses i konventionen, om Kommunikationsverket informerats om innehavet och användningen av radiosändaren och om Kommunikationsverket har fått de uppgifter som verket begärt om radiosändarens konstruktion och planerade användning.

40 §

Beviljande av radiotillstånd

Radiotillstånd beviljas av Kommunikationsverket. I ansökan ska de uppgifter lämnas som

Kommunikationsverket begär och som behövs för handläggningen av ansökan.

Om beviljandet av ett enskilt radiotillstånd kan påverka den allmänna utvecklingen av kommunikationsmarknaden, ska Kommunikationsverket höra och samarbeta med kommunikationsministeriet när det bereder tillståndsbeslutet. Om radiotillståndet kan få avsevärda följder för den allmänna utvecklingen av kommunikationsmarknaden ska radiotillståndet beviljas av statsrådet.

Radiotillstånd beviljas för högst 10 år åt gången. Radiotillstånd för radiosändare som används för televerksamhet som kräver nätkoncession enligt 6 § eller för utövande av digital televisions- och radioverksamhet enligt 22 § eller analog radioverksamhet enligt 34 § beviljas dock för högst 20 år åt gången.

En aktör som fått koncession i ett auktionsförfarande enligt 11 § eller som fått en sådan koncession genom överföring beviljar Kommunikationsverket på ansökan radiotillstånd efter det att koncessionshavaren har betalat den första posten av den koncessionsavgift som avses i 287 §.

En verksamhetsutövare som har beviljats radiotillstånd för i 34 § 2 mom. avsedd verksamhet som pågår i högst tre månader kan för ett delvis överlappande täckningsområde beviljas ett nytt radiotillstånd tidigast två månader från det att det föregående tillståndet upphörde att gälla.

För sådan i 34 § 2 mom. avsedd radioverksamhet i liten skala som utövas på ett begränsat område beviljas radiotillstånd för högst ett år åt gången.

41 §

Förutsättningar för beviljande av radiotillstånd och frekvensreservering

Om inte något annat följer av 2—4 mom. i denna paragraf ska radiotillstånd eller frekvensreservering som uppfyller villkoren enligt 44 § beviljas, om

1) de söks för ett frekvensområde som i den statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 95 § 1 mom. eller i en föreskrift som Kommunikationsverket meddelat med stöd av 96 § 1 mom. har anvisats för sådan användning som avses i ansökan,

2) det inom frekvensområdet finns tekniskt ändamålsenliga radiofrekvenser som kan anvisas sökanden för användning eller reservering,

3) radiosändarens överensstämmelse med uppställda krav har säkerställts, och

4) Kommunikationsverket inte har grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot bestämmelser, föreskrifter eller med radiotillståndet förenade villkor som gäller radiokommunikation.

Om sökanden inte har betalat förfallna avgifter för tidigare radiotillstånd eller frekvensreserveringar som gäller samma apparatkategori som det nya tillståndet eller reserveringen söks för, och avgifternas storlek inte är ringa, kan tillstånd eller reservering vägras.

Om sökanden har för avsikt att utöva televerksamhet som kräver nätkoncession enligt 6 § eller koncessionspliktig televisionsverksamhet enligt 22 § eller radioverksamhet enligt 34 §, kan radiotillstånd eller frekvensreservering inte beviljas om sökanden inte har behövlig nät- eller programkoncession.

Om radiotillstånd eller radiofrekvensreservering på grund av det knappa antalet radiofrekvenser bara kan beviljas en del av sökandena, ska tillstånd eller reservering beviljas sökande vilkas verksamhet bäst främjar lagens syften enligt 1 §.

Sökande och innehavare av radiotillstånd eller vid behov även andra teleföretag är skyldiga att på Kommunikationsverkets begäran lämna verket de uppgifter som behövs för att fatta tillståndsbeslut enligt 4 mom.

42 §

Tillståndsvillkor

Kommunikationsverket kan förena ett radiotillstånd med villkor som behövs för en effektiv och ändamålsenlig användning av frekvenserna och för kommunikationsmarknadens effektivitet samt för förebyggande och avhjälpande av störningar i radiokommunikationen. Dessutom kan Kommunikationsverket i tillståndsvillkoren

bestämma att radiotillståndet ska förvaras i radiosändarens omedelbara närhet.

I tillståndsvillkoren för radiosändare som medför stora risker för störningar kan det bestämmas att sändaren inte får tas i bruk förrän Kommunikationsverket utifrån en granskning har godkänt ibruktagandet. Föreskrifter om vilka typer av radiosändare som anses medföra stora risker för störningar samt närmare föreskrifter om granskningsförfarandet och om inställning av sändarna och andra liknande förutsättningar för godkännande av ibruktagandet meddelas av Kommunikationsverket.

43 §

Skyldighet att höra parter

Företrädare för teleföretag och användare av kommunikationstjänster ska ges tillfälle att framföra sin uppfattning om beviljande av ett radiotillstånd för allmän televerksamhet, om föreskrifter som Kommunikationsverket meddelar med stöd av 39 § 3 mom., om statsrådsförordningar som utfärdas med stöd av 95 § 1 mom. och om föreskrifter som Kommunikationsverket meddelar med stöd av 96 § 1 mom., innan bestämmelserna utfärdas eller besluten eller föreskrifterna meddelas. Företrädare för teleföretag och användare av kommunikationstjänster ska ges tillfälle att inom en månad framföra sin uppfattning om ändring av bestämmelser, beslut eller föreskrifter. I exceptionella situationer får avvikelse göras från tidsfristen på en månad. Om de föreslagna ändringarna är obetydliga och de har överenskommits med innehavaren av radiotillståndet behöver företrädarna inte höras.

44 §

Reservering av radiofrekvenser

Innan radiotillstånd ansöks är det möjligt att ansöka om reservering för de radiofrekvenser som behövs för användningen av en radiosändare, om detta är motiverat för planeringen eller genomförandet av ett radiosystem eller om anskaffningen av en radiosändare förutsätter förhandsuppgifter om lediga radiofrekvenser.

Frekvensreserveringar beviljas för högst ett år åt gången. En frekvensreservering förfaller när det beviljas radiotillstånd enligt 39 § för användning av den radiosändare som avses i reserveringen.

45 §

Beviljande av frekvensreservering

Frekvensreservering beviljas av Kommunikationsverket. I ansökan ska de uppgifter lämnas som Kommunikationsverket begär och som behövs för handläggningen av ansökan.

Kommunikationsverket beviljar utan ansökan frekvensreservering till innehavare av nätkoncession som avses i 6 § och till innehavare av programkoncession som avses i 34 §, räknat från det att koncessionen träder i kraft.

Om giltighetstiden för ett radiotillstånd som avser verksamhet enligt en nätkoncession som avses i 6 § eller enligt en programkoncession som avses i 34 § upphör medan koncessionen fortfarande är i kraft, träder frekvensreserveringen på nytt i kraft utan ansökan.

46 §

Förnyande av radiotillstånd utan ansökan

Kommunikationsverket kan utan ansökan av tillståndshavaren förnya ett av verket beviljat radiotillstånd för högst tio år åt gången, om tillståndshavaren har gett sitt skriftliga samtycke till förnyandet.

Kommunikationsverket kan låta bli att förnya ett radiotillstånd, om förutsättningarna enligt 41 § för beviljande av radiotillstånd inte är uppfyllda eller om förutsättningarna enligt 49 § för återkallande av radiotillstånd är uppfyllda.

47 §

Ändring av radiotillstånd

Kommunikationsverket kan under ett radiotillstånds giltighetstid ändra tillståndsvillkoren

utan tillståndshavarens samtycke, om det är nödvändigt på grund av att den användningsplan som fastställts för radiofrekvensen ändrats eller på grund av frekvensföreskrifter eller internationella avtalsförpliktelser eller om det är motiverat för att förebygga eller avhjälpa störningar av radiokommunikationen eller för användningen av radiofrekvensområdet enligt dess primära användningsändamål.

När det är fråga om en koncessionshavare som har beviljats nätkoncession enligt 6 § 1 mom. kan villkoren för radiotillståndet ändras också om det är nödvändigt för att användningen av radiofrekvenserna behöver omorganiseras på grund av en förändring i de ekonomiska eller tekniska verksamhetsbetingelserna för ett teleföretag som är verksamt på marknaden eller på grund av att ett nytt teleföretag kommer in på marknaden eller det sker andra motsvarande förändringar i marknadsförhållandena.

Villkoren för ett radiotillstånd kan ändras på ansökan av tillståndshavaren. Om innehavaren av ett radiotillstånd för tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster ansöker om ändring av tillståndsvillkoren, ska Kommunikationsverket innan det avgör ärendet underrätta tillståndshavaren om hur översynen kan inverka på tillståndet och samtidigt ge denne en rimlig tid för att återkalla ansökan.

Om det inte uttryckligen i koncessionen har fastställts vilken teknik som ska användas vid tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster, ska koncessionshavaren innan verksamheten inleds informera Kommunikationsverket om vilken teknik som används. En koncessionshavare som ändrar tekniken ska före ändringen informera Kommunikationsverket om saken.

48 §

Överföring och uthyrning av radiotillstånd

Ett radiotillstånd får överföras om det inte förutsätter nät- eller programkoncession. Ett radiotillstånd kan emellertid innehålla förbud mot överföring av tillståndet, om användningen av radiosändaren förutsätter ett behörighetsbevis som avses i 265 § eller om överföring av radiotillståndet kan få betydande konsekvenser för den allmänna utvecklingen av kommunikationsmarknaden.

Kommunikationsverket ska utan dröjsmål underrättas om överföringen. Kommunikationsverket kan inom en månad från att ha fått underrättelsen i fråga avvisa överföringen av radiotillståndet, om det är uppenbart att de förutsättningar för beviljande av radiotillstånd som avses i 41 § inte är uppfyllda.

Som överföring av ett radiotillstånd betraktas inte att det överlåts till en aktör till vilken tillståndshavaren hyr ut eller annars ger sin radiosändare för temporär användning. Tillståndshavaren svarar också då för att radiosändaren används i enlighet med tillståndsvillkoren.

Om tillståndshavaren på det sätt som avses i aktiebolagslagen (624/2006) fusioneras med ett annat aktiebolag övergår radiotillståndet till det övertagande bolaget. Om tillståndshavarens hela affärsverksamhet som radiotillståndet hänför sig till överlåts, övergår radiotillståndet till mottagaren av överlåtelsen. Om tillståndshavaren försätts i konkurs och konkursboets förvaltning utan dröjsmål meddelar Kommunikationsverket att konkursboet fortsätter med tillståndshavarens näringsverksamhet, övergår radiotillståndet till konkursboet.

49 §

Återkallande av radiotillstånd och frekvensreservering

Kommunikationsverket kan helt eller delvis återkalla radiotillstånd eller radiofrekvensreserveringar, om

1) tillståndshavaren trots åtgärder enligt 330—332 § på ett för störningsfri radiokommunikation väsentligt sätt gör sig skyldig till allvarliga eller upprepade överträdelser av denna lag eller av bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter eller tillståndsvillkor som meddelats med stöd av den, eller gör sig skyldig till ett väsentligt brott mot den betalningsskyldighet som gäller radiotillståndet eller radiofrekvensreserveringen,

2) tillståndshavaren uppsåtligen eller av oaktsamhet med radiosändaren sänder ett sådant falskt alarm som avses i 34 kap. 10 § i strafflagen (39/1889) eller på något annat sätt stör eller försvårar radiokommunikation i säkerhetssyfte,

3) tillståndshavaren inte använder de radiofrekvenser som anvisats i tillståndet eller inte börjar använda dem inom den rimliga tidsfrist som Kommunikationsverket uppställt,

4) en radiosändare på grund av sina tekniska egenskaper använder radiofrekvenser på ett oändamålsenligt sätt,

5) förutsättningarna enligt 96 § 6 mom. för användning för sekundära ändamål inte är uppfyllda,

6) en programkoncession som beviljats för televisions- och radioverksamhet upphör att gälla,

7) en nätkoncession enligt 6 § upphör att gälla, eller

8) återkallande förutsätts i internationella överenskommelser som är bindande för Finland.

Sådana beslut om tidsfrister som avses i 1 mom. 3 punkten får inte överklagas genom separata besvär.

50 §

Beslut om störningsskydd

Kommunikationsverket kan på ansökan av den som använder radiofrekvenser besluta om åtgärder för att skydda en fast radiomottagningsstation mot störningar, om beslutet kan fattas utan att andra som använder radiofrekvenserna orsakas oskälig ekonomisk eller annan skada i förhållande till den nytta som uppnås genom skyddet.

I beslutet, som gäller högst tio år åt gången, kan det uppställas villkor som gäller den skyddade stationens konstruktion, läge och användning. Beslutet kan återkallas eller beslutsvillkoren ändras, om de omständigheter som rådde när beslutet fattades väsentligt har förändrats.

AVDELNING III

SKYLDIGHETER OCH SAMHÄLLSOMFATTANDE TJÄNSTER

7 kap.

Grunderna för skyldigheter

51 §

Marknadsdefinition

Kommunikationsverket ska regelbundet definiera de relevanta kommunikationsmarknader som ska omfattas av marknadsanalyserna enligt 52 §.

52 §

Marknadsanalys och beslut om betydande marknadsinflytande

Kommunikationsverket ska i syfte att klarlägga konkurrensläget regelbundet göra en marknadsanalys av grossist- och detaljistmarknader som definierats som relevanta. Marknadsanalysen ska göras senast inom två år efter det att kommissionen utfärdat en marknadsrekommendation, om det är fråga om marknader som inte definierats tidigare, och med högst tre års mellanrum när det är fråga om marknader som definierats tidigare. Tidsfristen på tre år kan förlängas med högst tre år, om Kommunikationsverket begär det av kommissionen och kommissionen inte förbjuder detta inom en månad från det att begäran lämnades.

När det är fråga om gränsöverskridande marknader ska Kommunikationsverket utarbeta marknadsanalysen i samarbete med regleringsmyndigheten i den berörda medlemsstaten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan *EES-stat*.

Kommunikationsverket ska genom sitt beslut bestämma att ett företag är ett företag med betydande marknadsinflytande, om företaget utifrån en marknadsanalys konstateras ensamt eller tillsammans med andra ha ett sådant ekonomiskt inflytande på en viss marknad att det i betydande

utsträckning kan verka oberoende av konkurrenter, konsumenter eller andra användare. Ett företag som har betydande inflytande på en viss marknad kan anses ha samma ställning även på en närliggande marknad, om företaget kan utvidga sitt marknadsinflytande från den först nämnda marknaden till den närliggande marknaden och på så sätt stärka sitt inflytande även på denna marknad.

Kommunikationsverket ska ändra ett beslut om betydande marknadsinflytande, om det utifrån en marknadsanalys konstateras ha skett betydande förändringar i konkurrensläget på marknaden. Kommunikationsverket ska besluta att upphäva ett företags ställning som ett företag med betydande inflytande på en viss marknad, om det utifrån en marknadsanalys konstateras att företaget inte längre har ett sådant betydande marknadsinflytande som avses i 3 mom.

53 §

Skyldigheter för företag med betydande inflytande på grossistmarknaden

Kommunikationsverket ska genom sitt beslut ålägga företag med betydande marknadsinflytande de skyldigheter som avses i 56, 61 och 65 § samt i 10 kap., om de behövs för att undanröja konkurrenshinder eller främja konkurrensen på den relevanta marknaden i fråga.

De skyldigheter som avses i 1 mom. ska stå i rätt proportion till det mål som eftersträvas och när de åläggs ska i synnerhet följande beaktas:

1) nyttjanderättens tekniska och ekonomiska ändamålsenlighet med hänsyn till marknadens utvecklingsgrad och nyttjanderättens art,

2) nyttjanderättens genomförbarhet med hänsyn till den tillgängliga kapaciteten,

3) krav som hänför sig till dataskydd och informationssäkerhet,

4) investeringar som gjorts och risker som tagits av företag med betydande marknadsinflytande,

5) behovet att trygga konkurrensen på sikt,

6) relevanta immateriella rättigheter,

7) tillhandahållande av europeiska tjänster.

I sitt beslut om betydande marknadsinflytande ska Kommunikationsverket bedöma vilken inverkan de skyldigheter som åläggs företag har på marknaden.

Kommunikationsverket ska ändra beslut som avses i 1 mom. om det sker betydande ändringar i de omständigheter som avses i 1 eller 2 mom. eller i konkurrensläget på marknaden.

54 §

Skyldigheter för företag med betydande inflytande på detaljistmarknaden

Kommunikationsverket ska vid behov ålägga företag med betydande inflytande på detaljistmarknaden sådana tilläggsskyldigheter som avses i 2 mom. och är nödvändiga för att trygga en effektiv konkurrens, om Kommunikationsverket utifrån en marknadsanalys av detaljistmarknaden konstaterar att det inte förekommer någon konkurrens på den definierade detaljistmarknaden och att de skyldigheter som ålagts ett företag med betydande marknadsinflytande som är verksamt på grossistmarknaden inte tillräckligt främjar konkurrensen på detaljistmarknaden.

Kommunikationsverket kan i det syfte som avses i 1 mom. bestämma att ett företag med betydande marknadsinflytande som är verksamt på detaljistmarknaden inte får

1) ta ut oskäliga priser,

2) hindra tillträde till marknaden eller begränsa konkurrensen genom en omotiverat låg prissättning,

3) gynna vissa användare på ett osakligt sätt,

4) binda en viss produkt eller tjänst till andra produkter eller tjänster.

En tilläggsskyldighet ska stå i rätt proportion till det mål som eftersträvas genom den.

Kommunikationsverket ska ändra beslut som avses i 1 mom., om det sker betydande förändringar i konkurrensläget på marknaden.

55 §

Skyldigheter som åläggs på andra grunder än på grund av betydande marknadsinflytande

Kommunikationsverket kan genom sitt beslut, under de förutsättningar som föreskrivs nedan i denna lag, också på någon annan grund än betydande marknadsinflytande ålägga teleföretag och företag som avses i 57 § 2 mom. skyldigheter som gäller överlåtelse av nyttjanderätt enligt 57 § eller sammankoppling enligt 62 § samt därtill förenade skyldigheter enligt 67—69, 72 och 74 §.

Skyldigheterna ska vara opartiska, öppna för insyn, proportionella och icke-diskriminerande.

Kommunikationsverket ska ändra beslut som avses i 1 mom. om det sker betydande förändringar i de omständigheter som utgör förutsättningar för skyldigheten i fråga.

8 kap.

Skyldigheter vid överlåtelse av nyttjanderätt

56 §

Skyldigheter vid överlåtelse av nyttjanderätt på grund av betydande marknadsinflytande

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 53 § ålägga företag med betydande marknadsinflytande skyldighet att överlåta rimlig nyttjanderätt till kommunikationsnät, eller till tillhörande tjänster eller tillhörande faciliteter som har samband med kommunikationsnät eller kommunikationstjänster. Sådan nyttjanderätt kan innebära skyldighet att

1) överlåta nyttjanderätt till ett kommunikationsnät eller till delar av nätet,

2) överlåta nyttjanderätt till ett kommunikationsnäts kapacitet,

3) tillhandahålla samlokalisering och andra sätt att gemensamt utnyttja tillhörande faciliteter, inklusive överlåtelse av nyttjanderätt till kabelkanaler, utrustningsutrymmen och radiomaster,

4) överlåta nyttjanderätt till sådana tillhörande tjänster som gör det möjligt att tillhandahålla kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller som stödjer tjänster via nätet eller tjänsten i fråga,

5) erbjuda faciliteter för roaming på mobilnät och andra tjänster som krävs för att säkerställa samverkan mellan tjänster ända fram till slutanvändarna,

6) möjliggöra utnyttjande av telefonitjänster som tillhandahålls av ett annat teleföretag, både med en kod för val av leverantör av telefonitjänster för enstaka samtal och med utnyttjande av sådant förval som vid behov kan förbigås genom att slå en kod för val av leverantör av telefonitjänster,

7) överlåta annan sådan nyttjanderätt som avses i 1 mom. och kan jämställas med ovannämnda nyttjanderätter samt kan anses vara rimlig.

Kommunikationsverket får förena de skyldigheter att överlåta nyttjanderätt som avses i 1 mom. med villkor som gäller tidsfrister.

Sådan skyldighet som avses i 1 mom. föreligger dock inte, om överlåtelse av nyttjanderätt leder till att dataskyddet eller den nationella säkerheten äventyras eller om det är tekniskt oändamålsenligt eller annars oskäligt för företaget.

57 §

Skyldigheter vid överlåtelse av nyttjanderätt på grund av annat än betydande marknadsinflytande

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 55 § på basis av någon annan omständighet än betydande marknadsinflytande ålägga ett teleföretag skyldighet att överlåta en nyttjanderätt

1) som avser ett accessnät eller ett delaccessnät, förmedlingskapacitet eller överföringskapacitet i ett accessnät för delat tillträde samt ett mindre utrustningsutrymme till ett annat teleföretag, om teleföretaget administrerar användarnas förbindelser till kommunikationsnätet och det är nödvändigt att införa skyldigheten för att användarnas intressen ska kunna säkerställas,

2) till en elektronisk programguide för digital television eller radio, om det är nödvändigt för att säkerställa att uppgifter om digitala televisions- och radiosändningar som omfattas av distributionsskyldighet enligt 227 § görs tillgängliga för allmänheten i en elektronisk programguide,

3) till programmeringsgränssnittet i ett televisions- eller radiosystem, om det är nödvändigt för att säkerställa att digitala televisions- och radiosändningar som omfattas av distributionsskyldighet enligt 227 § kan fogas till det programmeringsgränssnitt som används,

4) till kabelkanaler och antennplatser för radiomaster samt till utrustningsutrymmen i samband med det, om det av orsaker som hör samman med miljöskydd, naturvård eller markanvändningsplanering eller av någon annan jämförbar orsak inte är ändamålsenligt att bygga en parallell kabelkanal eller radiomast.

Kommunikationsverket kan ålägga även andra företag än ett teleföretag skyldighet att hyra ut antennplatser och utrustningsutrymmen som avses i 1 mom. 4 punkten på de grunder som avses i den nämnda punkten, om företaget hyr ut antennplatserna och utrustningsutrymmena till något teleföretag.

Sådan skyldighet som avses i 1 mom. föreligger dock inte om överlåtelse av nyttjanderätt leder till att den nationella säkerheten eller dataskyddet äventyras eller om det är tekniskt oändamålsenligt eller annars oskäligt för företaget.

58 §

Samlokalisering och gemensamt utnyttjande

Kommunikationsverket kan ålägga ett nätföretag att tillåta andra teleföretag att gemensamt utnyttja eller samlokalisera egendom, om nätföretaget

1) på det sätt som avses i 233 § har placerat telekablar eller radiomaster, tillhörande utrustning, kablar, smärre konstruktioner eller stolpar på ett område som ägs eller innehas av någon annan,

2) på det sätt som avses i 233 § har placerat en basstation för mobiltelefoni, en därtill ansluten anordning eller kabel i en byggnad som ägs eller innehas av någon annan, eller

3) på det sätt som avses i 236 § har försett byggnader eller konstruktioner med behövlig utrustning.

Kommunikationsverket kan ålägga en skyldighet enligt 1 mom. om byggandet eller placeringen inte annars kan ordnas på ett tillfredsställande sätt och till rimlig kostnad. En förutsättning är dessutom att skyldigheten inte oskäligt hindrar eller begränsar nätföretagets egen användning.

Om parterna inte kommer överens om kostnaderna för det gemensamma utnyttjandet eller samlokaliseringen kan Kommunikationsverket bestämma hur kostnaderna ska fördelas.

59 §

Eget bruk eller eget rimligt framtida behov

Trots att en skyldighet införts med stöd av 56 eller 57 § föreligger skyldigheten inte, om föremålet för nyttjanderätten är i teleföretagets eller ett i 57 § 2 mom. avsett företags eget bruk eller behövs för dettas eget rimliga framtida behov.

9 kap.

Samtrafik

60 §

Förhandlingsskyldighet

Med *samtrafik* avses fysisk och logisk sammankoppling av olika kommunikationsnät för att säkerställa att användarna får tillgång till ett annat teleföretags kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

Ett nätföretag är skyldigt att med andra nätföretag föra uppriktiga förhandlingar om samtrafik.

61 §

Samtrafikskyldighet på grund av betydande marknadsinflytande

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 53 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande att sammankoppla ett kommunikationsnät med ett annat teleföretags kommunikationsnät (*samtrafikskyldighet*). Företaget ska då förhandla om samtrafiken med det andra nätföretaget på villkor som inte står i strid med de skyldigheter som ålagts företaget genom beslutet i fråga.

Utöver den samtrafikskyldighet som avses i 1 mom. kan Kommunikationsverket ålägga teleföretag skyldighet att i nödvändig omfattning göra tjänster interoperabla med andra teleföretags tjänster.

Teleföretag som Kommunikationsverket har ålagt att bedriva samtrafik ska iaktta 63 och 64 §, om en överenskommelse om samtrafikskyldighetens innehåll inte annars kan nås.

62 §

Samtrafikskyldighet på andra grunder

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 55 §

1) ålägga teleföretag samtrafikskyldighet enligt 61 § om teleföretaget administrerar användarnas förbindelser till ett kommunikationsnät och det är nödvändigt att införa skyldigheten för att det ska kunna säkerställas att en sammankoppling av kommunikationsnäten är möjlig, och

2) utöver samtrafikskyldighet som avses i 1 punkten ålägga teleföretag skyldighet att i nödvändig utsträckning tillhandahålla tjänster som är interoperabla med andra teleföretags tjänster.

63 §

Utförande av samtrafik

Sammankoppling av nät ska ske vid den punkt som det nätföretag som anhåller om sammankoppling anvisar, om detta inte är tekniskt oändamålsenligt eller oskäligt för det teleföretag som är skyldigt att bedriva samtrafik.

Sammankopplingen ska utföras så snabbt som det tekniskt sett är möjligt.

Den ersättning som hos ett teleföretag som är skyldigt att bedriva samtrafik tas ut för användningen av ett telefonnät som ägs av det nätföretag som anhåller om sammankoppling får inte vara oskälig.

64 §

Samtrafik mellan internationella telefonnät

Talkommunikation till utlandet ska styras till en internationell teletjänst via en fjärrtelefonitjänst som väljs av det teleföretag som tillhandahåller den internationella telefonitjänsten.

Från varje allmän internationell telefonitjänst ska ordnas tillträde till samtliga lokaltelefonitjänster.

65 §

Ersättning för användning av telefonnät

Ett teleföretag som är skyldigt att bedriva samtrafik ska separat prissätta sådana ersättningar för användning av telefonnätet som hos ett annat teleföretag tas ut för användning av nätet till att upprätta en talförbindelse, när förbindelsen upprättas från teleföretagets nät till det andra teleföretagets nät (*samtalsoriginering*) och förbindelsen upprättas

1) till ett avgiftsfritt nummer, eller

2) till ett servicenummer eller till ett riksomfattande abonnentnummer.

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 53 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande skyldighet att separat prissätta också annan samtalsoriginering än sådan som avses i 1 mom.

Ett teleföretag som är skyldigt att bedriva samtrafik ska separat prissätta ersättning som tas ut hos ett annat teleföretag för användning av nätet till att upprätta en talförbindelse, när förbin-

delsen upprättas från det andra teleföretagets nät till teleföretagets nät (*samtalsterminering*).

66 §

Förbud mot mängdrabatter

Ersättning som tas ut för sammankoppling av sådana teleföretags telefonnät som är skyldiga att bedriva samtrafik får inte vara beroende av den mängd kommunikation som förmedlas.

10 kap.

Övriga skyldigheter

67 §

Tekniska skyldigheter vid överlåtelse av nyttjanderätt

Kommunikationsverket kan genom beslut om skyldighet att överlåta nyttjanderätt och om samtrafik ålägga teleföretag samt företag som avses i 57 § 2 mom. sådana tekniska skyldigheter och ställa sådana villkor för nyttjande av överlåtelseskyldigheten som är nödvändiga för det tekniska fullgörandet av skyldigheten att överlåta nyttjanderätten.

68 §

Skyldigheter i fråga om icke-diskriminering

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 53 eller 55 § ålägga teleföretag samt företag som avses i 57 § 2 mom. icke-diskrimineringsskyldighet när det gäller överlåtelse av nyttjanderätt eller för samtrafik.

Med *icke-diskrimineringsskyldighet* avses skyldighet att iaktta prissättning (*icke-diskriminerande prissättning*) eller villkor (*icke-diskriminerande villkor*) som på ett jämbördigt sätt berör teleföretag som är i samma situation. Om ett teleföretag eller ett företag som avses i 57 § 2 mom. använder en viss tjänst självt eller levererar den till sitt dotterbolag eller till någon annan sådan aktör, ska det till konkurrerande teleföretag tillhandahålla motsvarande tjänst på motsvarande villkor och av motsvarande beskaffenhet.

69 §

Skyldighet att lämna insyn

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 53 eller 55 § ålägga teleföretag samt företag som avses i 57 § 2 mom. skyldighet att lämna insyn, vilket innebär att teleföretaget ska offentliggöra information som är relevant för överlåtelse av nyttjanderätt eller för samtrafik, såsom leveransvillkor, tekniska specifikationer, prislistor samt ingångna avtal, till den del som de inte innehåller affärshemligheter eller konfidentiell information.

Om ett teleföretag eller ett företag som avses i 57 § 2 mom. i enlighet med 68 § har ålagts icke-diskrimineringsskyldighet kan företaget åläggas skyldighet att offentliggöra ett referenserbjudande om nyttjanderätt eller samtrafik. Referenserbjudandet ska vara så specificerat att de som ber om nyttjanderätt inte blir tvungna att betala för produkter som inte är nödvändiga med tanke på den tjänst som tillhandahålls.

Oberoende av vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska Kommunikationsverket ålägga ett teleföretag att offentliggöra ett referenserbjudande, om företaget har ålagts skyldighet att överlåta nyttjanderätt som avser ett kommunikationsnät eller en del av det. Ett sådant referenserbjudande ska innehålla åtminstone uppgifter som är relevanta för överlåtelse av nyttjanderätten.

70 §

Skyldighet att särredovisa i bokföringen

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 53 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande att i bokföringen särredovisa den reglerade verksamheten från teleföretagets övriga utbud av tjänster, om detta behövs för tillsynen av att icke-diskrimineringsskyldigheten fullgörs.

Kommunikationsverket ska i sitt beslut specificera de produkter och tjänster som ska särredovisas, de uppgifter som ska utredas genom särredovisningen samt huvuddragen i särredovisningen.

Teleföretagets revisorer ska granska särredovisningskalkylerna och ge teleföretaget ett särskilt utlåtande om dem.

Särredovisningskalkylerna och revisorsutlåtandet ska lämnas till Kommunikationsverket.

71 §

Skyldigheter vid prissättning av nyttjanderätt och samtrafik

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 53 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande skyldigheter i samband med prissättning av nyttjanderätt och samtrafik, om en marknadsanalys enligt 52 § visar att det inte råder någon effektiv konkurrens på marknaden och att företaget därför har möjlighet att ta ut överpriser eller använda prispress som missgynnar användarna av kommunikationstjänster.

Den skyldighet som avses i 1 mom. kan gälla prissättning av en reglerad produkt eller tjänst och fastställande av priset. Kommunikationsverket kan ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande skyldighet att vid överlåtelse av nyttjanderätt eller vid samtrafik tillämpa

1) kostnadsorienterad prissättning,

2) prissättning som baseras på avdrag från detaljistpriset, eller

3) rättvis och rimlig prissättning.

Med kostnadsorienterad prissättning avses en prissättning som är rimlig med beaktande av en effektiv aktörs kostnader för produktion av en reglerad produkt eller tjänst. När den kostnadsorienterade prissättningen bestäms kan hänsyn tas till den prisnivå som råder på motsvarande konkurrensutsatta marknader.

När Kommunikationsverket ålägger skyldighet enligt 2 mom. 1 punkten att tillämpa kostnadsorienterad prissättning kan det ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande att vid prissättningen av en reglerad produkt eller tjänst också tillämpa det maximipris som Kommunikationsverket på förhand har fastställt. Maximipriset kan fastställas om en prissättning som strider mot prissättningsskyldigheten skulle medföra allvarlig skada på marknaden och om den i 2 mom. 1 punkten avsedda skyldigheten inte kan anses vara tillräcklig för att undanröja konkurrenshinder eller för att främja konkurrensen. Maximipriset kan fastställas för högst tre år åt gången.

De prissättningsskyldigheter som avses i 1—4 mom. ska

1) främja kommunikationsmarknadens effektivitet och en hållbar konkurrens,

2) skapa nytta för dem som använder kommunikationstjänster,

3) vara rimliga i förhållande till de eftersträvade målen,

4) sporra företaget till framtida investeringar, och

5) tillåta en rimlig avkastning på det kapital som bundits i den reglerade verksamheten.

72 §

Prissättningsskyldighet som inte är baserad på betydande marknadsinflytande

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 55 § ålägga teleföretag samt företag som avses i 57 § 2 mom. skyldighet att vid överlåtelse av nyttjanderätt eller vid samtrafik iaktta de prissättningsskyldigheter som avses i 71 § 2—5 mom., om det är nödvändigt för att trygga överlåtelsen eller samtrafiken.

73 §

Utredningsskyldighet vid prissättning

Om ett teleföretag eller ett företag som avses i 57 § 2 mom. eller 196 § enligt denna lag eller Kommunikationsverkets beslut har ålagts skyldighet att tillämpa kostnadsorienterad eller icke-diskriminerande prissättning, är företaget när Kommunikationsverket behandlar prissättningsärendet skyldigt att visa att det pris som företaget tar ut för en produkt eller tjänst är kostnadsorienterat eller icke-diskriminerande.

Kommunikationsverket gör inte en retroaktiv bedömning av prissättningens överensstämmelse med bestämmelserna.

När Kommunikationsverket bedömer om prissättningsskyldigheten iakttagits är det inte bundet till de principer som företaget följt vid kostnadsberäkningen.

När Kommunikationsverket bedömer om prissättningsskyldigheten iakttagits kan det i enskilda fall besluta om maximibeloppet av den ersättning som tas ut.

74 §

Kostnadsberäkningssystem

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 53 eller 55 § ålägga ett teleföretag eller ett företag som avses i 57 § 2 mom. skyldighet att använda ett kostnadsberäkningssystem, om det behövs för övervakning av den prissättningsskyldighet som ålagts företaget.

Företaget får självt välja vilket kostnadsberäkningssystem det använder. Företaget ska för Kommunikationsverket göra upp en beskrivning av kostnadsberäkningssystemet, varav framgår åtminstone kostnadernas huvudtitlar och de regler enligt vilka kostnaderna fördelas.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska samlas in med hjälp av kostnadsberäkningssystemet och om beskrivningen av kostnadsberäkningssystemet. Föreskrifterna kan gälla

1) uppgifter som är nödvändiga för att visa sambandet mellan kostnadsberäkningssystemet och prissättningen,

2) innehållet i och utformningen av beskrivningen av kostnadsberäkningssystemet,

3) hur beskrivningen av kostnadsberäkningssystemet ska lämnas till Kommunikationsverket.

75 §

Tillsyn över kostnadsberäkningssystemet

Företaget ska välja en sådan revisor som avses i revisionslagen (459/2007) för granskning av företagets kostnadsberäkningssystem i samband med revisionen av företaget. Revisorn ska upprätta en berättelse över granskningen. Företaget ska lämna berättelsen till Kommunikationsverket före utgången av augusti månad efter det att företagets räkenskapsperiod har gått ut.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter och vilket material som ska ingå i granskningsberättelsen. Föreskrifterna kan gälla

1) allmänna uppgifter om det företag som granskas och om granskningssättet,

2) det material som omfattas av granskningsskyldigheten,

3) kriterier som visar om företagets verksamhet svarar mot de skyldigheter som det ålagts,

4) det material som ska bifogas granskningsberättelsen.

Kommunikationsverket ska årligen offentliggöra en berättelse om hur kostnadsberäkningssystemen tillämpas hos företagen.

76 §

Funktionell separation

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 53 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande skyldighet att separera en funktionell helhet från teleföretagets övriga affärsverksamhet, om det har observerats betydande och bestående störningar på marknaden för nättjänsten i fråga och skyldigheter ålagda enligt 53 § inte har haft inverkan på konkurrensläget på marknaden.

Den funktionella helhet som separationen ger upphov till ska erbjuda både moderföretaget och konkurrerande teleföretag sina tjänster på samma icke-diskriminerande villkor.

Innan Kommunikationsverket ålägger ett företag skyldighet till funktionell separation ska verket lämna kommissionen ett motiverat beslutsförslag som ska innehålla åtminstone

1) bevis på betydande och bestående störningar på marknaden i fråga,

2) bevis på att skyldigheterna enligt 53 § inte har haft inverkan på konkurrensläget på marknaden,

3) bevis på att det saknas eller finns mycket små utsikter till förändring av konkurrensläget på marknaden inom rimlig tid,

4) en analys av skyldighetens förväntade verkan på kommunikationsmarknaden och det teleföretag skyldigheten gäller,

5) en redogörelse för det exakta innehållet i skyldigheten att genomföra separeringen,

6) en förteckning över de produkter och tjänster som skyldigheten gäller,

7) en redogörelse för omständigheter som gäller personalens oberoende i den funktionella helheten och övervakningen av teleföretaget.

77 §

Skyldighet att anmäla ägarbyte

Ett företag med betydande marknadsinflytande ska i förväg och utan dröjsmål till Kommunikationsverket anmäla om det avser att överlåta sitt lokalnät eller en betydande del av det till en separat affärsenhet som det inrättat eller till en separat juridisk person under ett annat ägarskap.

Efter att ha tagit emot anmälan ska Kommunikationsverket göra en ny marknadsanalys enligt 52 § av den relevanta marknaden för kommunikationsnätet, om överlåtelsen har betydande inverkan på marknaden.

78 §

Förhandsbetalning och säkerhet

Teleföretag kan av andra teleföretag kräva skälig förhandsbetalning eller säkerhet för ersättning som ska betalas för överlåtelse av nyttjanderätt eller för samtrafik.

79 §

Uttag av avgifter hos slutanvändarna

Ett teleföretag som har ingått abonnemangsavtal och som enligt 61 och 62 § har ålagts att bedriva samtrafik är, enligt vad ett annat teleföretag som tillhandahåller kommunikationstjänster väljer, skyldigt att till ett kostnadsorienterat och icke-diskriminerande pris ta ut det andra teleföretagets avgifter eller att lämna det andra teleföretaget de uppgifter som är nödvändiga för att avgifterna ska kunna tas ut. Det teleföretag som ingått abonnemangsavtalet ska ges en skälig övergångstid innan det teleföretag som tillhandahåller kommunikationstjänster börjar ta ut avgifterna.

Information om abonnentnumret till ett abonnemang som omfattas av betalningsskyldighet ska överföras medan kommunikationen pågår. Om det inte är tekniskt möjligt att överföra informationen om abonnentnumret, är det teleföretag som ingått abonnemangsavtalet skyldigt att till det andra teleföretaget lämna de uppgifter som behövs vid faktureringen eller, om detta inte är möjligt, skyldigt att utan ersättning ta ut avgifterna.

80 §

Konfidentiell information mellan teleföretag

Ett teleföretag får använda sådan information om ett annat teleföretag som det erhållit i samband med överlåtelse av nyttjanderätt enligt 7 och 8 kap., i samband med samtrafik enligt 9 kap. eller med stöd av 79 § endast för det ändamål för vilket informationen har lämnats till teleföretaget. Informationen får vid teleföretaget behandlas endast av dem som ovillkorligen behöver den i sitt arbete. Informationen ska även annars behandlas så att det andra teleföretagets affärshemligheter inte äventyras.

Ett teleföretag som genom ett förfarande som strider mot 1 mom. orsakar ett annat teleföretag skada är skyldigt att ersätta den skada som förfarandet orsakar.

81 §

Skadeståndsskyldighet

Ett teleföretag som uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med skyldigheter som ålagts med stöd av 53—55 § är skyldigt att ersätta ett annat teleföretag för skada som det tillfogat detta.

Skadeståndet omfattar ersättning för kostnader, prisskillnad samt annan direkt ekonomisk skada som orsakats av teleföretagets i 1 mom. avsedda verksamhet.

Skadeståndet kan jämkas, om fullt skadeståndsansvar bedöms som oskäligt tungt med tanke på förseelsens art, skadans omfattning, parternas situation och andra omständigheter.

Rätten till skadestånd preskriberas, om skadeståndstalan inte har väckts inom tre år från det att teleföretaget fick eller borde ha fått kännedom om uppkomsten av skadan.

Vid prövning av en skadeståndstalan som avses i 1 mom. kan domstolen begära yttrande av Kommunikationsverket.

11 kap.

Förfarande

82 §

Yttrande om marknadsdefinitioner, marknadsanalyser och betydande marknadsinflytande

Om åtgärden eller beslutet i fråga påverkar handeln mellan EES-staterna, ska Kommunikationsverket ge kommissionen och Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation tillfälle att en månad på förhand yttra sig om

1) marknadsdefinitioner som avviker från kommissionens rekommendation,

2) marknadsanalyser,

3) beslut om betydande marknadsinflytande,

4) beslut enligt 76 §.

Kommunikationsverket ska skjuta upp ett beslut som avses i 1 mom. med två månader, om kommissionen meddelat att den anser att det föreslagna beslutet strider mot EU-rätten. Verket ska inom sex månader från meddelandet återta beslutet enligt 1 mom. eller ändra beslutet, om kommissionen kräver det.

Om Kommunikationsverket på yrkande av kommissionen ändrar sitt beslutsförslag enligt 1 mom. ska verket ge de parter vars rättigheter eller intressen beslutet gäller möjlighet att yttra sig om det ändrade beslutsförslaget. När Kommunikationsverket fattar sitt slutliga beslut ska det på lämpligt sätt också beakta yttranden som avses i 1 mom. Verket ska underrätta kommissionen om sitt beslut.

83 §

Yttrande om företags skyldigheter när det gäller betydande marknadsinflytande

Kommunikationsverket ska ge kommissionen och Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation tillfälle att yttra sig inom en månad innan verket fattar ett beslut som påverkar handeln mellan EES-staterna och genom vilket verket på basis av betydande marknadsinflytande eller på någon annan grund ålägger skyldigheter enligt 8—10 kap., med undantag för beslut som grundar sig på 57 § 1 mom. 4 punkten eller på 58 och 76 §.

Om kommissionen meddelar att den anser att Kommunikationsverkets beslutsförslag enligt 1 mom. skulle utgöra ett hinder för den inre marknaden eller om kommissionen allvarligt betvivlar att verkets beslutsförslag är förenligt med EU-rätten ska Kommunikationsverket senarelägga sitt beslut med tre månader från kommissionens meddelande. Verket ska då fortsätta beredningen av beslutet i samråd med kommissionen och Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation.

Kommunikationsverket kan ändra eller dra tillbaka beslutsförslaget inom den tidsfrist som avses i 2 mom. Om Kommunikationsverket ändrar sitt beslutsförslag eller håller det i kraft som sådant kan kommissionen ytterligare rekommendera en lösning i fråga om Kommunikationsverkets beslutsförslag eller återkalla det meddelande som avses i 2 mom. Kommunikationsverket ska inom en månad från det att rekommendationen gavs underrätta kommissionen och Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation om sitt slutliga beslut. Tidsfristen kan emellertid förlängas, om det behövs för att parterna ska kunna höras.

Om Kommunikationsverket trots kommissionens rekommendation beslutar att inte ändra el-

ler dra tillbaka beslutet ska verket motivera sitt beslut.

84 §

Förfarandet i brådskande fall

Marknadsdefinitioner och marknadsanalyser kan utföras och Kommunikationsverkets beslut om betydande marknadsinflytande och om skyldigheter som ska åläggas teleföretag kan fattas utan att kommissionen och Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation hörs, om åtgärden är

1) brådskande,

2) nödvändig för att säkerställa konkurrensen och skydda konsumenternas intressen,

3) tillfällig, och

4) i rätt proportion till det eftersträvade målet.

Kommunikationsverket ska utan dröjsmål informera kommissionen och Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation om åtgärder som avses i 1 mom.

12 kap.

Samhällsomfattande tjänster

85 §

Utseende av leverantörer av samhällsomfattande tjänster

Med *samhällsomfattande tjänster* avses tillhandahållande av allmänna telefonitjänster och en ändamålsenlig internetförbindelse i en viss permanent bostad eller på ett visst ställe samt tillhandahållande av allmän nummertjänst och telefonkatalogstjänster.

Kommunikationsverket ska fatta beslut om att utse ett eller flera teleföretag eller företag som levererar kontaktinformationstjänster till leverantörer av samhällsomfattande tjänster, om det är nödvändigt för att säkerställa att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls inom ett visst geografiskt område. Urvalsförfarandet ska vara effektivt, opartiskt, öppet och icke-diskriminerande. Till leverantörer av samhällsomfattande tjänster ska utses företag som har de bästa förutsättningarna för att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster.

Kommunikationsverket ska ändra sitt beslut som avses i 2 mom. om det sker betydande förändringar i de omständigheter som ligger till grund för beslutet.

86 §

Skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster för allmänna telefonitjänster

Teleföretag som Kommunikationsverket i enlighet med 85 § har utsett till leverantörer av samhällsomfattande tjänster som avser allmänna telefonitjänster är skyldiga att oberoende av geografiskt läge och till ett från en genomsnittsanvändares synpunkt rimligt pris tillhandahålla abonnemang som ansluts till ett allmänt kommunikationsnät på den plats där användaren eller abonnenten permanent bor eller är belägen. Teleföretaget ska tillhandahålla abonnemanget inom skälig tid från beställningen.

Abonnemanget ska vara sådant att alla, även personer med funktionsnedsättning, kan använda nödtjänster, ringa och ta emot inrikes- och utrikessamtal samt använda andra sedvanliga telefonitjänster.

Närmare bestämmelser om de särskilda behoven när det gäller personer med funktionsnedsättning utfärdas genom förordning av statsrådet. Innan förordningen utfärdas ska Kommunikationsverket vid behov utarbeta en rapport om saken.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om hur anslutningar tekniskt ska genomföras eller vilka tekniska egenskaper de ska ha för att även personer med funktionsnedsättning ska kunna använda abonnemangen.

87 §

Skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster för internetaccesstjänster

Teleföretag som Kommunikationsverket i enlighet med 85 § har utsett till leverantörer av

samhällsomfattande tjänster som avser internetaccesstjänster är skyldiga att oberoende av geografiskt läge och till ett från en genomsnittsanvändares synpunkt rimligt pris tillhandahålla abonnemang som ansluts till ett allmänt kommunikationsnät på den plats där användaren eller abonnenten permanent bor eller är belägen. Teleföretaget ska tillhandahålla abonnemanget inom skälig tid från beställningen.

Abonnemanget ska vara sådant att alla användare och abonnenter kan få en ändamålsenlig internetförbindelse, med beaktande av den överföringshastighet som de flesta användare och abonnenter har samt den tekniska genomförbarheten och kostnaderna.

Bestämmelser om minimihastigheten för en ändamålsenlig internetförbindelse utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet. Innan förordningen utfärdas ska Kommunikationsverket vid behov utarbeta en rapport om marknaden för dataöverföringstjänster, vilken överföringshastighet som de flesta användare och abonnenter har och den tekniska utvecklingsnivån samt göra en bedömning av bestämmelsernas ekonomiska konsekvenser för teleföretagen.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om hur anslutningar tekniskt ska genomföras och vilka tekniska egenskaper de ska ha.

88 §

Övriga rättigheter och skyldigheter som avser tillhandahållande av abonnemang

En leverantör av samhällsomfattande tjänster kan tillhandahålla tjänster som avses i 86 och 87 § också via flera abonnemang, om det inte medför oskäliga extra kostnader för abonnenterna och användarna.

En leverantör av samhällsomfattande tjänster ska erbjuda abonnenter som är fysiska personer möjlighet att i flera poster betala ersättning för byggande av anslutningar enligt 86 och 87 §. Leverantören får vägra fullgöra denna skyldighet endast om det för vägran finns vägande skäl som har samband med den fysiska abonnentens betalningsförmåga.

En leverantör av samhällsomfattande tjänster har rätt att vägra ingå avtal med en abonnent om ett abonnemang enligt 86 och 87 §, om abonnenten har åtalats eller under det senaste året dömts för störande av post- och teletrafik och brottet har begåtts med hjälp av ett teleföretags abonnemang eller om abonnenten har obetalda, förfallna och ostridiga skulder för användningen av ett annat abonnemang som leverantören tillhandahållit.

89 §

Skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som avser kontaktinformationstjänster

Ett företag som Kommunikationsverket i enlighet med 85 § har utsett till leverantör av samhällsomfattande tjänster som avser nummertjänster eller telefonkatalogstjänster är skyldigt att ge användarna och abonnenterna tillgång till allmänna och täckande nummertjänster eller telefonkatalogstjänster till ett från eller genomsnittsanvändares synpunkt rimligt pris.

Telefonkatalogstjänster kan tillhandahållas i tryckt eller elektronisk form och uppgifterna ska uppdateras minst en gång om året.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som krävs för att fullgöra den skyldighet som nämns i 1 mom.

90 §

Skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som avser nättjänster

Ett nätföretag som Kommunikationsverket i enlighet med 85 § har utsett till leverantör av samhällsomfattande tjänster är skyldigt att till ett kostnadsorienterat pris erbjuda ett tjänsteföretag som utsetts till leverantör av samhällsomfattande tjänster de nättjänster som behövs för anslutning till ett kommunikationsnät.

91 §

Leverantörens skyldighet att informera om sina samhällsomfattande skyldigheter samt att tillhandahålla samhällsomfattande produkter och tjänster

En leverantör av samhällsomfattande tjänster ska på ett ändamålsenligt sätt informera om sina skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster samt tillhandahålla samhällsomfattande produkter och tjänster.

En leverantör av samhällsomfattande tjänster ska offentliggöra information och material om de samhällsomfattande produkter och tjänster som den tillhandahåller, så att de är lättillgängliga för abonnenterna och användarna.

92 §

Övervakning av priserna på samhällsomfattande tjänster

Kommunikationsverket ska övervaka prissättningen av samhällsomfattande tjänster och jämföra den med kommunikationstjänsternas allmänna prisnivå samt bedöma prissättningen av de samhällsomfattande tjänsterna i förhållande till den allmänna konsumentprisnivån och befolkningens allmänna inkomstnivå.

93 §

Nettokostnaderna för samhällsomfattande tjänster

Med *nettokostnader för samhällsomfattande tjänster* avses de kostnader för tjänsteproduktionen som leverantören av samhällsomfattande tjänster inte kan täcka med intäkterna från dessa tjänster.

Om det är uppenbart att tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster är en oskälig ekonomisk belastning för en leverantör av samhällsomfattande tjänster, ska Kommunikationsverket på leverantörens begäran beräkna nettokostnaderna för de samhällsomfattande tjänsterna.

Kommunikationsverket är vid beräkning av nettokostnaderna inte bundet av de uppgifter som leverantören av samhällsomfattande tjänster har lämnat eller de principer som leverantören har iakttagit vid kostnadsberäkningen.

94 §

Ersättning för leverantörens kostnader för samhällsomfattande tjänster

En leverantör av samhällsomfattande tjänster ska på ansökan få ersättning av statens medel för den andel av nettokostnaderna för samhällsomfattande tjänster som anses utgöra en oskälig ekonomisk belastning för företaget i fråga med hänsyn till

1) företagets storlek,
2) företagsverksamhetens art,
3) omsättningen av företagets televerksamhet, nummertjänst eller telefonkatalogstjänst och
4) andra omständigheter som kan jämställas med de som nämns i 1—3 punkten.

Kommunikationsministeriet fattar utifrån en nettokostnadskalkyl som görs av Kommunikationsverket beslut om ersättning för de kostnader som avses i 1 mom. Ersättning betalas retroaktivt för högst ett år från det att ansökan gjordes.

AVDELNING IV

FREKVENSER OCH NUMRERING

13 kap.

Frekvensförvaltning

95 §

Statsrådsförordning om frekvensanvändningen och om en frekvensplan

De allmänna principerna för användning av frekvenser enligt 3 mom. fastställs genom förordning av statsrådet. Vid utfärdandet av be-

stämmelser om användningen av frekvenser för tillhandahållande av kommunikationstjänster ska teknik- och tjänsteneutralitet iakttas.

I en förordning som avses i 1 mom. får emellertid avvikelse göras från nät- och kommunikationstjänsternas

1) teknikneutralitet,

a) för att undvika skadliga störningar,

b) för att skydda folkhälsan mot elektromagnetiska fält,

c) för att säkerställa tjänsternas tekniska kvalitet, gemensamt utnyttjande av radiofrekvenser eller mål av allmänt intresse, samt

2) tjänsteneutralitet,

a) för att garantera säkerhet för människors liv,

b) för att främja social, regional eller geografisk sammanhållning,

c) för att undvika ineffektivt utnyttjande av frekvenser,

d) för att främja kulturell och språklig mångfald samt mediemångfald.

Genom statsrådsförordning enligt 1 mom. fastställs en frekvensplan för

1) frekvensområden för televerksamhet som kräver nätkoncession enligt 6 §,

2) frekvensområden för sådan koncessionspliktig televisions- och radioverksamhet som avses i 22 och 34 §,

3) frekvensområden som avses i 96 § 5 mom.,

4) frekvensområden för verksamhet som avser produktutveckling, testning och undervisning, samt

5) frekvensområden för sådan allmännyttig televisions- och radioverksamhet som avses i 7 § i lagen om Rundradion Ab.

Innan statsrådet fastställer frekvensplanen ska teleföretag, Rundradion Ab och andra representanter för användargrupper inom frekvensområdena ges tillfälle att yttra sig om planen. Statsrådet ska se över planen, om fler frekvensområden kan anvisas för sådan allmännyttig eller koncessionspliktig verksamhet som avses i 3 mom. eller om en aktör som avses i detta moment framställer en motiverad begäran om översyn.

96 §

Av Kommunikationsverket meddelade föreskrifter om frekvensanvändningen

Kommunikationsverket meddelar föreskrifter om användningen av radiofrekvenser för olika ändamål, med beaktande av internationella bestämmelser och rekommendationer om användning av radiofrekvenser samt den statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 95 § 1 mom. I föreskrifterna ska det anges frekvensområdenas användningsändamål och de viktigaste radioegenskaper som en radioutrustning som använder ett visst frekvensområde ska uppfylla.

Kommunikationsverket ska se över de föreskrifter som meddelats med stöd av 1 mom., om det för sådan koncessionspliktig verksamhet som avses i 95 § 3 mom. kan anvisas fler frekvenser eller om ett teleföretag eller någon annan representant för användargrupper inom frekvensområdena framställer en motiverad begäran om översyn.

När Kommunikationsverket bestämmer om användningen av radiofrekvenser som lämpar sig för tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster ska det iaktta teknik- och tjänsteneutralitet.

I de föreskrifter som avses i 1 mom. får avvikelse göras från nät- och kommunikationstjänsternas

1) teknikneutralitet,

a) för att undvika skadliga störningar,

b) för att skydda folkhälsan mot elektromagnetiska fält,

c) för att säkerställa tjänsternas tekniska kvalitet, gemensamt utnyttjande av radiofrekvenser eller mål av allmänt intresse, samt

2) tjänsteneutralitet,

a) för att garantera säkerhet för människors liv,

b) för att främja social, regional eller geografisk sammanhållning,

c) för att undvika ineffektivt utnyttjande av frekvenser, och

d) för att främja kulturell och språklig mångfald samt mediemångfald.

Kommunikationsverket ska vid beredningen av de föreskrifter som meddelas med stöd av 1 mom. samarbeta med kommunikationsministeriet. Om de föreskrifter som gäller användningen av ett visst frekvensområde kan få betydande konsekvenser för den allmänna utvecklingen av kommunikationsmarknaden, ska frekvensplanen för frekvensområdet i fråga fastställas i en statsrådsförordning som utfärdas med stöd av 95 § 1 mom.

Kommunikationsverket kan i syfte att främja gemensamt utnyttjande av radiofrekvenser eller av någon annan grundad anledning, för ett sådant frekvensområde som avses i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 95 § 1 mom. eller för ett sådant frekvensområde som avses i föreskrifter som meddelats med stöd av 1 mom. i denna paragraf, tillåta också annan radiokommunikation än sådan som det är avsett för, om denna radiokommunikation inte begränsar frekvensområdets användning för dess primära ändamål och inte leder till störningar i den primära radiokommunikationen.

97 §

Särskilda bestämmelser om frekvensförvaltning

Denna lag ska tillämpas på radioutrustning på finländska fartyg, luftfartyg och föremål som sänts ut i rymden, också när de är utanför finskt territorium.

Kommunikationsverket meddelar föreskrifter om de radiofrekvenser på vilka sådan elutrustning, som inte utgör radioutrustning och som används för vetenskapligt, industriellt, medicinskt eller annat motsvarande ändamål och är avsedd att generera radiovågor, får användas samt villkoren för användningen av utrustningen.

Kommunikationsverket meddelar föreskrifter om amatörradiostationers konstruktion och användning samt föreskrifter som annars ska iakttas inom amatörradiokommunikation och som gäller sändareffekter, oönskade emissioner, riktande av sändningar och enkelriktade sändningar.

Ett radiotillstånd som beviljas i enlighet med 40 § och en frekvensreservering enligt 44 §, ett behörighetsbevis enligt 265 §, ett kompetensbevis enligt 266 § och ett beslut om identifieringssignaler för radiostationer som fattats med stöd av 304 § 1 mom. 5 punkten kan undertecknas maskinellt.

14 kap.

Numrering

98 §

Teleområden

Kommunikationsverket meddelar föreskrifter om indelningen av Finland i teleområden.

Indelningen i teleområden ska vara ändamålsenlig. När teleområden bildas ska hänsyn i synnerhet tas till mängden telekommunikation inom ett visst område, hur den är inriktad, kommunikationsnätens tekniska konstruktion samt en så effektiv nummeranvändning som möjligt.

99 §

Av Kommunikationsverket meddelade föreskrifter om numrering

Vid tilldelningen av nummer och prefix i televerksamheten ska hänsyn tas till

1) en klar och effektiv numrering, samt

2) de internationella förpliktelserna i fråga om numrering och prefix.

Kommunikationsverket får utfärda närmare föreskrifter om numrering. Genom Kommunikationsverkets föreskrifter anges hurdana nummer och prefix som får användas i televerksamheten och för vilket ändamål de ska användas. I föreskrifterna får det dessutom bestämmas om det geografiska användningsområdet för nummer och prefix.

I fråga om domännamn på internet gäller särskilda bestämmelser.

100 §

Numreringsbeslut

Kommunikationsverket beslutar om vilka nummer och prefix som tilldelas teleföretag och andra.

Nummer och prefix ska tilldelas så att teleföretag och andra behandlas rättvist med hänsyn till omfattningen och arten av deras verksamhet.

Kommunikationsverket ska fatta beslut om tilldelning av nummer eller prefix (*numreringsbeslut*) inom tre veckor från det att verket tagit emot ansökan. Om ett nummer eller prefix har ett exceptionellt ekonomiskt värde kan numreringsbeslutet dock fattas inom sex veckor från det att verket tagit emot ansökan.

I ett numreringsbeslut kan innehavaren av nyttjanderätten till ett nummer eller prefix förpliktas att ta numret i bruk inom utsatt skälig tid.

Ett numreringsbeslut kan fattas att gälla tills vidare eller för en viss tid som är ändamålsenlig med hänsyn till den tjänst som tillhandahålls. Kommunikationsverket kan i numreringsbeslutet bestämma att numret ska användas för att tillhandahålla en viss tjänst samt förena användningen av numret med andra villkor som behövs för att trygga en klar och effektiv numrering samt användarnas intressen.

101 §

Återkallande av nyttjanderätten till nummer och prefix

Kommunikationsverket kan fatta beslut om återkallelse av nyttjanderätten till ett nummer eller prefix, om

1) innehavaren av nyttjanderätten till numret eller prefixet inte betalar den avgift som hör till numreringsbeslutet,

2) numret eller prefixet används i strid med numreringsbeslutet, eller

3) numret eller prefixet inte har tagits i bruk inom en skälig tid efter numreringsbeslutet eller om användningen av numret eller prefixet har upphört och innehavaren av nyttjanderätten till numret eller prefixet trots uppmaning inte rättar sitt förfarande inom en månad.

Nyttjanderätten till ett nummer eller prefix kan återkallas också om det finns något annat synnerligen vägande skäl som har samband med en klar och effektiv numrering eller användarnas intressen, och innehavaren av nyttjanderätten till numret eller prefixet har getts möjlighet att inom en månad föra fram sin uppfattning om saken. Något yttrande behöver inte inhämtas, om ett företag med nyttjanderätt har upphört med verksamheten eller innehavaren av nyttjanderätten av någon annan orsak har upphört att existera.

102 §

Nummerportabilitet

Ett teleföretag är skyldigt att utan dröjsmål se till att en abonnent som ingått avtal med företaget kan överföra sitt telefonnummer till ett annat teleföretag vid byte av tjänsteleverantör, om abonnenten så önskar. Ett tidsbegränsat avtal om kommunikationstjänster som är kopplat till ett telefonnummer befriar inte teleföretaget från skyldigheten att överlämna telefonnummer. I ett fast telefonnät gäller skyldigheten att överlämna telefonnumret endast om överlämnandet sker inom teleområdet.

För överlämnande av telefonnummer får ett teleföretag inte ta ut någon ersättning av abonnenten. Teleföretaget får dock av det mottagande teleföretaget ta ut en ersättning för de engångskostnader som överlämnandet medför. Ersättningen får dock inte vara så stor att den hindrar användningen av tjänsten. Kommunikationsverket kan i enskilda fall besluta om engångsersättningens maximibelopp.

Teleföretag har inte i 1 mom. avsedd skyldighet att överlämna telefonnummer mellan fasta telefonnät och mobilnät.

Teleföretag som är verksamma i ett telefonnät är skyldiga att för sin del se till att det finns tillgång till en allmän, täckande och avgiftsfri informationstjänst som gäller flyttade telefonnummer.

103 §

Tekniska föreskrifter om nummerportabilitet

Kommunikationsverket får meddela tekniska föreskrifter om nummerportabilitet.

Kommunikationsverkets föreskrifter kan gälla

1) telefonnummer som av tekniska skäl är befriade från nummerportabilitet,

2) det tekniska genomförandet av nummerportabilitet,

3) dirigering av samtal till nummer som överlämnats,

4) informationstjänst som gäller överlämnade telefonnummer,

5) andra tekniska förutsättningar för nummerportabilitet som är jämförbara med dem som nämns i 1—4 punkten.

104 §

Telekommunikation inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Teleföretag som är verksamma i ett telefonnät är skyldiga att för sin del se till att det från EES-stater går att ringa också till andra än geografiska nummer som används i Finland, om det är tekniskt och ekonomiskt möjligt.

Teleföretag har inte den skyldighet som avses i 1 mom., om samtalets mottagare av kommersiella skäl har begränsat samtal från vissa geografiska områden.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som är nödvändiga för att den skyldighet som avses i 1 mom. ska kunna fullgöras.

105 §

Allmänt utlandsprefix

Teleföretag som är verksamma i ett telefonnät är skyldiga att för sin del se till att användarna kan ringa till utlandet med hjälp av det allmänna utlandsprefixet 00.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som är nödvändiga för att den skyldighet som avses i 1 mom. ska kunna fullgöras.

AVDELNING V

ANVÄNDARES OCH ABONNENTERS RÄTTIGHETER I SAMBAND MED KOMMUNIKATIONSTJÄNSTER

106 §

Tillämpningsområde och bestämmelsernas tvingande natur

Avvikelse från bestämmelserna i denna avdelning får inte genom avtal göras till nackdel för konsumenten.

Bestämmelserna i 118—123 §, 125 § 2—4 mom. och 126 §, 134 § 1 mom. och 135 § ska tillämpas på andra avtal än sådana som ingås med konsumenter endast om inget annat har överenskommits.

Bestämmelserna i 108, 112, 118, 119, 121, 122, 128 och 134 § ska inte tillämpas på kommunikationstjänster som tillhandahålls självständigt utan motprestation.

15 kap.

Avtal om kommunikationstjänster

107 §

Avtalsvillkor och prislistor

Teleföretag ska utarbeta standardavtalsvillkor för avtal om kommunikationstjänster som ingås med konsumenter och tillämpa dessa villkor när avtal ingås med konsumenter. Avtalen får inte innehålla villkor eller begränsningar som är oskäliga för konsumenterna. Avtalsvillkoren ska upprättas på ett klart och begripligt språk.

Teleföretag ska offentliggöra sina standardavtalsvillkor och prislistorna över kommunikationstjänsterna så att användarna enkelt och kostnadsfritt har tillgång till dem.

108 §

Avtal om kommunikationstjänster

Avtal mellan teleföretaget och abonnenten om kommunikationstjänster ska ingås skriftligen.

I avtalet ska teleföretagets namn och kontaktinformation specificeras. I avtalet ska det åtminstone anges

1) avtalets ikraftträdandedag, giltighetstid och hur det i förekommande fall ska förnyas,

2) arten av de tjänster som tillhandahålls och deras egenskaper samt typer av underhållsservice; när det är fråga om internetaccesstjänster nämns även variationsintervallet för överföringshastigheten,

3) leveranstiden för kommunikationstjänster,

4) förfarandet vid uppsägning av avtalet och grunderna för uppsägning,

5) påföljder vid fel eller dröjsmål,

6) hur abonnenten ska informeras om ändringar i avtalsvillkoren,

7) vilka rättigheter abonnenter och användare har om avtalsvillkoren ändras,

8) grunderna för prissättning av tjänsterna eller de prislistor som tillämpas,

9) abonnentens rätt att få veta hur fakturan är sammansatt,

10) abonnentens rätt att framställa anmärkning mot fakturan,

11) påföljderna vid betalningsförsummelse,

12) teleföretagets rätt att sluta tillhandahålla en tjänst eller att begränsa användningen av tjänsten,

13) den limit som avses i 112 § 1 mom. samt anvisningar om hur konsumenten kan kontrollera det sammanlagda upplupna avgiftsbeloppet,

14) om det går att använda nödtjänster med abonnemanget och om det i en nödsituation går att ta reda på varifrån abonnemangsinnehavarens samtal kommer,

15) vilka förfaranden för att mäta och styra trafiken som teleföretaget använder för att undvika överbelastning av nätet,

16) hur förfarandena enligt 15 punkten kan inverka på tjänsternas kvalitet,

17) vilka kundtjänster som tillhandahålls,

18) begränsningar som gäller användningen av en levererad terminalutrustning,

19) abonnentens och användarens möjlighet att välja om hans eller hennes kontaktinformation ska ingå i en telefonkatalog och, i så fall, vilken information abonnenten vill ha med där,

20) hur fakturan kan betalas och prisskillnaderna mellan olika betalningssätt,

21) vilka åtgärder teleföretaget kan vidta om informationssäkerheten är hotad.

I avtalet ska det dessutom nämnas konsumentens rätt att föra en tvist om avtalet till konsumenttvistenämnden för avgörande.

109 §

Giltighetstiden för avtal om kommunikationstjänster

Ett avtal om kommunikationstjänster gäller tills vidare, om inte något annat uttryckligen avtalas.

Teleföretag får ingå högst 24 månaders tidsbegränsade avtal med konsumenter. Om företaget erbjuder längre än 12 månaders avtal ska konsumenten också erbjudas möjlighet att ingå ett tidsbegränsat 12 månaders avtal.

Teleföretag får inte förlänga ett tidsbegränsat avtal med ett nytt tidsbegränsat avtal utan att ha ingått ett nytt skriftligt avtal med abonnenten.

110 §

Nätneutralitet

En leverantör av internetaccesstjänster får inte begränsa abonnentens eller användarens möjligheter att använda internetaccesstjänster, utom

1) för att oundgängligt trygga de i avtalet om kommunikationstjänsten på ett överskådligt och heltäckande sätt angivna internetaccesstjänster-

nas kvalitet, variationsintervallet för överföringshastigheten eller andra viktiga egenskaper,

2) med stöd av en myndighets eller domstols beslut,

3) för att värna om informationssäkerheten och undanröja störningar på det sätt som föreskrivs i 243, 272 och 273 § eller på ett med dem jämförbart sätt som avses någon annanstans i lag,

4) för att upprätthålla internetaccesstjänsternas och övriga kommunikationstjänsters kvalitetskrav i enlighet med 243 och 244 §.

Begränsningar som avses i 1 mom. 1 och 4 punkten ska genomföras på ett icke-diskriminerande sätt och de får inte

1) begränsa en ändamålsenlig användning av internetaccesstjänsterna,

2) hindra eller begränsa abonnentens eller användarens möjligheter att använda de tillämpningar och tjänster som abonnenten eller användaren önskar,

3) dra ner internetaccesstjänstens hastighet oskäligt mycket.

En leverantör av internetaccesstjänster ska i sin marknadsföring och på annat sätt se till att abonnenter och användare får tillräcklig information om de eventuella relevanta återverkningar de begränsningar som avses i 1 mom. kan få på användningen av tjänsterna.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om hur de begränsningar och förfaranden som avses i denna paragraf ska bedömas och hur de ska utnyttjas för att trygga internetaccesstjänsternas användbarhet och kvalitet.

Kommunikationsverket kan genom beslut ålägga leverantörer av internetaccesstjänster

1) att vidta åtgärder som är nödvändiga för att förebygga olägenheter som avses i 2 mom., eller

2) att avhålla sig från att använda förfaranden och begränsningar som medför sådana olägenheter som avses i 2 mom.

Kommunikationsverket ska då det meddelar föreskrifter och beslut enligt 4 och 5 mom. beakta den allmänna kvaliteten på de internetaccesstjänster som erbjuds användarna samt tjänsternas priser och egenskaper.

111 §

Nyttjanderätt till fastigheters och byggnaders interna nät

Bostadsaktiebolag, fastighetsaktiebolag och med dem jämförbara sammanslutningar som äger eller administrerar en fastighets interna eller flera fastigheters gemensamma fasta kommunikationsnät som är kopplat till ett allmänt kommunikationsnät, är skyldiga att på icke-diskriminerande villkor ge det teleföretag som abonnenten har valt tillträde till icke-upptagen kapacitet av fastighetens eller fastighetsgruppens interna kommunikationsnät för förmedling av kommunikationstjänster till abonnentens terminalutrustning inom fastigheten.

112 §

Limit, förhandsbetalning och säkerhet

Teleföretaget eller konsumenten kan fastställa en skälig limit i euro för ett telefonabonnemang.

Teleföretaget får avkräva konsumenten förhandsbetalning eller säkerhet för ett avtal om kommunikationstjänster endast i samband med att avtalet ingås och endast om det finns en särskild anledning till detta som beror på förutsägbar insolvens eller någon annan därmed jämförbar omständighet. Förhandsbetalningen eller säkerheten får inte överstiga det sammanlagda beloppet av de avgifter som beräknas uppkomma för de tjänster som tillhandahållits innan teleföretaget på grund av betalningsförsummelse kan förhindra användningen av kommunikationstjänsten.

113 §

Bindningsavtal

Om ett teleföretag kombinerar ett avtal om en terminalutrustning med ett avtal om en kommunikationstjänst på ett sådant sätt att detta påverkar nyttigheternas försäljningspris (*bindningsavtal*) ska teleföretaget erbjuda abonnenten mot-

svarande kommunikationstjänster också utan terminalutrustning.

Vid marknadsföringen ska, utöver de uppgifter som avses i 2 kap. 12 § i konsumentskyddslagen (38/1978) också uppges de totala merkostnader som konsumenten orsakas av bindningsavtalet.

Ett teleföretag får hindra att terminalutrustning som ingår i ett bindningsavtal används med ett annat teleföretags abonnemang. Spärren ska på konsumentens begäran hävas omedelbart då abonnemangsavtalet upphör. För hävandet av spärren får ingen avgift tas ut av konsumenten.

114 §

Ändring av avtal

Teleföretagen får till nackdel för konsumenten ändra avgifter och övriga villkor enligt tillsvidareavtal om kommunikationstjänster endast

1) på grunder som specificerats i avtalsvillkoren, om avtalets innehåll inte som helhet ändras väsentligt,

2) med stöd av en lagändring eller ett myndighetsbeslut.

Teleföretag har dessutom rätt att göra mindre ändringar i villkoren för tillsvidareavtal om kommunikationstjänster, om ändringarna inte påverkar avtalets centrala innehåll.

Villkoren i ett tidsbegränsat avtal om kommunikationstjänster får inte under avtalstiden ändras till nackdel för konsumenten. Det är emellertid tillåtet att ändra avtalsvillkoren, om ändringsbehovet beror på en lagändring eller ett myndighetsbeslut.

Teleföretagen ska underrätta abonnenterna om ändringar i avtalsvillkoren, om ändringarnas innehåll och om grunden för ändringarna senast en månad innan de ändrade villkoren träder i kraft. Teleföretaget ska samtidigt informera abonnenten om dennes rätt att säga upp avtalet med omedelbar verkan, om abonnenten inte godkänner de ändrade villkoren.

115 §

Stängning och begränsning av användningen av kommunikationstjänster

Teleföretaget har rätt att stänga en kommunikationstjänst eller begränsa användningen av den, om abonnenten inte har betalat en avgift som hänför sig till kommunikationstjänsten och som har förfallit till betalning.

Teleföretaget har dock inte stängnings- eller begränsningsrätt, om

1) den avgift som förfallit till betalning är mindre än 50 euro,

2) den förfallna avgiften hänför sig till någon annan tjänst än mottagning av en kommunikationstjänst,

3) den förfallna avgiften betalas inom två veckor från det att en betalningsuppmaning har sänts,

4) konsumenten visar att orsaken till att betalning försummats är sjukdom, arbetslöshet eller någon annan därmed jämförbar orsak som inte beror på konsumenten och den förfallna avgiften betalas inom en månad från det att en betalningsuppmaning har sänts,

5) abonnenten framställer en anmärkning mot fakturan före förfallodagen och betalar den ostridiga delen av den inom utsatt tid.

Teleföretaget har också rätt att stänga en kommunikationstjänst, om

1) abonnenten har försatts i konkurs eller en myndighet har konstaterat att abonnenten annars är insolvent och abonnenten inte ställer skälig säkerhet,

2) abonnenten trots uppmaning inte iakttar andra avtalsvillkor än sådana som gäller avgifter, eller

3) abonnenten eller användaren har åtalats för störande av post- och teletrafik som begåtts med hjälp av abonnemanget.

Teleföretaget har rätt att begränsa användningen av ett abonnemang också om användaren överskrider den limit som avses i 112 § 1 mom. Teleföretaget ska på förhand underrätta användaren om begränsningen och samtidigt instruera användaren om hur en begränsning kan förhindras.

Teleföretaget har rätt att vägra koppla upp samtal eller att annars spärra användningen av en kommunikationstjänst vars uppenbara syfte är att sträva efter orättmätig ekonomisk vinning och som medför avgifter för abonnenten.

Det som ovan i denna paragraf föreskrivs om teleföretags rätt att förhindra användningen av kommunikationstjänster begränsar inte ett teleföretags skyldighet att hindra användningen av en kommunikationstjänst med stöd av en behörig myndighets eller domstols beslut.

116 §

Uppsägning av avtal

En abonnent kan säga upp ett avtal om kommunikationstjänster muntligen eller skriftligen. Abonnenten har rätt att när som helst säga upp ett avtal som gäller tills vidare så att det upphör att gälla två veckor efter uppsägningen. Abonnenten har rätt att säga upp ett avtal om kommunikationstjänster så att det upphör omedelbart, om teleföretaget meddelar att det ändrar avtalsvillkoren till nackdel för abonnenten. Om ändringen av avtalsvillkor beror på ändringar i skattelagstiftningen har abonnenten inte rätt att säga upp ett visstidsavtal om kommunikationstjänster.

Teleföretaget ska sända abonnenten en skriftlig bekräftelse på uppsägningen.

Ett teleföretag ska säga upp ett avtal om kommunikationstjänster skriftligen.

Konsumenten har när det är fråga om bindningsavtal alltid rätt att säga upp ett visstidsavtal så att det upphör att gälla två veckor efter uppsägningen, om konsumenten betalar de avgifter som hänför sig till den outnyttjade avtalstiden och andra avgifter som eventuellt avtalats med tanke på en sådan situation.

Konsumenten har rätt att säga upp ett avtal så att det upphör att gälla två veckor efter uppsägningen, även om det ingåtts för viss tid, om konsumenten har råkat i betalningssvårigheter till följd av sjukdom, arbetslöshet eller någon annan av konsumenten oberoende orsak eller om det från konsumentens synpunkt är oskäligt att hålla avtalet i kraft av någon annan särskild orsak. Teleföretaget får inte hos konsumenten ta ut avgifter som hänför sig till outnyttjad avtalstid enligt avtalet om kommunikationstjänster. Teleföretaget har dock rätt att få tillbaka terminalutrustning som överlämnats i samband med bindningsavtalet.

117 §

Hävning av avtal

En abonnent får häva ett avtal om kommunikationstjänster på grund av ett dröjsmål eller fel från teleföretagets sida, om avtalsbrottet är väsentligt. Abonnenten får häva avtalet muntligen eller skriftligen.

Ett teleföretag har rätt att häva ett avtal om kommunikationstjänster, om

1) abonnemanget med stöd av 115 § har varit stängt minst en månad och det fortfarande finns förutsättningar för stängning, eller

2) abonnenten eller användaren har dömts för störande av post- och teletrafik som begåtts med hjälp av kommunikationstjänsten.

Teleföretaget ska häva avtalet om kommunikationstjänster skriftligen.

118 §

Dröjsmål vid leverans av kommunikationstjänster och rätt att hålla inne betalning

Leveransen av en kommunikationstjänst är fördröjd, om tjänsten inte har levererats vid en överenskommen tidpunkt och detta inte beror på abonnenten eller användaren eller på en omständighet på abonnentens eller användarens sida.

Abonnenten är skyldig att betala de avgifter som grundar sig på ett avtal om kommunikationstjänster först från den tidpunkt då förbindelsen kan användas. Efter det att tjänsten har aktiverats har abonnenten rätt att hålla inne betalningen av en så stor del av avgiften som behövs som säkerhet för standardersättning och skadestånd på grund av dröjsmålet.

119 §

Standardersättning

En abonnent har rätt till en standardersättning vid sådant dröjsmål som avses i 118 §. Standardersättningen uppgår till minst 20 euro för varje påbörjad vecka som leveransen fördröjs, dock högst till 160 euro.

Rätt till standardersättning föreligger dock inte, om teleföretaget visar att dröjsmålet orsakats av ett hinder som ligger utanför teleföretagets kontroll och som företaget inte skäligen kan förväntas ha räknat med då avtalet ingicks samt vars följder företaget inte skäligen kunde ha undvikit eller övervunnit.

Om dröjsmålet beror på en person som teleföretaget har anlitat för att fullgöra avtalet eller en del av det, är teleföretaget fritt från ansvar endast om även denna person skulle vara fri från ansvar enligt 2 mom.

120 §

Fel i leveransen av kommunikationstjänster

Det föreligger fel i leveransen av en kommunikationstjänst, om kommunikationstjänstens kvalitet eller leveranssättet inte stämmer överens med vad som kan anses avtalat. Leveransen är felaktig om

1) kommunikationstjänstens kvalitet inte stämmer överens med de krav som ställs i lag eller i föreskrifter som Kommunikationsverket meddelat med stöd av lag,

2) leveransen av någon annan orsak än en sådan som avses i 2 mom. kontinuerligt eller upprepade gånger har avbrutits och avbrottet inte kan anses ringa med beaktande av skälen till och förhållandena under avbrottet, eller

3) kommunikationstjänsten inte stämmer överens med de uppgifter som getts i marknadsföringen eller annars avviker från vad abonnenten i allmänhet har skäl att anta i samband med sådana tjänster.

Det anses inte vara fel i leveransen av kommunikationstjänster om ett teleföretag tillfälligt utan abonnentens samtycke, för sammanlagt högst 24 timmar under en kalendermånad, avbryter tillhandahållandet av en kommunikationstjänst eller begränsar dess användning, om avbrottet är nödvändigt på grund av bygg- eller underhållsarbete på kommunikationsnätet eller av informationssäkerhetsskäl. Avbrottet ska göras på ett sådant sätt och vid en sådan tidpunkt att det orsakar användaren minsta möjliga olägenhet. Avbrottet ska föregås av effektiv information.

121 §

Rättelse av fel

Teleföretaget är skyldigt att avhjälpa ett fel eller att utföra en ny prestation i stället för den felaktiga utan att detta medför kostnader för abonnenten. Teleföretaget är dock inte skyldigt att rätta till ett fel, om detta orsakar teleföretaget oskäliga kostnader eller oskäliga olägenheter. Vid bedömningen av huruvida kostnaderna eller olägenheterna är oskäliga ska hänsyn särskilt tas till felets betydelse och prestationens värde, om den skulle vara avtalsenlig.

Även om abonnenten inte kräver att felet ska avhjälpas eller att prestationen förnyas, får teleföretaget på egen bekostnad rätta till felet, om företaget utan dröjsmål erbjuder sig att göra det när abonnenten anmäler felet. Abonnenten får avböja rättelsen om den skulle medföra väsentlig olägenhet för abonnenten eller en risk för att abonnentens kostnader inte blir ersatta, eller om abonnenten har någon annan särskild orsak att avböja.

Teleföretaget får inte åberopa att det inte har fått tillfälle att rätta till felet, om abonnenten har låtit avhjälpa det och det med beaktande av omständigheterna inte skäligen kan förutsättas att abonnenten skulle ha inväntat teleföretagets rättelse av felet.

122 §

Prisavdrag och standardgottgörelse

Om det inte kommer i fråga att rätta till ett fel eller utföra en ny prestation eller om felet inte

avhjälps inom en skälig tid efter att abonnenten har anmält det, har abonnenten rätt till prisavdrag som motsvarar felet.

Abonnenten har rätt till standardgottgörelse om ett fel som avses i 120 § beror på ett avbrott i leveransen. Standardgottgörelsen uppgår till minst 20 euro för varje påbörjad vecka då leveransen är avbruten, dock högst till 160 euro. Om standardgottgörelse betalas till abonnenten har denne inte på grund av samma avbrott rätt till prisavdrag enligt 1 mom.

Rätt till standardgottgörelse föreligger dock inte, om teleföretaget visar att avbrottet orsakats av ett hinder som ligger utanför teleföretagets kontroll och som företaget inte skäligen kan förväntas ha räknat med då avtalet ingicks samt vars följder företaget inte skäligen kunde ha undvikit eller övervunnit.

123 §

Skadeståndsskyldighet

Abonnenten har rätt till ersättning för skada som denne tillfogas på grund av dröjsmål vid leverans eller på grund av avbrott eller något annat fel i en kommunikationstjänst. Om abonnenten har rätt till standardersättning enligt 119 § gäller rätten till skadestånd endast till den del som skadan överstiger beloppet av en utbetald standardersättning.

Teleföretaget ansvarar för indirekt skada som orsakats av dröjsmål vid leverans eller av avbrott och eller något annat fel i en kommunikationstjänst endast om skadan har uppkommit genom vårdslöshet från teleföretagets sida. Som indirekt skada anses

1) inkomstförlust som abonnenten lider på grund av dröjsmålet, avbrottet eller de åtgärder som dröjsmålet eller avbrottet ger anledning till,

2) skada som beror på en förpliktelse som grundar sig på något annat avtal,

3) sådan väsentlig förlust av nyttan med användningen av kommunikationstjänsten som inte medför direkt ekonomisk skada eller därmed jämförbar väsentlig olägenhet.

124 §

Anmälningsskyldighet vid fel eller dröjsmål

En abonnent får inte åberopa dröjsmål, om inte abonnenten har underrättat teleföretaget om dröjsmålet inom skälig tid efter det att tjänsten levererats. En abonnent får inte åberopa ett fel, om abonnenten inte har underrättat teleföretaget om felet inom skälig tid efter det att abonnenten märkte eller borde ha märkt felet.

Trots 1 mom. får en abonnent åberopa ett dröjsmål eller fel, om teleföretaget har handlat grovt vårdslöst eller i strid med tro och heder eller om kommunikationstjänsten inte stämmer överens med de krav som ställs i lag eller i föreskrifter som Kommunikationsverket meddelat med stöd av lag.

125 §

Obehörig användning av kommunikationstjänster

Ett teleföretag ska utan dröjsmål stänga en kommunikationstjänst eller förhindra användning av den, om tjänstens abonnent eller användare, polisen, ett försäkringsbolag eller ett annat teleföretag anmäler att utrustning som används för administrering av kommunikationstjänsten har försvunnit, att den obehörigen innehas av någon annan eller att den har använts obehörigen, samt begär att kommunikationstjänsten ska stängas eller att användningen av den ska förhindras.

Abonnenten ansvarar för obehörig användning av en kommunikationstjänst endast om den omständigheten att utrustningen försvunnit, obehörigen innehas av någon annan eller används obehörigen beror på sådan vårdslöshet hos abonnenten eller användaren som inte är ringa.

Abonnenten ansvarar inte för obehörig användning av en kommunikationstjänst till den del kommunikationstjänsten har använts efter det att abonnenten eller användaren har gjort den anmälan som avses i 1 mom.

Om utrustning som används för administrering av en kommunikationstjänst har använts för

genomförande av betalningstransaktioner enligt 1 § 2 mom. 6 punkten i betaltjänstlagen (290/2010), ska betaltjänstlagen tillämpas på abonnentens ansvar för obehörig användning.

126 §

Öppnande av stängd kommunikationstjänst

Teleföretaget ska på abonnentens begäran öppna en kommunikationstjänst som stängts med stöd av 115 eller 125 § eller sluta begränsa dess användning genast när det inte längre finns grunder för begränsning av användningen eller för stängning av kommunikationstjänsten.

Teleföretaget har rätt att ta ut en skälig avgift för att öppna kommunikationstjänsten eller för att sluta begränsa användningen. För avbrytande av en sådan användningsbegränsning som avses i 115 § 4 mom. får dock avgift inte tas ut.

127 §

Teleföretags skyldighet att begränsa användningen av kommunikationstjänster

Ett teleföretag vars kommunikationsnät helt eller delvis används av ett annat teleföretag för tillhandahållande av kommunikationstjänster eller som tar ut avgifter för ett annat teleföretags räkning, ska på begäran spärra användningen av det andra teleföretagets kommunikationstjänster, om

1) det finns förutsättningar för det enligt 115 §, och

2) det teleföretag som anhållit om spärrning inte själv kan förhindra att kommunikationstjänsten används.

128 §

Teleföretags, tjänsteleverantörers och säljares solidariska ansvar

En konsument som har rätt att hålla inne betalningen eller att få återbetalning på priset, skadestånd eller annan penningprestation av en näringsidkare på grund av dennes avtalsbrott, har denna rätt också gentemot det teleföretag som har fakturerat konsumenten för konsumtionsnyttigheten. Teleföretaget är dock inte skyldigt att till konsumenten betala mer än vad teleföretaget har fått av konsumenten i form av avgifter.

Om ett avtal om en konsumtionsnyttighet hävs, får konsumenten åberopa hävningen av avtalet också mot det företag som fakturerat för konsumtionsnyttigheten.

Ett teleföretag som har betalat till en konsument enligt denna paragraf har rätt att få det betalda beloppet av näringsidkaren eller av det teleföretag som har ingått avtal med näringsidkaren.

129 §

Information om vissa ändringar

Teleföretag ska effektivt och i god tid ge abonnenterna

1) information om numreringsändringar som gäller telefonnätet,

2) information om sådana förfaranden för att mäta kommunikationsnätets prestanda som teleföretaget infört för att mäta och styra trafiken och undvika överbelastning av nätet,

3) information om hur de förfaranden som avses i 2 punkten inverkar på tjänsternas kvalitet,

4) detaljerad information om produkter och tjänster som är riktade till personer med funktionsnedsättning,

5) information om ändringar som gäller tillgång till nödtjänster eller lokaliseringsuppgifter om abonnemangsinnehavare.

130 §

Skyldighet att offentliggöra kvalitetsinformation

Kommunikationsverket kan besluta ålägga teleföretag eller leverantörer av nummertjänster skyldighet att offentliggöra jämförbara och aktuella uppgifter om kvaliteten på de tjänster som företaget levererar.

Kommunikationsverket ska i beslutet ange vilka uppgifter som ska offentliggöras och hur de ska offentliggöras.

16 kap.

Särskilda bestämmelser om allmänna telefonitjänster

131 §

Automatisk omstyrning av samtal

På abonnentens begäran ska ett teleföretag kostnadsfritt stoppa sådan automatisk omstyrning till en användares abonnemang som gjorts av en tredje part.

132 §

Identifiering av abonnemang

Teleföretag ska erbjuda en tjänst varmed samtalsmottagaren ser det anropande numret innan samtalet besvaras. Det ska dock vara möjligt att hindra att det anropande numret syns i samtalsmottagarens telefon.

Teleföretag som tillhandahåller identifiering av abonnemang ska erbjuda abonnenten en lättanvänd möjlighet att förhindra

1) identifiering av sitt abonnemang,

2) identifiering av abonnemanget för inkommande samtal,

3) mottagande av sådana inkommande samtal i fråga om vilka identifiering av abonnemanget är förhindrad, om det är tekniskt möjligt utan oskäliga kostnader, och

4) identifiering av det abonnemang till vilket inkommande samtal har styrts om.

De tjänster som avses i 2 mom. 1, 2 och 4 punkten ska vara avgiftsfria för abonnenten.

Teleföretag som tillhandahåller identifiering av abonnemang ska ge användarna en enkel och kostnadsfri möjlighet att särskilt för varje utgående samtal hindra identifiering av sitt abonnemang.

Teleföretagen ska informera abonnenterna och användarna om de tjänster som avses i denna paragraf.

Teleföretagen ska se till att de hinder som avses i 2 och 4 mom. kan kringgås då upplysningar lämnas ut till myndigheter som tar emot nödmeddelanden i enlighet med 321 § eller till polisen i enlighet med vad som föreskrivs särskilt. Uppgifter som ska lagras enligt 157 § får lämnas ut endast till myndigheter som enligt lag har rätt att få uppgifterna.

Kommunikationsverket får meddela tekniska föreskrifter om kringgående av identifieringshinder som avses i 2, 4 och 6 mom.

133 §

Rätt att få information om avgiften

Ett teleföretag som är verksamt i ett mobilnät ska kostnadsfritt erbjuda abonnenten och användaren möjlighet att hålla sig informerad om de avgifter som användningen av abonnemanget orsakar.

134 §

Specificering av fakturor och specificering per uppkoppling

Teleföretag ska kostnadsfritt och utan begäran specificera fakturan för användning av ett abonnemang. Av fakturan ska åtminstone följande faktureringsposter framgå utan svårighet:

1) lokalsamtal och nätersättningar för samtal som avses i 2—4 punkten,

2) fjärrsamtal,

3) internationella samtal,

4) mobilsamtal,

5) grundavgifter,

6) textmeddelanden, bildmeddelanden och övriga meddelanden,

7) dataöverföringstjänster,

8) betalteletjänster, enligt vad som föreskrivs i 2 mom.

I fråga om sådana betalteletjänster som avses i 1 mom. 8 punkten ska teleföretaget i fakturan specificera

1) betalningens belopp, tidpunkt och mottagare för uppkopplingar där det är fråga om betalningstransaktioner som avses i 1 § 2 mom. 6 punkten i betaltjänstlagen, om inte något annat följer av betaltjänstlagen,

2) betalningens belopp, tidpunkt och mottagare för uppkopplingar där det enbart är fråga

om betalning via en automatisk tjänst för en nyttighet eller tjänst som inte hör till tillämpningsområdet för betaltjänstlagen och som för abonnenten i första hand innebär andra betalningar än avgifter för användning av kommunikationstjänster,

3) per tjänstetyp sådana andra än i 1 och 2 punkten avsedda uppkopplingar som för abonnenten innebär andra betalningar än avgifter för användning av kommunikationstjänster.

Information som avses i 2 mom. får inte innehålla uppgifter om kommunikation som omfattas av integritetsskyddet.

Teleföretaget ska på begäran av en abonnent kostnadsfritt specificera en faktura per uppkoppling. Om inte något annat följer av 2 eller 3 mom. ska specificeringen ges abonnenten på så sätt att de tre sista siffrorna i telefonnumret är dolda, eller på något annat sådant sätt att det utifrån specificeringen inte går att identifiera den andra kommunikationsparten.

Teleföretaget ska på begäran av en användare specificera en faktura per uppkoppling, med fullständiga uppgifter om abonnemangsnummer för kommunikationsparterna eller med andra fullständiga identifieringsuppgifter för kommunikationstjänsten. En användare som är yngre än 15 år företräds av vårdnadshavaren. Bestämmelser om att företräda barn finns dessutom i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt (361/1983). En omyndig som inte är minderårig företräds av dennes intressebevakare. Bestämmelser om att företräda omyndiga som inte är minderåriga finns i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999).

En specificering per uppkoppling får inte innehålla identifieringsuppgifter om kostnadsfria tjänster. Abonnenten har rätt att på begäran få en icke-specificerad faktura.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om innehållet i en specifikation som avses i denna paragraf och hur specifikationen ska utformas.

135 §

Rätt att begränsa användningen av ett abonnemang till mottagning av annat än kommunikationstjänster

Ett teleföretag ska på abonnentens begäran avgiftsfritt spärra användningen av ett abonnemang för andra tjänster än kommunikationstjänster och utgående trafik från abonnemanget till en viss trafiktyp, om det tekniskt är enkelt att genomföra spärrningen. Om spärrningen senare avlägsnas på abonnentens begäran, får teleföretaget ta ut en avgift för åtgärden.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om vilka spärrkategorier för utgående trafik från ett abonnemang abonnenterna åtminstone ska erbjudas samt föreskrifter om det tekniska utförandet av spärrtjänster och om prisinformation för samtalen.

Ett teleföretag har rätt att spärra användningen av en annan tjänst än en kommunikationstjänst, om

1) abonnenten inte inom två veckor från det att en betalningsuppmaning har sänts betalar en till betalning förfallen faktura för den andra tjänsten,

2) abonnenten överskrider den limit som avses i 112 §,

3) det behövs för att förhindra missbruk eller skador.

Teleföretaget ska utan dröjsmål underrätta abonnenten om en sådan spärrning som avses i 3 mom.

Teleföretaget har rätt att vägra koppla upp samtal eller att annars spärra användningen av en sådan annan tjänst än en kommunikationstjänst vars uppenbara syfte är att sträva efter orättmätig ekonomisk vinning och som medför avgifter för abonnenten.

AVDELNING VI

KOMMUNIKATIONENS KONFIDENTIALITET SAMT INTEGRITETSSKYDD

17 kap.

Behandling av elektroniska meddelanden och förmedlingsuppgifter

136 §

Kommunikationens och förmedlingsuppgifternas konfidentialitet

En kommunikationspart får behandla sina egna elektroniska meddelanden och förmedlingsuppgifter om dem, om inte något annat föreskrivs i lag.

Radiokommunikation som är avsedd för allmän mottagning och dess förmedlingsuppgifter får behandlas, om inte något annat föreskrivs i lag. Som sådan radiokommunikation betraktas

1) sändningar av televisions- och radioprogramutbud,

2) nödanrop,

3) radiokommunikation på allmän anropskanal,

4) amatörradiokommunikation,

5) kortvågsradiokommunikation på frekvensområdet 27 megahertz,

6) annan än i 1—5 punkten avsedd radiokommunikation som är avsedd att mottas allmänt.

Andra elektroniska meddelanden och förmedlingsuppgifter får behandlas med kommunikationsparternas samtycke eller om så föreskrivs i lag.

Den som har tagit emot eller annars fått kännedom om ett elektroniskt meddelande, radiokommunikation eller förmedlingsuppgifter som inte är avsedda för honom eller henne, får inte utan samtycke av en kommunikationspart röja eller utnyttja meddelandets innehåll, förmedlingsuppgifterna eller uppgifterna om meddelandets existens, om inte något annat föreskrivs i lag.

137 §

Allmänna behandlingsprinciper för kommunikationsförmedlare

Elektroniska meddelanden och förmedlingsuppgifter får behandlas endast i den omfattning som syftet med behandlingen kräver och behandlingen får inte begränsa skyddet av konfidentiella meddelanden eller integritetsskyddet mer än vad som är nödvändigt.

Elektroniska meddelanden och förmedlingsuppgifter får lämnas ut endast till aktörer som har rätt att behandla uppgifterna i det aktuella fallet.

Efter behandlingen ska de elektroniska meddelandena och förmedlingsuppgifterna förstöras eller förmedlingsuppgifterna ges en sådan form att de inte kan kopplas till abonnenten eller användaren, om inte något annat föreskrivs i lag.

Elektroniska meddelanden och förmedlingsuppgifter får behandlas endast av personer som handlar för kommunikationsförmedlarens eller abonnentens räkning och som behandlar meddelanden och förmedlingsuppgifter för sådana ändamål som särskilt föreskrivs i detta kapitel.

138 §

Behandling för att förmedla kommunikation, producera tjänster och sörja för informationssäkerheten

Elektroniska meddelanden och förmedlingsuppgifter får behandlas i den utsträckning som det behövs för att förmedla kommunikation, för att producera avtalade tjänster och för att sörja för informationssäkerheten i enlighet med 272 §.

En kommunikationsförmedlare och leverantör av mervärdestjänster ska vid tillhandahållandet av tjänster som avses i 1 mom. meddela abonnenten eller användaren vilken typ av förmedlingsuppgifter som behandlas och hur länge uppgifterna behandlas.

139 §

Behandling för fakturering

Kommunikationsförmedlare får behandla förmedlingsuppgifter som är nödvändiga för att bestämma och fakturera inbördes avgifter.

Leverantörer av informationssamhällets tjänster får behandla förmedlingsuppgifter som är nödvändiga för fakturering av bildinspelningar, ljudinspelningar och andra avgiftsbelagda tjänster som förmedlas genom kommunikationsnät som administreras av ett teleföretag, samt andra för faktureringen nödvändiga uppgifter. Leverantörer av informationssamhällets tjänster har rätt att få sådana uppgifter av teleföretag.

Uppgifter om hur en faktura bestäms ska lagras minst tre månader från fakturans förfallodag eller från det att förmedlingsuppgifterna registrerades, beroende på vilken av dessa tidpunkter som infaller senare. Uppgifterna får dock inte lagras efter det att fordran har preskriberats enligt lagen om preskription av skulder (728/2003). Om det uppkommer oenighet om en faktura ska uppgifterna om fakturan dock lagras tills parterna har kommit överens om saken eller ett avgörande i ärendet har vunnit laga kraft.

Kommunikationsförmedlaren ska meddela abonnenten eller användaren vilka förmedlingsuppgifter som behandlas och hur länge uppgifterna behandlas.

140 §

Behandling för marknadsföring

En kommunikationsförmedlare får för att marknadsföra sina egna tjänster behandla förmedlingsuppgifter i den utsträckning och under en så lång tid som marknadsföringen förutsätter, om den abonnent eller användare som uppgifterna gäller har gett sitt samtycke till det.

Den som har gett sitt samtycke ska ha möjlighet att återta samtycket till behandling av förmedlingsuppgifterna.

141 §

Behandling för teknisk utveckling

En kommunikationsförmedlare får behandla förmedlingsuppgifter för att tekniskt utveckla förmedlingen eller kommunikationstjänsterna.

Innan behandling som avses i 1 mom. inleds ska abonnenten eller användaren underrättas om vilka förmedlingsuppgifter som behandlas och hur länge behandlingen kommer att pågå. Underrättelsen kan vara av engångskaraktär.

142 §

Behandling för statistisk analys

En kommunikationsförmedlare får med hjälp av informationsteknik behandla förmedlingsuppgifter för statistisk analys, om

1) analysen inte annars kan utföras utan oskäligt besvär, och

2) enskilda fysiska personer inte kan identifieras i analysen.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller också en juridisk persons rätt att som abonnent behandla förmedlingsuppgifter om sitt abonnemang och sin terminalutrustning.

143 §

Behandlingsrätt i fall av missbruk

En kommunikationsförmedlare får behandla förmedlingsuppgifter för att upptäcka, hindra eller utreda gratisanvändning av en avgiftsbelagd tjänst eller annat jämförbart missbruk som gäller användning av tjänster.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om hur sådan behandling av förmedlingsuppgifter som avses i 1 mom. ska utföras tekniskt.

144 §

Behandling för att upptäcka tekniska fel eller brister

En kommunikationsförmedlare får behandla förmedlingsuppgifter om det behövs för att upptäcka, hindra eller utreda tekniska fel eller brister vid förmedlingen av kommunikationen.

145 §

Dokumentering av behandlingshistorik

En kommunikationsförmedlare ska dokumentera detaljerade loggdata om behandlingen av förmedlingsuppgifter i datasystem som innehåller förmedlingsuppgifter med central betydelse för konfidentialiteten och integritetsskyddet, om det är tekniskt möjligt utan oskäliga kostnader. Av loggdata ska det framgå tidpunkten för behandlingen, hur länge behandlingen pågått samt handläggaren. Loggdata om behandlingen ska lagras i två år efter dokumenteringen.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om det tekniska genomförandet av dokumentering och lagring av uppgifter som avses i 1 mom.

18 kap.

Särskilda bestämmelser om sammanslutningsabonnenter

146 §

Sammanslutningsabonnenters behandlingsrätt i fall av missbruk

En sammanslutningsabonnent har rätt att behandla förmedlingsuppgifter för att förebygga och utreda olovligt brukande av avgiftsbelagda informationssamhällstjänster, kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller röjande av företagshemligheter enligt 30 kap. 11 § i strafflagen, på det sätt som bestäms i 147—156 § i denna lag.

Att installera anordningar, program eller tjänster i sammanslutningsabonnentens kommunikationsnät, att obehörigen ge utomstående tillträde till sammanslutningsabonnentens kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller att på något annat jämförbart sätt använda kommunikationsnätet eller kommunikationstjänster kan vara olovligt brukande av kommunikationsnätet eller kommunikationstjänster, om förfarandet står i strid med de anvisningar för användningen som avses i 147 § 3 mom.

Den rätt som avses i 1 mom. gäller inte förmedlingsuppgifter för telefonitjänster i det fasta eller mobila telefonnätet

147 §

Sammanslutningsabonnenters omsorgsplikt i fall av missbruk

Innan en sammanslutningsabonnent börjar behandla förmedlingsuppgifter för att förebygga olovligt brukande av avgiftsbelagda informationssamhällstjänster, kommunikationsnätet eller kommunikationstjänster ska abonnenten

1) begränsa tillträdet till sitt kommunikationsnät och sin kommunikationstjänst och användningen av dem samt vidta andra åtgärder för att skydda användningen av sitt kommunikationsnät och sin kommunikationstjänst med lämpliga informationssäkerhetsåtgärder,

2) bestämma hurdana elektroniska meddelanden som får förmedlas och hämtas via dess kommunikationsnät, hur dess kommunikationsnät och kommunikationstjänst i övrigt får användas och till hurdana destinationsadresser kommunikation inte får riktas.

Innan en sammanslutningsabonnent börjar behandla förmedlingsuppgifter för att förebygga röjande av företagshemligheter ska abonnenten

1) begränsa tillträdet till företagshemligheter och vidta andra åtgärder för att skydda användningen av sitt kommunikationsnät och sin kommunikationstjänst och skydda uppgifterna genom lämpliga informationssäkerhetsåtgärder,

2) bestämma på vilket sätt företagshemligheter får överföras, lämnas ut eller på annat sätt behandlas i kommunikationsnätet och till hurdana destinationsadresser de personer som har rätt att

behandla företagshemligheter inte får skicka elektroniska meddelanden.

En sammanslutningsabonnent ska för att förebygga missbruk som avses i 1 och 2 mom. ge skriftliga anvisningar till dem som använder kommunikationsnätet eller kommunikationstjänsten.

148 §

Sammanslutningsabonnenters planerings- och samarbetsplikt i fall av missbruk

En sammanslutningsabonnent ska innan behandling av förmedlingsuppgifter enligt 146 § 1 mom. inleds utse de personer till vilkas uppgifter behandling av förmedlingsuppgifter hör eller bestämma de nämnda uppgifterna. Förmedlingsuppgifter får behandlas endast av personer som svarar för driften av och dataskyddet i sammanslutningsabonnentens kommunikationsnät och kommunikationstjänst och för säkerheten.

Om sammanslutningsabonnenten som arbetsgivare omfattas av samarbetslagstiftningen ska sammanslutningsabonnenten

1) i ett samarbetsförfarande enligt 4 kap. i lagen om samarbete inom företag (334/2007), lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (1233/2013) och lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare (449/2007) behandla grunderna och praxisen för de i 146—156 § avsedda förfaranden som ska tillämpas vid behandlingen av förmedlingsuppgifter,

2) på det sätt som föreskrivs i 21 § 2 mom. i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) informera arbetstagarna eller deras företrädare om beslut som abonnenten har fattat om behandlingen av förmedlingsuppgifter.

Om sammanslutningsabonnenten som arbetsgivare inte omfattas av samarbetslagstiftningen ska denne höra arbetstagarna om de omständigheter som avses i 2 mom. 1 punkten i denna paragraf och informera arbetstagarna om dem enligt vad som bestäms i 21 § 1 och 2 mom. i lagen om integritetsskydd i arbetslivet.

Om sammanslutningsabonnenten inte är arbetsgivare ska denne informera användarna om de förfaranden och den praxis som tillämpas på behandlingen av förmedlingsuppgifter enligt 146—156 §.

149 §

Sammanslutningsabonnenters behandlingsrätt för att utreda om avgiftsbelagda informationssamhällstjänster, kommunikationsnätet eller kommunikationstjänster har använts olovligt

En sammanslutningsabonnent får behandla förmedlingsuppgifter med hjälp av en automatisk sökfunktion som kan basera sig på meddelandenas storlek eller sammanlagda storlek eller deras typ, antal, uppkopplingssätt eller destinationsadresser.

Sammanslutningsabonnenten får behandla förmedlingsuppgifter manuellt, om det finns grundad anledning att misstänka att kommunikationsnätet, kommunikationstjänsten eller en avgiftsbelagd informationssamhällstjänst används i strid med de anvisningar som avses i 147 § 3 mom. och om

1) en avvikelse i kommunikationen har upptäckts med hjälp av den automatiska sökfunktionen,

2) kostnaderna för användningen av en avgiftsbelagd informationssamhällstjänst har blivit ovanligt höga,

3) det i kommunikationsnätet upptäckts en anordning, ett program eller en tjänst som har installerats obehörigen, eller

4) det i ett enskilt fall på basis av annan med 1—3 punkten jämförbar allmänt konstaterbar omständighet går att sluta sig till att kommunikationsnätet, kommunikationstjänsten eller en avgiftsbelagd informationssamhällstjänst används i strid med de anvisningar som avses i 147 § 3 mom.

Ett villkor för behandling enligt 1 och 2 mom. är att incidenten eller gärningen sannolikt orsakar betydande olägenhet eller skada för sammanslutningsabonnenten.

Villkor för behandling enligt 2 mom. är dessutom att uppgifterna är nödvändiga för att reda ut olovligt brukande och vem som svarar för det och för att göra slut på olovligt brukande.

150 §

Sammanslutningsabonnenters behandlingsrätt för att utreda om företagshemligheter har röjts

En sammanslutningsabonnent får behandla förmedlingsuppgifter med hjälp av en automatisk sökfunktion som kan basera sig på meddelandenas storlek eller sammanlagda storlek eller deras typ, antal, uppkopplingssätt eller destinationsadresser.

Sammanslutningsabonnenten får behandla förmedlingsuppgifter manuellt, om det finns grundad anledning att misstänka att en företagshemlighet olovligen har röjts för en utomstående via kommunikationsnätet eller en kommunikationstjänst och om

1) en avvikelse i kommunikationen har upptäckts med hjälp av den automatiska sökfunktionen,

2) en företagshemlighet offentliggörs eller utnyttjas olovligen, eller

3) det i ett enskilt fall på basis av en annan med 1 eller 2 punkten jämförbar allmänt konstaterbar omständighet går att sluta sig till att en företagshemlighet olovligen har röjts för en utomstående.

Ett villkor för behandling enligt 1 och 2 mom. är att det misstänkta röjandet gäller företagshemligheter som är av central betydelse för sammanslutningsabonnentens eller dess samarbetspartners näringsverksamhet eller resultaten av tekniskt eller något annat utvecklingsarbete som sannolikt är viktiga för att starta eller utöva näringsverksamhet.

Villkor för behandling enligt 2 mom. är dessutom att uppgifterna är nödvändiga för att reda ut om en företagshemlighet har röjts och vem som är ansvarig.

151 §

Särskilda begränsningar av behandlingsrätten i fall av missbruk

Automatisk sökning får inte riktas och förmedlingsuppgifter får inte hämtas eller tas till manuell behandling för att få reda på uppgifter enligt 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken.

För att utreda röjande av företagshemligheter kan en sammanslutningsabonnent som är arbetsgivare endast behandla sådana användares förmedlingsuppgifter som sammanslutningsabonnenten har gett eller som annars har tillgång till företagshemligheter på ett sådant sätt som sammanslutningsabonnenten har godkänt.

152 §

Sammanslutningsabonnenters skyldighet att lämna uppgifter till användare i fall av missbruk

Sammanslutningsabonnenten ska lämna en redogörelse för den manuella behandling av förmedlingsuppgifter som avses i 149 § 2 mom. och 150 § 2 mom. Av redogörelsen ska framgå

1) grunden och tidpunkten för behandlingen och dess varaktighet,

2) orsaken till att den manuella behandlingen har inletts,

3) behandlarna,

4) vem som har beslutat om behandlingen.

Redogörelsen ska undertecknas av de personer som har deltagit i behandlingen. Redogörelsen ska förvaras minst två år efter det att den behandling som avses i 149 eller 150 § upphörde.

De som använder det kommunikationsnät eller den kommunikationstjänst som är föremål för behandlingen ska delges den redogörelse som avses i 1 mom. så snart det är möjligt utan att äventyra syftet med behandlingen. Redogörelsen behöver dock inte lämnas till sådana användare vars förmedlingsuppgifter har behandlats i form av massbehandling så att behandlaren inte har tagit del av användarnas förmedlingsuppgifter. Oberoende av sekretess som baserar sig på lag eller avtal har användaren rätt att för behandlingen av ett ärende som gäller användarens intressen och rättigheter överlämna redogörelsen och de uppgifter användaren fått i samband med den.

153 §

Sammanslutningsabonnenters skyldighet att lämna uppgifter till företrädare för arbetstagarna i fall av missbruk

Om sammanslutningsabonnenten är arbetsgivare ska denne årligen till arbetstagarnas företrädare lämna en redogörelse för den manuella behandling av förmedlingsuppgifterna som avses i 149 § 2 mom. och 150 § 2 mom. Av redogörelsen ska det framgå på vilka grunder och hur många gånger förmedlingsuppgifterna har behandlats under ett år.

Den redogörelse som avses i 1 mom. ska lämnas till en förtroendeman som utsetts med stöd av ett arbets- eller tjänstekollektivavtal eller, om någon sådan inte har utsetts, till ett förtroendeombud enligt 13 kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001). Om arbetstagarna inom en personalgrupp inte har utsett någon förtroendeman eller något förtroendeombud, ska redogörelsen lämnas till ett samarbetsombud enligt 8 § i lagen om samarbete inom företag eller 3 § i lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare eller till en företrädare enligt 6 § 2 mom. i lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar. Om inte heller några sådana har utsetts ska redogörelsen lämnas till alla arbetstagare som hör till personalgruppen.

Företrädarna för arbetstagarna och de arbetstagare som avses i 2 mom. ska under hela den tid anställningsförhållandet är i kraft hemlighålla de kränkningar av företagshemligheten och de misstänkta fall av sådan kränkning som de fått kännedom om. I fråga om tystnadsplikten för tjänstemän och andra anställda hos myndigheter gäller vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och någon annanstans i lag. Det som föreskrivs ovan hindrar inte att uppgifter lämnas ut till tillsynsmyndigheterna.

154 §

Förhandsanmälan och årlig redogörelse till dataombudsmannen i fall av missbruk

En sammanslutningsabonnent ska på förhand meddela dataombudsmannen att behandling av förmedlingssuppgifter inleds. Av förhandsanmälan ska framgå

1) grunderna och praxisen för de i 149 och 150 § avsedda förfaranden som ska tillämpas vid behandlingen av förmedlingsuppgifter,

2) de uppgifter som avses i 148 § 1 mom.,

3) hur sammanslutningsabonnenten har fullgjort den informationsskyldighet enligt 148 § 2 mom. 2 punkten eller 3 mom. som föreligger innan behandlingen inleds.

Sammanslutningsabonnenten ska årligen i efterhand lämna dataombudsmannen en redogörelse för den manuella behandlingen av förmedlingsuppgifterna. Av redogörelsen ska det framgå på vilka grunder och hur många gånger förmedlingsuppgifterna har behandlats under ett år.

155 §

Sammanslutningsabonnenters rätt att lagra förmedlingsuppgifter i fall av missbruk

Bestämmelserna i 146—154 § ger inte sammanslutningsabonnenten rätt att lagra förmedlingsuppgifter i registret längre än vad som annars är tillåtet enligt lag.

156 §

Sammanslutningsabonnenters rätt att lämna ut uppgifter i fall av missbruk

Trots 137 § har en sammanslutningsabonnent rätt att i samband med polisanmälan eller begäran om utredning i egenskap av målsägande till polisen för behandling överlämna sådana förmedlingsuppgifter om elektroniska meddelanden avseende användare av abonnentens kommunikationsnät eller kommunikationstjänst som denne fått i enlighet med 146—155 §.

19 kap.

Uppgifter som hänför sig till myndighetsverksamhet

157 §

Skyldighet att lagra uppgifter för myndigheternas behov

Trots vad som i denna avdelning föreskrivs om behandling av förmedlingsuppgifter ska ett företag som särskilt utsetts genom beslut av inrikesministeriet och som har gjort televerksamhetsanmälan (*lagringsskyldigt företag*), under de förutsättningar som anges nedan, se till att de uppgifter som omfattas av lagringsskyldigheten enligt 2 och 3 mom. lagras under de lagringstider som anges i 4 mom. Uppgifterna får endast användas för att utreda och åtalspröva brott som avses i 10 kap. 6 § 2 mom. i tvångsmedelslagen (806/2011).

Lagringsskyldigheten gäller uppgifter som avser

1) sådana telefonitjänster eller textmeddelandetjänster i mobilnät som tillhandahålls av ett lagringsskyldigt företag, inklusive samtal som har kopplats men inte besvarats eller samtal som har förhindrats till följd av en driftåtgärd i nätet,

2) internettelefonitjänster som tillhandahålls av ett lagringsskyldigt företag, med vilket avses tjänster som tillhandahålls av tjänsteföretag och som ända till slutkunderna är baserade på internetprotokoll och möjliggör samtal,

3) internetaccesstjänster som tillhandahålls av ett lagringsskyldigt företag.

Lagringsskyldigheten i fråga om tjänster enligt 2 mom. 1 och 2 punkten gäller uppgifter om abonnentens och den registrerade användarens namn och adress, abonnemangets identifieringsuppgifter och uppgifter med vilkas hjälp en användare av kommunikationstjänster kan identifieras samt användarens transaktioner, inklusive omstyrda samtal, kan fastställas utifrån meddelandets typ och mottagare samt tidpunkt och varaktighet för kommunikationen. Lagringsskyldigheten i fråga om en tjänst som avses i 2 mom. 1 punkten gäller dessutom uppgifter med vilkas hjälp den kommunikationsutrustning som använts och utrustningens och abonnemangets position när transaktionen inleddes kan fastställas. Lagringsskyldigheten i fråga om en tjänst som avses i 2 mom. 3 punkten gäller uppgifter om abonnentens och den registrerade användarens namn och adress, abonnemangets identifieringsuppgifter och installeringsadress och uppgifter med vilkas hjälp en användare av kommunikationstjänster och den utrustning som använts kan identifieras samt tidpunkt och varaktighet för tjänsternas användning kan fastställas. Vilka uppgifter som lagras ska avgränsas till endast de som med beaktande av tjänstens tekniska genomförande är nödvändiga för att specificera den information som avses ovan i detta moment.

Lagringstiden för uppgifter om de tjänster som avses i 2 mom. 1 punkten är 12 månader, om de tjänster som avses i 2 mom. 3 punkten 9 månader och om de tjänster som avses i 2 mom. 2 punkten 6 månader. Lagringstiden börjar när transaktionen inleds.

Lagringsskyldigheten gäller inte innehållet i meddelanden eller förmedlingsuppgifter som samlats vid bläddring av webbsidor.

En förutsättning för lagringsskyldighet är att uppgifterna är tillgängliga och har genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av det lagringsskyldiga företagets allmänt tillgängliga kommunikationstjänster med stöd av denna lag eller personuppgiftslagen (523/1999).

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lagras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Kommunikationsverket meddelar föreskrifter om de tekniska detaljerna kring de uppgifter som omfattas av lagringsskyldigheten.

158 §

Skyldigheter och förfaringssätt vid behandling av uppgifter som lagras för myndigheternas behov

Ett lagringsskyldigt företag ska innan lagringsskyldigheten fullgörs förhandla med inrikesministeriet om myndigheternas behov när det gäller lagringen av uppgifter. Det lagringsskyl-

diga företaget beslutar om det tekniska genomförandet av lagringen. Uppgifterna ska lagras kostnadseffektivt. Dessutom ska hänsyn tas till behoven inom det lagringsskyldiga företagets rörelse, systemens tekniska egenskaper och den betalningsansvariga myndighetens behov. Lagringen av uppgifterna ska om möjligt planeras så att flera företag inte lagrar samma uppgifter.

Inrikesministeriet har rätt att från en utomstående tjänsteleverantör skaffa ett system till vilket de uppgifter som omfattas av lagringsskyldigheten kan överföras. Ett lagringsskyldigt företag har rätt att i systemet registrera också uppgifter vars behandling för företagets eget behov ännu inte har avslutats.

På det lagringsskyldiga företagets skyldighet att sörja för informationssäkerheten tillämpas 247 §. Det lagringsskyldiga företaget ska utse dem som har rätt att behandla lagrade uppgifter eller ange de arbetsuppgifter i vilka de får behandlas. Det lagringsskyldiga företaget ska se till att abonnenterna får tillgång till information om lagringen av uppgifterna och om syftet med lagringen.

De uppgifter som lagras ska utan onödigt dröjsmål kunna lämnas till myndigheterna. Ett lagringsskyldigt företag ska vid behov samarbeta med ett nätföretag, så att lagringen även omfattar de tillgängliga uppgifter enligt 157 § som nätföretaget behandlar för att genomföra det lagringsskyldiga företagets tjänster.

Närmare bestämmelser om hur skyldigheten att lagra uppgifter ska fullgöras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om det tekniska genomförandet av lagringsskyldigheten och om informationssäkerheten.

159 §

Statistik över användning av uppgifter som lagras för myndigheternas behov

Inrikesministeriet ska varje år till riksdagens justitieombudsman lämna statistik över användningen av uppgifter som lagras med stöd av denna lag. Av statistiken ska det framgå

1) i vilka fall de lagrade uppgifterna har sänts till myndigheter,

2) i vilka fall en myndighets begäran om lagrade uppgifter inte har kunnat tillgodoses,

3) hur lång tid som gått från lagringen av uppgifterna till myndighetens begäran om uppgifter.

Inrikesministeriet ska beakta den statistik som avses i 1 mom. i de berättelser om användning av teleövervakning och teleavlyssning som ministeriet med stöd av polislagen (872/2011), tvångsmedelslagen eller någon annan lag ska avge till riksdagens justitieombudsman.

20 kap.

Lokaliseringsuppgifter och andra uppgifter som anger läget för abonnemang eller terminalutrustning

160 §

Behandling och utlämnande av lokaliseringsuppgifter

Lokaliseringsuppgifter som kan kopplas till en fysisk person får behandlas för tillhandahållande och utnyttjande av mervärdestjänster, om den abonnent eller användare som uppgifterna gäller har gett sitt samtycke till det eller om samtycket entydigt framgår av sammanhanget eller om så föreskrivs i lag.

Samtycke som avses i 1 mom. gör det inte möjligt att avvika från vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om användares och abonnenters rätt att få lokaliseringsuppgifter.

Lokaliseringsuppgifter får behandlas endast i den omfattning som syftet med behandlingen kräver och behandlingen får inte begränsa integritetsskyddet mer än nödvändigt. Efter behandlingen ska lokaliseringsuppgifterna förstöras eller ges en sådan form att de inte kan kopplas till abonnenten eller användaren, om inte något annat föreskrivs i lag.

Lokaliseringsuppgifter får behandlas endast av personer som är anställda hos en leverantör av mervärdestjänster samt av personer som handlar

för leverantörens räkning, vilka har till uppgift att behandla lokaliseringsuppgifter i enlighet med detta kapitel.

Den som har tagit emot eller annars fått kännedom om lokaliseringsuppgifter som inte är avsedda för honom eller henne, får inte utan samtycke av den som ska lokaliseras röja eller utnyttja lokaliseringsuppgifterna eller uppgifterna om deras existens, om inte något annat föreskrivs i lag.

161 §

Informationsskyldighet

Den som tillhandahåller mervärdestjänster ska se till att den som ska lokaliseras på ett enkelt sätt och kontinuerligt har tillgång till information om de behandlade lokaliseringsuppgifternas noggrannhet, om det exakta syftet med behandlingen och dess varaktighet samt om huruvida lokaliseringsuppgifterna får lämnas ut till tredje part för tillhandahållande av mervärdestjänster. Den som tillhandahåller mervärdestjänster ska se till att den som ska lokaliseras har tillgång till informationen innan samtycke enligt 160 § 1 mom. ges.

162 §

Abonnenters och användares rättigheter

Abonnenter och användare ska ha möjlighet att på ett enkelt sätt och utan särskild avgift återkalla ett samtycke enligt 160 § 1 mom., om inte något annat föreskrivs i lag. Den som lokaliseras måste ha möjlighet att på ett enkelt sätt och utan särskild avgift temporärt förbjuda behandling av lokaliseringsuppgifter, om detta tekniskt sett och utan oskäliga kostnader är möjligt.

En användare har rätt att av en leverantör av mervärdestjänster och av en kommunikationsförmedlare få sådana lokaliseringsuppgifter och förmedlingsuppgifter om sig själv som dessa innehar och som anger var ett abonnemang eller en terminalutrustning finns vid en viss tidpunkt.

I ärenden som gäller samtycke, nekande och utnyttjande av rätt att få information när det gäller behandling av lokaliseringsuppgifter företräds den som är yngre än 15 år av vårdnadshavaren. Bestämmelser om att företräda barn finns dessutom i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt. En omyndig som inte är minderårig företräds av dennes intressebevakare, om detta inte är omöjligt med tanke på det tekniska utförandet av tjänsten. Bestämmelser om att företräda omyndiga som inte är minderåriga finns i lagen om förmyndarverksamhet.

AVDELNING VII

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM ELEKTRONISKA TJÄNSTER

21 kap.

Domännamn

163 §

Tillämpningsområde

Detta kapitel tillämpas på domännamn under den nationella toppdomänen för Finland (*toppdomänen fi*) och under toppdomänen för landskapet Åland (*toppdomänen ax*) samt på domännamnsverksamhet och registreringstjänster för domännamn i samband därmed.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om det domännamnsregister som förvaltas av Kommunikationsverket ska också tillämpas på registret över domännamn under toppdomänen ax.

164 §

Kommunikationsverkets domännamnsverksamhet och förmedling av domännamn

Kommunikationsverket förvaltar ett register över domännamn under toppdomänen fi (*domännamnsregister*) och en databas med teknisk information om domännamn för styrning av internettrafiken (*fi-roten*).

Endast verksamhetsutövare som enligt 165 § har lämnat in en anmälan om registrarverksam-

het (*registrar*) får göra registreringar i domännamnsregistret. Kommunikationsverket får emellertid för domännamnsförvaltningens behov avgiftsfritt registrera domännamn som består av endast ett tecken samt andra domännamn. Kommunikationsverket får också göra andra anteckningar i domännamnsregistret som behövs för att genomföra denna lag.

Ett domännamn kan registreras på en användare som är en juridisk person, en enskild näringsidkare eller en annan sammanslutning eller en fysisk person (*domännamnsanvändare*).

165 §

Registrarens anmälningsskyldighet

En registrar ska göra en anmälan till den myndighet som förvaltar domännamnsregistret innan den inleder sin verksamhet. Anmälan ska innehålla registrarens identifieringsuppgifter, den e-postadress som ska användas för hörande och delgivning samt andra uppgifter som behövs för tillsynen.

Kommunikationsverket ska utan dröjsmål informeras om ändringar i de uppgifter som registraren har anmält. Om verksamheten läggs ned ska Kommunikationsverket och kunderna informeras om detta minst två veckor i förväg. Om Kommunikationsverket med stöd av 171 § 2 mom. har meddelat ett förbudsbeslut ska kunderna utan dröjsmål informeras om detta.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om hur anmälan ska göras och om innehållet i den.

166 §

Domännamnets form och innehåll

Ett domännamn får bestå av minst två och högst 63 tecken.

Ett domännamn får vid registreringstidpunkten inte

1) motsvara någon annans skyddade namn eller märke, om inte domännamnsanvändaren kan ge en godtagbar grund för registreringen av domännamnet, eller

2) likna någon annans skyddade namn eller märke, om domännamnet registreras i uppenbart vinnings- eller skadesyfte.

Kommunikationsverket får meddela föreskrifter om de konfigurationer som är nödvändiga för att domännamnet ska fungera och om domännamnets form, antal tecken och tillåtna tecken.

167 §

Anteckning av uppgifter i domännamnsregistret och offentliggörande av uppgifter

Ett domännamn ska registreras på domännamnsanvändaren. Registraren ska i domännamnsregistret anteckna korrekta och uppdaterade uppgifter som identifierar domännamnsanvändaren samt den e-postadress som ska användas för hörande och delgivning

Kommunikationsverket får offentliggöra uppgifter ur domännamnsregistret på sina webbsidor. I fråga om fysiska personer får på webbsidorna offentliggöras domännamnet och användarens namn. I övrigt ska på utlämnande av uppgifter ur registret tillämpas 16 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Ett domännamn som har registrerats i domännamnsregistret gäller i högst fem år. Registraren kan förnya en domänregistrering för högst fem år i sänder.

Kommunikationsverket får utfärda närmare föreskrifter om hur registreringen tekniskt ska genomföras och om de uppgifter som ska lämnas i samband med registreringen.

168 §

Överföring av domännamn och byte av registrar

Domännamnsanvändaren kan överföra domännamnet till en annan användare under domännamnets giltighetstid. Registraren ska göra överföringen inom rimlig tid från mottagandet av begäran. Om domännamnet inte har överförts inom rimlig tid kan Kommunikationsverket göra överföringen. Ett domännamn kan inte överföras om ett ärende som gäller avregistrering av

domännamnet är anhängigt vid Kommunikationsverket.

Kommunikationsverket kan återföra domännamnet till dess ursprungliga användare om domännamnet har överförts till någon annan utan användarens samtycke och denne begär att registreringen ska korrigeras, och mottagaren av överföringen inte inom utsatt tid anför en godtagbar grund för överföringen.

Domännamnsanvändaren kan byta registrar under domännamnets giltighetstid. Registraren ska vidta de åtgärder som krävs för att byta registrar inom rimlig tid från mottagandet av begäran. Om domännamnet inte har överförts till en annan registrar inom rimlig tid kan Kommunikationsverket göra överföringen.

Kommunikationsverket får utfärda föreskrifter om det tekniska genomförandet och tidsfristerna i fråga om överföring av domännamn och byte av registrar.

169 §

Avregistrering av domännamn

Kommunikationsverket får avregistrera ett domännamn och avlägsna det ur fi-roten om de uppgifter som avses i 167 § 1 mom. är bristfälliga eller felaktiga och om uppgifterna trots uppmaning inte korrigeras inom utsatt tid.

Om domännamnets giltighetstid har löpt ut avregistrerar Kommunikationsverket domännamnet och avlägsnar det ur fi-roten utan att höra användaren.

Om innehavaren av en rättighet som avses i 166 § 2 mom. begär att ett domännamn ska avregistreras kan Kommunikationsverket avregistrera ett domännamn som har registrerats i strid med lagens bestämmelser och avlägsna det ur fi-roten, eller registrera domännamnet på innehavaren av rättigheten.

Kommunikationsverket kan för en tid av högst ett år avlägsna registreringen av ett domännamn ur fi-roten utan att höra domännamnsanvändaren, om domännamnsanvändaren har ansökt om flera domännamn som liknar någon annans skyddade namn eller märke och innehavaren av det skyddade namnet eller märket begär att domännamnet ska avregistreras.

Ett domännamn som har avregistrerats blir ledigt och allmänt tillgängligt för nyregistrering en månad efter avregistreringen.

Kommunikationsverket får avregistrera ett domännamn, om en domstol genom ett lagakraftvunnet avgörande har förbjudit användningen av domännamnet.

170 §

Registrarens övriga skyldigheter

En registrar ska

1) innan ett domännamn registreras tillhandahålla behövlig information enligt denna lag om kraven på domännamnets innehåll och form,

2) uppdatera uppgifterna i domännamnsregistret,

3) kunna göra anteckningar i domännamnsregistret med hjälp av tekniska arrangemang som Kommunikationsverket har fastställt,

4) i tillräcklig omfattning och effektivt informera en domännamnsanvändare om att domännamnets giltighetstid löper ut,

5) på begäran av domännamnsanvändaren avregistrera ett domännamn innan dess giltighetstid har löpt ut,

6) sörja för informationssäkerheten i sin verksamhet,

7) utan dröjsmål meddela Kommunikationsverket om dess förmedling av domännamn är utsatt för betydande kränkningar av eller hot mot informationssäkerheten eller för någonting annat som väsentligen förhindrar eller stör den; samtidigt ska registraren också anmäla hur länge störningen eller hotet beräknas pågå, om vilka verkningar störningen eller hotet har, om avhjälpande åtgärder samt om åtgärder för att förhindra att störningen upprepas.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om information som ges till användare av domännamn, om informationssäkerheten i registrarens verksamhet, om när en störning som avses i 1 mom. 7 punkten ska anses vara betydande samt om innehållet i anmälan

samt anmälans utformning och hur den lämnas in.

171 §

Organisering av domännamnsförvaltningen

Kommunikationsverket har till uppgift att

1) administrera toppdomänen fi,

2) bedriva och utveckla den domännamnsverksamhet som avser fi-domäner,

3) sörja för överföringsförbindelserna och förbindelsetrafiken från namnservrarna för fi-roten till internet,

4) övervaka registrarverksamheten,

5) sörja för informationssäkerheten i den domännamnsverksamhet som avser fi-domäner,

6) på begäran ge intyg och utdrag ur domännamnsregistret.

Kommunikationsverket kan ge en registrar en anmärkning, om registraren bryter mot denna lag eller bestämmelser, föreskrifter och beslut som utfärdats med stöd av den. I samband med anmärkningen kan Kommunikationsverket ålägga registraren att inom en rimlig tid rätta till felet eller försummelsen. Om felet eller försummelsen inte rättas till inom utsatt tid kan Kommunikationsverket för en tid av högst ett år förbjuda registraren att registrera domännamn eller göra anteckningar som gäller domännamn i domännamnsregistret.

172 §

Säkerställande av domännamns informationssäkerhet

Kommunikationsverket har rätt att vidta nödvändiga åtgärder för att upptäcka, förhindra och utreda sådana betydande kränkningar av informationssäkerheten som innebär att fi-domännamn utnyttjas och som är riktade mot allmänna kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller mot användare av dem, samt för att inleda förundersökning med anledning av kränkningarna. Kommunikationsverket får vidta dessa åtgärder utan att höra domännamnsanvändaren.

De nödvändiga åtgärder som avses i 1 mom. kan utföras med avseende på namnserverinformationen i fi-roten och kan omfatta

1) åtgärder för att förhindra eller begränsa den trafik som riktas till domännamnet,

2) åtgärder för att dirigera den trafik som riktas till domännamnet till en annan webbadress, samt

3) andra med 1 och 2 punkten jämförbara åtgärder av teknisk natur.

De åtgärder som avses i denna paragraf ska utföras omsorgsfullt och de ska stå i proportion till allvaret i den kränkning av informationssäkerheten som ska avvärjas. Åtgärderna ska utföras utan att yttrandefriheten, skyddet av konfidentiella meddelanden eller integritetsskyddet begränsas mer än vad som är nödvändigt för att säkerställa de syften som avses i 1 mom. Åtgärderna ska avbrytas om det inte längre finns förutsättningar enligt denna paragraf att vidta dem.

22 kap.

Tillhandahållande av informationssamhällets tjänster

173 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Bestämmelserna i detta kapitel ska inte tillämpas på

1) beskattning,

2) frågor som hör till tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation),

3) verksamhet som notarius publicus eller i motsvarande yrken som inbegriper utövande av offentlig makt,

4) verksamhet som rättegångsombud eller rättegångsbiträde vid en rättegång,

5) lotteriverksamhet som sker mot vederlag.

Bestämmelserna i 174 och 175 § ska inte tillämpas på

1) upphovsrätt, närstående rättigheter, industriellt rättsskydd, rättigheter som avses i rådets direktiv 87/54/EEG om rättsligt skydd för kretsmönster i halvledarprodukter och rättigheter som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG om rättsligt skydd för databaser,

2) utgivning av elektroniska pengar, om medlemsstaten på institutet tillämpar ett av de undantag som anges i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG,

3) sådan reklam för andelar i fondföretag som avses i artikel 44.2 i rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag),

4) frågor om etableringsfrihet, frihet att erbjuda försäkringar och tillämplig lag på försäkringsavtal,

5) parternas frihet att välja tillämplig lag i fråga om sina avtal,

6) avtalsförpliktelser vid konsumentavtal,

7) tvingande bestämmelser i lagstiftningen i den stat där fast egendom är belägen när det gäller formkrav för avtal, om avtalet skapar eller överför rätt till fast egendom,

8) frågan om huruvida icke-önskade kommersiella meddelanden per e-post är tillåtliga.

174 §

Det samordnade området och friheten att tillhandahålla tjänster

Med *det samordnade området* avses de krav som ingår i rättsordningen och som en leverantör av informationssamhällets tjänster måste uppfylla när det gäller etablering och utövande av verksamhet, såsom krav i fråga om

1) behörighet, tillstånd, registrering och anmälningar till myndigheter,

2) tillvägagångssätt, reklam och annan marknadsföring, kvaliteten på och innehållet i tjänster samt avtal och tjänsteleverantörens ansvar.

När det gäller en leverantör av informationssamhällets tjänster som är etablerad i en annan EES-stat får inte sådana krav ställas som omfattas av det samordnade området och som begränsar tillhandahållandet av någon av informationssamhällets tjänster i Finland. En domstol eller någon annan behörig myndighet får dock i enlighet med särskilt föreskrivna befogenheter begränsa tillhandahållandet av en viss tjänst om begränsningen

1) behövs för upprätthållande av allmän ordning eller säkerhet, för skydd av folkhälsan eller skydd av konsumenterna,

2) gäller en tjänst som skadar de mål som avses i 1 punkten eller utgör en allvarlig risk för att dessa mål inte uppnås, och

3) står i rätt proportion till dess mål.

En begränsning får inte införas innan den stat där tjänsteleverantören är etablerad har uppmanats att vidta åtgärder i saken, men etableringsstaten inte har vidtagit några åtgärder eller endast har vidtagit otillräckliga åtgärder. Den planerade begränsningen ska innan den införs ha anmälts till kommissionen och till etableringsstaten.

I brådskande fall får en begränsning införas oberoende av vad som föreskrivs i 3 mom. Begränsningen ska utan dröjsmål anmälas till kommissionen och till etableringsstaten, med uppgift om varför saken anses brådskande.

Vad som föreskrivs i 3 och 4 mom. tillämpas inte på brottsutredningar eller när ett ärende behandlas i domstol.

175 §

Iakttagande av finsk lagstiftning

Behöriga myndigheter i Finland ska övervaka att sådana leverantörer av informationssamhällets tjänster som är etablerade i Finland iakttar finsk lagstiftning i frågor som omfattas av det samordnade området också då tjänsterna enbart eller huvudsakligen riktar sig till en annan EES-stat.

176 §

Allmän informationsskyldighet

Utöver vad som någon annanstans i lag föreskrivs om informationsskyldighet ska en leverantör av informationssamhällets tjänster enkelt, direkt och fortlöpande hålla åtminstone följande uppgifter tillgängliga för tjänstemottagarna och myndigheterna:

1) tjänsteleverantörens namn, geografiska adress i etableringsstaten, e-postadress samt annan sådan kontaktinformation som gör det möjligt att nå leverantören snabbt, direkt och effektivt,

2) vilket handelsregister eller annat motsvarande offentligt register som tjänsteleverantören eventuellt är införd i, samt tjänsteleverantörens företags- och organisationsnummer eller något annat motsvarande nummer i registret i fråga,

3) tillsynsmyndighetens kontaktinformation, om verksamheten kräver tillstånd eller registrering,

4) mervärdesskattenummer i det fallet att tjänsteleverantören bedriver mervärdesskattepliktig verksamhet.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska en utövare av sådan reglerad yrkesverksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer, vid tillhandahållande av informationssamhällets tjänster hålla följande uppgifter tillgängliga:

1) den yrkesorganisation eller motsvarande organisation till vilken tjänsteleverantören hör,

2) yrkesbeteckning samt den medlemsstat där den har utfärdats,

3) ett omnämnande av de regler som är tillämpliga på yrkesverksamheten i etableringsstaten samt hur och var de är tillgängliga.

Om priser på varor eller tjänster anges vid tillhandahållandet av informationssamhällets tjänster, ska priserna anges klart och entydigt. Av informationen ska det framgå om priset inkluderar skatt och leveranskostnader. I fråga om meddelande av priser på konsumtionsnyttigheter gäller vad som särskilt föreskrivs om detta.

177 §

Informationsskyldighet vid beställning

Utöver vad som någon annanstans i lag föreskrivs om informationsskyldighet ska en leverantör av informationssamhällets tjänster innan en tjänstemottagare gör en beställning för denne hålla åtminstone följande uppgifter tillgängliga på ett klart och begripligt sätt:

1) de olika tekniska skedena vid ingående av avtal,

2) huruvida avtalet kommer att registreras av tjänsteleverantören och om det kommer att hållas tillgängligt för den andra avtalsparten,

3) de tekniska möjligheterna att upptäcka och rätta till inmatningsfel innan beställningen görs,

4) på vilka språk avtal kan ingås,

5) de uppförandekoder som tjänsteleverantören följer samt var och hur de finns tillgängliga elektroniskt.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på avtal som ingås enbart genom utväxling av e-post eller motsvarande personliga meddelanden. Avvikelse från bestämmelserna i 1 mom. kan göras genom avtal, förutsatt att ingen av parterna är konsument.

178 §

Tillhandahållande av avtalsvillkor

Leverantörer av informationssamhällets tjänster ska göra avtalsvillkoren tillgängliga för tjänstemottagare på ett sätt som gör det möjligt för mottagaren att spara och återge dem.

179 §

Beställning och mottagningsbekräftelse

När en beställning görs med tekniska hjälpmedel ska leverantören av informationssamhällets tjänster utan dröjsmål elektroniskt bekräfta mottagandet av beställningen. En mottagningsbekräftelse behövs inte om den beställda nyttigheten utan dröjsmål levereras elektroniskt.

Tjänsteleverantören ska tillhandahålla tjänstemottagaren lämpliga, effektiva och lättanvän-

da tekniska hjälpmedel som gör det möjligt för mottagaren att upptäcka och rätta till inmatningsfel innan en beställning görs.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas på avtal som ingås enbart genom utväxling av e-post eller motsvarande personliga meddelanden. Avvikelse från 1 och 2 mom. får göras genom avtal, förutsatt att ingen av parterna är konsument.

180 §

Mottagningstidpunkt

Beställningar och mottagningsbekräftelser som avses i 179 § anses vara mottagna när de parter till vilka de är riktade har tillgång till dem.

181 §

Uppfyllande av formkrav för avtal på elektronisk väg

Om avtal enligt lag ska ingås skriftligen, uppfylls kravet även genom ett elektroniskt avtal vars innehåll inte kan ändras ensidigt och som finns tillgängligt för parterna. Om ett avtal enligt lag ska undertecknas tillämpas vad som särskilt föreskrivs om elektroniska signaturer. Detta moment gäller på motsvarande sätt parternas meddelanden och andra åtgärder som hänför sig till avtalsförhållandet och som enligt lag ska vara skriftliga eller undertecknade.

Om ett meddelande som gäller ett avtal enligt lag ska lämnas bevisligen, kan kravet uppfyllas också genom en elektronisk metod som visar att mottagaren fått meddelandet.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas på avtal som gäller köp eller annan överlåtelse av fast egendom eller på familjerättsliga avtal eller avtal som avser kvarlåtenskap.

182 §

Ansvarsfrihet vid överföring av information och vid tillhandahållande av tillgång till kommunikationsnät

När en informationssamhällets tjänst består av att i ett kommunikationsnät överföra information som lämnats av tjänstemottagaren eller av att ge tillgång till ett nät, är tjänsteleverantören inte ansvarig för innehållet i den överförda informationen eller för förmedlingen av den, under förutsättning att tjänsteleverantören inte har

1) initierat överföringen,

2) valt ut mottagaren av den överförda informationen, och inte heller

3) valt ut eller ändrat den information som överförts.

Överföringen och tillhandahållandet enligt 1 mom. omfattar automatisk, mellanliggande och tillfällig lagring av den vidarebefordrade informationen, till den del lagringen enbart görs för att utföra överföringen och under förutsättning att informationen inte lagras längre än vad som rimligtvis krävs för överföringen.

183 §

Ansvarsfrihet vid lagring av information i cacheminne

När en informationssamhällets tjänst består av att i ett kommunikationsnät överföra information som lämnats av tjänstemottagaren är tjänsteleverantören inte ansvarig för innehållet i informationen eller för förmedlingen av den när det gäller automatisk, mellanliggande och tillfällig lagring som ägt rum enbart för att effektivisera vidareöverföring av informationen till andra tjänstemottagare på deras begäran, under förutsättning att tjänsteleverantören

1) inte ändrar informationen,

2) uppfyller villkoren för tillgång till informationen,

3) följer de regler för uppdatering av informationen vilka fastställts på ett sätt som är allmänt vedertaget och använt inom branschen,

4) inte ingriper i den lagliga användningen av teknik som är allmänt vedertagen och som används inom branschen för att få fram data om hur informationen används, och

5) utan dröjsmål vidtar åtgärder för att avlägsna information som lagrats eller för att göra den oåtkomlig så snart tjänsteleverantören fått faktisk kännedom om

a) att informationen har avlägsnats från sin ursprungliga plats på nätet,

b) att informationen gjorts oåtkomlig, eller

c) att en domstol eller annan behörig myndighet har bestämt att den ska avlägsnas eller göras oåtkomlig.

184 §

Ansvarsfrihet vid lagring av information

När en informationssamhällets tjänst innefattar lagring av information som lämnats av tjänstemottagaren (*innehållsproducenten*) och lagringen utförs på dennes begäran, är tjänsteleverantören inte ansvarig för innehållet i den lagrade informationen eller för förmedlingen av den, om tjänsteleverantören utan dröjsmål vidtar åtgärder för att göra den information som lagrats oåtkomlig efter att

1) ha fått kännedom om en domstols förordnande därom eller, när det är fråga om kränkning av upphovsrätten eller närstående rättigheter, efter att ha fått en anmälan enligt 191 §,

2) annars ha fått faktisk kännedom om att den information som lagrats uppenbart strider mot 11 kap. 10 eller 10 a § eller 17 kap. 18 eller 18 a § i strafflagen.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas om innehållsproducenten handlar under tjänsteleverantörens ledning eller tillsyn.

185 §

Förordnande om spärrning av information

Tingsrätten kan på ansökan av en åklagare, en undersökningsledare eller den vars rätt ärendet gäller förordna att en sådan leverantör av informationssamhällets tjänster som avses i 184 § vid vite ska göra den information som denne lagrat oåtkomlig, om informationen uppenbart är sådan att det enligt lag är straffbart eller utgör grund för ersättningsansvar att hålla den tillgänglig för allmänheten eller förmedla den. Ansökan ska behandlas skyndsamt. Ansökan kan inte godkännas om inte tjänsteleverantören och innehållsproducenten getts tillfälle att yttra sig, utom i det fall att dessa inte kan höras så snabbt som ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver.

Tingsrättens förordnande ska delges också innehållsproducenten. Om innehållsproducenten inte är känd, kan tingsrätten bestämma att leverantören av informationssamhällets tjänster ska sköta delgivningen.

Förordnandet förfaller, om åtal för brott som grundar sig på innehållet i eller förmedling av den information som förordnandet gäller inte väcks eller, när det är fråga om ersättningsansvar, om talan inte väcks inom tre månader från det att förordnandet gavs. Tingsrätten kan på yrkande av åklagaren eller en målsägande eller part, vilket har framställts inom den tidsfrist som avses ovan, förlänga tidsfristen med högst tre månader.

Leverantören av informationssamhällets tjänster och innehållsproducenten har rätt att ansöka om upphävande av förordnandet hos den tingsrätt som gett förordnandet. Vid behandlingen av ett ärende som gäller upphävande av ett förordnande ska 8 kap. i rättegångsbalken iakttas. Domstolen ska dock vidta behövliga åtgärder för att höra åklagaren. Upphävande ska sökas inom 14 dagar från det att sökanden fick del av förordnandet. Informationen får inte göras tillgänglig på nytt så länge ett ärende om upphävande är anhängigt, om inte den domstol som behandlar ärendet beslutar något annat. Även åklagaren har rätt att söka ändring i ett beslut genom vilket ett förordnande har upphävts.

186 §

Behörig domstol

En ansökan enligt 185 § prövas av den tingsrätt inom vars domkrets leverantören av infor-

mationssamhällets tjänster har sin hemort. Ansökan kan dock också alltid prövas av Helsingfors tingsrätt. Tingsrätten är domför även med ordföranden ensam.

187 §

Innehållsproducentens rättssäkerhet

En leverantör av informationssamhällets tjänster som med stöd av 184 § 1 mom. 2 punkten har gjort information oåtkomlig ska utan dröjsmål underrätta innehållsproducenten om detta skriftligen eller på elektronisk väg så att meddelandets innehåll inte ensidigt kan ändras och så att det finns tillgängligt för parterna. I meddelandet ska orsaken till att informationen spärrats nämnas och upplysning ges om innehållsproducentens rätt att föra ärendet till domstol. Meddelandet ska avfattas på innehållsproducentens modersmål, finska eller svenska. Meddelandet kan också avfattas på något annat språk, enligt vad som överenskommits med innehållsproducenten.

Innehållsproducenten har rätt att föra ett ärende som gäller spärrad information till den domstol som avses i 186 § inom 14 dagar efter att fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. Vid behandlingen av ett ärende som gäller spärrning ska 185 § 4 mom. iakttas.

188 §

Skyldighet för leverantörer av informationssamhällets tjänster att vidta åtgärder för genomförande av myndighetsbeslut

Vad som i 182—184 § föreskrivs om en tjänsteleverantörs ansvarsfrihet påverkar inte tjänsteleverantörens skyldighet att enligt någon annan lag vidta behövliga åtgärder för genomförande av en domstols eller annan behörig myndighets förordnande eller beslut.

189 §

Spärrning av material som kränker upphovsrätten eller närstående rättigheter

Den som innehar upphovsrätten eller dennes företrädare kan kräva att en leverantör av informationssamhällets tjänster som avses i 184 § gör material som kränker upphovsrätten oåtkomligt enligt vad som föreskrivs i denna paragraf och i 191—193 §. Detsamma gäller innehavare av närstående rättigheter och deras företrädare i fråga om material som kränker sådana rättigheter.

Yrkandet ska först framföras till den innehållsproducent vars material yrkandet gäller. Om innehållsproducenten inte kan identifieras eller om denne inte utan dröjsmål avlägsnar materialet eller gör det oåtkomligt, kan yrkandet framföras till leverantören av informationssamhällets tjänster genom en anmälan enligt 191 §.

190 §

Kontaktpunkt för en leverantör av informationssamhällets tjänster

Leverantören av informationssamhällets tjänster ska meddela till vilken kontaktpunkt anmälan enligt 191 § och bemötande enligt 192 § kan lämnas. Kontaktinformation för kontaktpunkten ska fortlöpande finnas tillgänglig på ett enkelt sätt.

191 §

Anmälans form och innehåll

En anmälan som innehåller ett yrkande enligt 189 § ska göras skriftligen eller på elektronisk väg så att anmälans innehåll inte ensidigt kan ändras och så att den finns tillgänglig för parterna. Anmälan ska innehålla

1) anmälarens namn och kontaktinformation,

2) en specifikation av det material som enligt yrkandet ska göras oåtkomligt samt en utredning om var materialet finns,

3) anmälarens försäkran att det material som yrkandet gäller enligt anmälarens ärliga uppfatt-

ning är tillgängligt på kommunikationsnätet på ett lagstridigt sätt,

4) uppgift om att anmälaren utan resultat har framfört sitt yrkande till innehållsproducenten eller att innehållsproducenten inte har kunnat identifieras,

5) anmälarens försäkran att den innehar upphovsrätten eller närstående rättigheter eller är berättigad att handla på rättsinnehavarens vägnar,

6) anmälarens underskrift.

En anmälan som inte uppfyller kraven i 1 mom. ska vara utan verkan. Om bristerna i anmälan gäller endast de uppgifter som nämns i 1 mom. 2 punkten, ska leverantören av informationssamhällets tjänster dock vidta rimliga åtgärder för att nå anmälaren och underrätta denne om bristerna.

192 §

Meddelande till innehållsproducenten samt bemötande

En leverantör av informationssamhällets tjänster ska utan dröjsmål underrätta innehållsproducenten om att material som denne lämnat har gjorts oåtkomligt samt sända innehållsproducenten en kopia av den anmälan som ligger till grund för åtgärden.

Om en innehållsproducent anser att materialet utan grund har gjorts oåtkomligt, kan innehållsproducenten göra materialet tillgängligt på nytt genom att skriftligen eller på elektronisk väg enligt 191 § lämna anmälaren ett bemötande inom 14 dagar från det att innehållsproducenten fick kännedom om anmälan. En kopia av bemötandet ska sändas till tjänsteleverantören. Bemötandet ska innehålla

1) innehållsproducentens namn och kontaktinformation,

2) fakta och andra orsaker enligt vilka spärrningen anses ogrundad,

3) en specifikation av det material som anses ha blivit spärrat utan grund,

4) innehållsproducentens underskrift.

193 §

Återställande av material

Om ett bemötande som uppfyller kraven i 192 § har lämnats inom föreskriven tid, får leverantören av informationssamhällets tjänster inte förhindra att det material som specificerats i bemötandet återställs och hålls åtkomligt, om inte något annat följer av en överenskommelse mellan tjänsteleverantören och innehållsproducenten eller av en domstols eller annan myndighets förordnande eller beslut.

194 §

Ersättningsskyldighet

Den som lämnar oriktiga uppgifter i en anmälan enligt 191 § eller i ett bemötande enligt 192 § är skyldig att ersätta den skada som detta orsakar. Ersättningsskyldighet föreligger dock inte eller också kan den jämkas, om den som lämnade uppgiften hade grundad anledning att anta att uppgiften var riktig eller om den oriktiga uppgiften hade endast ringa betydelse med beaktande av innehållet i anmälan eller bemötandet i dess helhet.

23 kap.

Kontaktinformationstjänster

195 §

Tillgång till kontaktinformationstjänster

Teleföretag som är verksamma i ett telefonnät är skyldiga att för sin del se till att användarna har tillgång till allmänna och täckande nummertjänster till ett skäligt pris.

Teleföretag ska se till att kontaktinformation med namn, adress och telefonnummer i fråga om abonnenter som med företaget ingått avtal om användning av ett abonnemang i ett telefonnät samlas in och publiceras i en allmänt tillgänglig, täckande telefonkatalog som kan fås till ett skäligt pris.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som är nödvändiga för att skyldigheten enligt 1 mom. ska kunna fullgöras.

196 §

Utlämnande av kontaktinformation

Teleföretag och leverantörer av kontaktinformationstjänster ska på begäran lämna ut kontaktinformation som avses i 195 § 2 mom. till andra företag för tillhandahållande av kontaktinformationstjänster. Kontaktinformationen ska lämnas ut

1) i användbar form,
2) till ett kostnadsorienterat pris, och
3) på icke-diskriminerande villkor.

Teleföretag och leverantörer av kontaktinformationstjänster är skyldiga att offentliggöra uppgifter om priserna för utlämnande av kontaktinformation.

Leverantörer av kontaktinformationstjänster får vid behandlingen av informationen inte gynna ett teleföretag på bekostnad av ett annat teleföretag eller annars handla på ett diskriminerande sätt.

197 §

Behandling av personuppgifter

Leverantörer av kontaktinformationstjänster har rätt att behandla personuppgifter för att skapa kontaktinformationstjänster samt för att tillhandahålla sådana.

198 §

Förbud mot att offentliggöra kontaktinformation

Teleföretag och leverantörer av kontaktinformationstjänster ska ge en fysisk person som är användare och abonnent möjlighet att enkelt och kostnadsfritt helt eller delvis förbjuda anteckning och utlämnande av uppgifter om honom eller henne i kontaktinformationstjänsten. Teleföretaget och leverantören av kontaktinformationstjänster ska på begäran av en fysisk person som är användare och abonnent kostnadsfritt avlägsna och rätta felaktiga uppgifter.

Teleföretag och leverantörer av kontaktinformationstjänster ska ge företag och organisationer som antecknats i en kontaktinformationstjänst rätt att få sina uppgifter avlägsnade samt att få felaktiga uppgifter rättade.

199 §

Skyldighet att informera om syftet med och användningen av kontaktinformationstjänster

Teleföretag ska informera fysiska personer som är abonnenter om syftet med och användningen av en kontaktinformationstjänst som är allmänt tillgänglig eller som kan användas via kontaktinformationstjänsten. Informationen ska ges kostnadsfritt innan uppgifterna om personen antecknas i tjänsten.

Teleföretag och leverantörer av kontaktinformationstjänster ska dessutom se till att abonnenterna lätt har tillgång till tillräckligt detaljerad information om till vilka företag kontaktinformation om abonnenterna lämnas ut i enlighet med 196 § 1 mom.

24 kap.

Elektronisk direktmarknadsföring och kakor

200 §

Direktmarknadsföring till fysiska personer

Direktmarknadsföring som bedrivs med hjälp av automatiska uppringningssystem, telefax, e-postmeddelanden, textmeddelanden, talmeddelanden, röstmeddelanden eller bildmeddelanden får riktas endast till sådana fysiska personer som på förhand har gett sitt samtycke till det.

Annan direktmarknadsföring än sådan som avses i 1 mom. får riktas till fysiska personer, om inte dessa uttryckligen har förbjudit det. Fysiska personer ska på ett enkelt sätt och kostnadsfritt kunna förbjuda direktmarknadsföring som avses i detta moment.

Om en tjänsteleverantör eller produktsäljare av en kund som är en fysisk person får dennes kontaktinformation som hör samman med ett e-postmeddelande, textmeddelande, talmeddelande, röstmeddelande eller bildmeddelande i samband med försäljning av en produkt eller en tjänst, får tjänsteleverantören eller produktsäljaren, trots vad som föreskrivs i 1 mom., använda kontaktinformationen vid direktmarknadsföring av sina egna produkter och tjänster som hör till samma produktgrupp eller som annars är av motsvarande slag. Tjänsteleverantören eller produktsäljaren ska ge kunder som är fysiska personer möjlighet att på ett enkelt sätt och kostnadsfritt förbjuda användningen av kontaktinformation i samband med att uppgifter insamlas samt i samband med varje e-postmeddelande, textmeddelande, talmeddelande, röstmeddelande och bildmeddelande. Tjänsteleverantören eller produktsäljaren ska tydligt informera om förbudsmöjligheten.

201 §

Förbud mot marknadsföring av telefonabonnemang

Telefonabonnemang till mobilnät får inte marknadsföras till konsumenter per telefon, om inte konsumenten uttryckligen ber om det.

Bestämmelserna i 1 mom. ska inte tillämpas på ett teleföretags marknadsföring till dess egna mobiltelefonkunder.

202 §

Direktmarknadsföring till företag och organisationer

Direktmarknadsföring till företag och organisationer får bedrivas, om företaget eller organisationen inte uttryckligen har förbjudit det.

Företag och organisationer ska ges möjlighet att på ett enkelt sätt och kostnadsfritt förbjuda användning av sin kontaktinformation i samband med varje e-postmeddelande, textmeddelande, talmeddelande, röstmeddelande och bildmeddelande som skickas i avsikt att bedriva direktmarknadsföring. Den som bedriver direktmarknadsföring ska tydligt informera om förbudsmöjligheten.

203 §

Identifiering av direktmarknadsföring

E-postmeddelanden, textmeddelanden, talmeddelanden, röstmeddelanden och bildmeddelanden som är avsedda för direktmarknadsföring enligt 200 och 202 § ska vid mottagandet klart och entydigt kunna identifieras som marknadsföring.

Det är förbjudet att skicka sådana för direktmarknadsföring avsedda e-postmeddelanden, textmeddelanden, talmeddelanden, röstmeddelanden och bildmeddelanden där

1) identiteten på den avsändare för vars räkning meddelandet har skickats döljs eller hemlighålls,

2) det inte finns någon giltig adress till vilken mottagaren kan skicka en begäran om att sådana meddelanden ska upphöra,

3) mottagaren uppmanas att besöka en webbplats som strider mot 2 kap. i konsumentskyddslagen.

204 §

Förhindrande av mottagning av direktmarknadsföring

På begäran av användare har teleföretag och sammanslutningsabonnenter rätt att förhindra mottagning av direktmarknadsföring som avses i 200, 202 och 203 §.

Åtgärderna ska genomföras omsorgsfullt och utan att yttrandefriheten eller skyddet av konfidentiella meddelanden eller integritetsskyddet begränsas mer än vad som är nödvändigt.

205 §

Registrering på användarens terminalutrustning av information om användning av tjänster samt användning av informationen

Tjänsteleverantören får registrera kakor eller annan information om användning av tjänster på användarens terminalutrustning och använda informationen, om användaren har gett sitt samtycke till detta och om tjänsteleverantören ger användaren begriplig och fullständig information om syftet med registreringen och användningen.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte sådan registrering eller användning av information vars enda syfte är att förmedla meddelanden via kommunikationsnäten eller som är nödvändig för att tjänsteleverantören ska kunna tillhandahålla sådana tjänster som abonnenten eller användaren av tjänsten uttryckligen har begärt.

Registrering och användning enligt denna paragraf är tillåten endast i den omfattning som tjänsten kräver och får inte begränsa integritetsskyddet mer än vad som är nödvändigt.

AVDELNING VIII

REGLERING AV AUDIOVISUELLA TJÄNSTER OCH RADIOVERKSAMHET

25 kap.

Innehållet i televisionssändningar och beställtv

206 §

Tillämpningsområde och begränsningar av det

Bestämmelserna i detta kapitel och i 26 kap. ska tillämpas på sådana audiovisuella innehållstjänster som tillhandahålls av i Finland etablerade fysiska eller juridiska personer och som kan tas emot i en eller flera stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller som är part i Europeiska konventionen om television över gränserna (FördrS 87/1994), nedan *Europarådets televisionskonvention*, samt på vidaresändning av televisions- och radioprogram i sådana fall som avses i 339 §.

Bestämmelserna i detta kapitel och i 26 kap. ska tillämpas på radioverksamhet, om i verksamheten används en radiofrekvens som har beviljats av Finland eller ett distributionsnät som är beläget i Finland.

Bestämmelserna i denna avdelning och i 339 § ska inte tillämpas på

1) verksamhet inom vilken de audiovisuella innehållstjänsterna eller radiosändningarna kan tas emot endast i läroanstalter, sjukhus, hotell eller i andra motsvarande inrättningar, eller

2) radioverksamhet enligt 34 § 2 mom.

Denna lag ska inte tillämpas på

1) tjänster där tillhandahållandet av audiovisuellt innehåll inte är regelbundet med hänsyn till programmens antal eller sändningarnas förekomst och där tillhandahållandet inte är tjänstens huvudsakliga syfte, eller

2) nätupplagor av tidningar och tidskrifter.

På utövande av verksamhet som avses i 28 § och 34 § 2 mom. ska 209 och 210 § inte tillämpas.

207 §

Etablering

En leverantör av audiovisuella innehållstjänster har etablerat sig i Finland, om

1) verksamhetsutövarens huvudkontor finns i Finland och besluten om programtablåer eller programkataloger fattas i Finland, eller

2) verksamheten har en betydande koppling till Finland på grundval av beslut om programtablåer eller programkataloger, de anställdas arbetsplats, inledande av verksamhet, ekonomiskt betydelsefull verksamhet, en satellitsändningsstation, satellitkapacitet eller någon motsvarande omständighet.

Närmare bestämmelser om de omständigheter som ska beaktas när det bedöms om verksamheten har betydande koppling enligt 1 mom. 2 punkten utfärdas genom förordning av statsrådet.

208 §

Lokal televisionsverksamhet

Bestämmelserna i 209 och 210 § gäller inte televisionsverksamhet i lokala televisionsnät eller sådana sändningar som utanför Finland inte kan tas emot i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är part i Europarådets televisionskonvention.

209 §

Europeiskt programutbud

En utövare av televisionsverksamhet ska för europeiska program reservera största delen av sin årliga sändningstid. Till denna sändningstid räknas dock inte tid som har reserverats för

1) nyheter,
2) sportevenemang,
3) underhållningsprogram av tävlingskaraktär,
4) reklam,
5) text-tv-sändningar,
6) teleshopping.

Närmare bestämmelser om hurdana program som ska anses vara i 1 mom. avsedda europeiska program i överensstämmelse med artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) utfärdas genom förordning av statsrådet.

Leverantörer av beställ-tv ska främja produktionen av och tillgången till europeiska program i sina tjänster, med hjälp av produktionsfinansiering, programköp, framhävande av europeiska produktioner och motsvarande metoder.

210 §

Oberoende producenters program

En utövare av televisionsverksamhet ska för program som producerats av europeiska oberoende producenter reservera 19 procent av sin sändningstid, räknad enligt 209 § 1 mom., eller alternativt 19 procent av sin budget för programutbud. Hälften av de program som inräknas i de oberoende producenternas andel ska ha producerats under de senaste fem åren.

Med oberoende programproducent avses en sådan producent av audiovisuella program av vars aktiekapital en enskild leverantör av audiovisuella innehållstjänster innehar högst 25 procent eller flera leverantörer av audiovisuella innehållstjänster högst 50 procent och som under de senaste tre åren har producerat högst 90 procent av sina program för samma leverantör av audiovisuella innehållstjänster.

211 §

Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud

Televisionsprogram på finska eller svenska ska förses med textning och andra program ska förses med referat eller med en tjänst där texten i ett textat program omvandlas till ljud (*ljud- och textningstjänst*) i enlighet med denna paragraf.

Ljud- och textningstjänsten ska införas i de allmännyttiga programutbud som avses i lagen om Rundradion Ab. Genom förordning av statsrådet utfärdas det bestämmelser om de programutbud inom televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset enligt 26 § i vilka ljud- och textningstjänst också ska införas. Ljud- och textningstjänst behöver dock inte införas i musikföreställningar och sportprogram. Kostnaderna som ljud- och textningstjänsten medför för utövare av annan än allmännyttig televisionsverksamhet får inte överskrida en procent av utövarens omsättning under den föregående räkenskapsperioden.

Genom förordning av statsrådet får det införas gradvis stigande kvoter uttryckta i andelar av programtimmarna för de program som ska förses med ljud- och textningstjänst.

För i 2 mom. avsedda programutbud inom televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset kan kvoten åren 2011—2016 vara 10—50 procent av programmen och för allmännyttiga program 50—100 procent. Bestämmelser om det

tekniska genomförandet och sändandet av ljud- och textningstjänsten får utfärdas genom förordning av statsrådet. Kostnaden per programtimme för ljud- och textningstjänsten ska fastställas genom förordning av statsrådet för två kalenderår i sänder.

212 §

Utövande av ensamrätt

Om en utövare av televisionsverksamhet har utverkat ensamrätt att sända ett evenemang som någon stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har tagit in i en av kommissionen verifierad förteckning som avses i artikel 14.1 i direktivet om audiovisuella medietjänster, får ensamrätten inte utövas på ett sådant sätt att en betydande del av allmänheten i staten i fråga inte kan följa sändningen av evenemanget på en avgiftsfri televisionskanal, så som föreskrivs i staten i fråga.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om utövande av ensamrätt ska på motsvarande sätt tillämpas på evenemang som nämns i den förteckning som avses i artikel 9a.2 i protokollet om ändring av europeiska konventionen om television över gränserna (FördrS 118/2002).

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas bestämmelser om vilka evenemang som i Finland på grund av sin samhälleliga betydelse är sådana att sändning av dem ska förmedlas till Finlands territorium på ett sådant sätt att en betydande del av allmänheten kan följa dem i en fritt mottagbar form, helt eller delvis, som antingen direkt eller bandad sändning. En televisionssändning av ett sådant evenemang av samhällelig betydelse som avses i detta moment anses vara förmedlad till en betydande del av allmänheten, om 90 procent av befolkningen kan ta emot sändningen utan att betala någon separat ersättning.

Om en utövare av televisionsverksamhet som har utverkat ensamrätt inte själv genomför en sändning som avses i 1 mom., är utövaren skyldig att överlåta rätten att sända evenemanget till en annan utövare av televisionsverksamhet, om denne begär det minst sex månader innan evenemanget börjar. Den utövare av televisionsverksamhet som överlåter sändningsrätten har rätt till full ersättning för överlåtelsen.

213 §

Förfarande för utövande av ensamrätt

Om en överenskommelse om sådan överlåtelse av sändningsrätt som avses i 212 § 4 mom. inte har nåtts, kan den utövare av televisionsverksamhet som har utverkat ensamrätt eller en utövare av televisionsverksamhet som anhållit om överlåtelse av rätten i enlighet med 212 § 4 mom. föra ärendet till Kommunikationsverket för behandling senast tre månader innan evenemanget börjar. Kommunikationsverket får besluta vad som ska betraktas som full ersättning enligt 212 § 4 mom. Ersättningen ska bygga på de priser som betalas för motsvarande rättigheter på en konkurrensutsatt marknad. Kommunikationsverket kan även i sitt beslut ställa tekniska villkor för överlåtelsen.

Beslut som avses i denna paragraf kan förenas med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

26 kap.

Marknadsföring

214 §

Allmänna principer

Marknadsföring måste vara klart identifierbar som sådan.

Personer som regelbundet förekommer i nyhets- eller aktualitetsprogram får varken i bild eller i ljud användas vid marknadsföring, med undantag av sådan ideell eller samhällelig reklam som avses i 224 §.

Reklaminslag och teleshopping ska åtskiljas från audiovisuella program och radioprogram genom en signatur som består av ljud eller bild, eller genom att skärmbilden delas.

I teleshopping är det inte tillåtet att uppmana barn att förbinda sig att köpa eller hyra varor eller tjänster.

Bestämmelser om marknadsföring som strider mot god sed och marknadsföring som riktar sig till eller i allmänhet når minderåriga och strider mot god sed finns i 2 kap. 2 § i konsumentskyddslagen.

215 §

Placering av reklaminslag och teleshopping

I televisionsverksamhet ska reklaminslag och teleshopping placeras mellan de audiovisuella programmen. De kan placeras också inne i audiovisuella program, om programmets integritet och värde och upphovsrättshavarnas rättigheter inte kränks.

I sportprogram eller i andra audiovisuella program som är uppbyggda av fristående delar och som har pauser får reklaminslag och teleshopping placeras endast mellan delarna eller under pauserna.

Enstaka inslag av reklam och teleshopping är förbjudna i andra sändningar än sportsändningar.

216 §

Avbrytande av vissa audiovisuella program för reklam

Filmer, televisionsfilmer, nyhetsprogram och barnprogram som ingår i televisionsverksamhet får avbrytas för reklaminslag eller teleshopping en gång i varje tablålagd period på 30 minuter.

Barnprogram får dock avbrytas för reklaminslag eller teleshopping endast om programmets tablålagda längd överstiger 30 minuter.

Televisionssändningar av religiösa evenemang får inte avbrytas av reklaminslag eller teleshopping.

217 §

Marknadsföring av vissa produkter

Bestämmelser om reklam för tobaksprodukter finns i tobakslagen (693/1976). Bestämmelser om reklam och säljfrämjande verksamhet för alkoholdrycker finns i alkohollagen (1143/1994). Bestämmelser om marknadsföring av läkemedel finns i läkemedelslagen (395/1987).

218 §

Sponsring av program och tjänster

En sponsor får inte inverka på innehållet i ett sponsrat audiovisuellt program eller radioprogram eller på innehållet i en audiovisuell innehållstjänst eller på placering av program i programutbudet, på ett sätt som återverkar på det ansvar som leverantören av den audiovisuella innehållstjänsten eller utövaren av radioverksamhet har eller på dennes redaktionella oberoende i fråga om programmen.

Sponsorns namn eller symbol ska anges tydligt i början eller slutet av sponsrade audiovisuella program och radioprogram.

Sponsrade audiovisuella program eller radioprogram får inte uppmuntra till att köpa eller hyra sponsorns eller en tredje parts produkter eller tjänster, genom att särskilt och reklammässigt hänvisa till dessa produkter eller tjänster eller på något annat sätt.

219 §

Förbjuden sponsring

Företag som huvudsakligen tillverkar eller marknadsför tobaksprodukter får inte sponsra program, audiovisuella innehållstjänster eller radioverksamhet.

Om sponsorn för ett program är ett företag vars verksamhet omfattar tillverkning eller försäljning av medicinska produkter eller medicinska behandlingar, får företagets namn eller symbol anges i anslutning till programmet med beaktande av 218 §. I detta sammanhang får dock inte

sådana medicinska produkter eller medicinska behandlingar föras fram som i Finland kan erhållas bara på läkarordination.

Nyhets- och aktualitetsprogram får inte vara sponsrade.

220 §

Produktplacering

Det är förbjudet att mot ersättning placera in en produkt, en tjänst eller ett varumärke i ett audiovisuellt program (*produktplacering*).

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. är produktplacering tillåten i

1) filmer,

2) filmer eller serier producerade för audiovisuella innehållstjänster,

3) sportprogram,

4) lätta underhållningsprogram.

Vad som föreskrivs i 2 mom. gäller inte produktplacering i barnprogram.

Som produktplacering betraktas också gratis tillhandahållande av rekvisita och produktvinster för att de ska ingå i ett audiovisuellt program, om de är av betydande värde. Produktplacering i form av tillhandahållande av rekvisita och produktvinster är tillåten i andra program än barnprogram.

221 §

Genomförande av produktplacering

Vid produktplacering får inte

1) programinnehållet eller programläggningen påverkas,

2) anskaffning av produkter och tjänster uppmuntras,

3) reklammässigt eller i övrigt särskilt hänvisas till produkter,

4) produkter otillbörligen framhävas.

Produktplacering av följande produkter är förbjuden:

1) tobaksprodukter,

2) sådana företags produkter som huvudsakligen tillverkar eller marknadsför tobaksprodukter,

3) sådana läkemedel eller medicinska behandlingar som bara kan fås på läkarordination.

Allmänheten ska tydligt informeras om att det förekommer produktplacering i ett audiovisuellt program, antingen i form av text eller genom en symbol som genomgående används av leverantörerna av innehållstjänster. Informationen ska visas i början och slutet av det audiovisuella programmet och efter varje reklamavbrott. Informationen får inte vara reklammässig.

Information om produktplacering behöver dock inte ges, om det audiovisuella programmet i fråga varken har producerats eller beställts av leverantören av innehållstjänster själv eller av ett närstående företag till en sådan leverantör och det inte utan oskäligt besvär går att få fram uppgifter om produktplacering som ingår i programmet.

222 §

Tidsbegränsningar för teleshopping och televisionsreklam

Televisionsreklamens och teleshoppinginslagens längd per timme mellan hela klockslag får inte överstiga 12 minuter, med undantag för kanaler på vilka endast teleshopping sänds.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på

1) sådana meddelanden från en utövare av televisionsverksamhet som gäller dennas egna audiovisuella program,

2) produkter med direkt koppling till program,

3) sponsormeddelanden,

4) produktplacering,

5) ideell och samhällelig reklam som avses i 224 §,

6) i 225 § avsedda sändningsblock som är reserverade för teleshopping.

223 §

Markering och tidsbegränsningar för radioreklam

Radioreklam ska åtskiljas från övriga radioprogram genom en ljudsignatur eller på något annat tydligt sätt.

Sändningstiden för radioreklam får inte överstiga tjugo procent av den dagliga sändningstiden.

224 §

Ideell och samhällelig reklam

Reklam vars syfte är att föra fram en sak eller idé eller i anknytning därtill göra annonsören mera känd eller främja en persons anseende (*ideell och samhällelig reklam*) ska åtskiljas från audiovisuella program genom en signatur som består av ljud eller bild, eller genom att skärmbilden delas.

Ideell och samhällelig reklam ska placeras mellan audiovisuella program eller självständiga delar av ett program. Sådan reklam får också placeras inne i audiovisuella program, om detta inte kränker programmets integritet och värde och upphovsrättshavarnas rättigheter. Televisionssändningar av religiösa evenemang får inte avbrytas av ideell eller samhällelig reklam.

På placering av ideell och samhällelig reklam tillämpas dessutom lagen om bildprogram (710/2011).

225 §

Sändningsblock reserverade för teleshopping

Sändningsblock för teleshopping ska ha en sammanhängande varaktighet av minst 15 minuter på en kanal som inte har reserverats uteslutande för teleshopping.

Sändningsblock för teleshopping ska tydligt kunna identifieras som sådana genom en signatur som består av ljud och bild.

226 §

Kanaler reserverade för teleshopping och säljfrämjande verksamhet

I fråga om televisionskanaler som uteslutande sänder reklam, teleshopping eller audiovisuella program med reklam som utövaren av televisionsverksamhet gör för sin programverksamhet ska lagen om bildprogram tillämpas på sändning av sådant innehåll som på grund av sina våldsinslag eller sitt sexuella innehåll eller genom att skapa ångest eller på något annat jämförbart sätt är skadligt för barns utveckling.

Bestämmelserna i 209 och 210 § samt 215 § 1 mom. och 222 § 1 mom. ska inte tillämpas på televisionskanaler som uteslutande sänder reklam, teleshopping eller audiovisuella program med reklam som utövaren av televisionsverksamhet gör för sin programverksamhet.

27 kap.

Skyldighet att distribuera televisionsprogram samt numrering av kanalplatser

227 §

Skyldighet att distribuera televisionsprogram

Teleföretag som tillhandahåller nättjänster i kabeltelevisionsnät är skyldiga att i nätet utan ersättning distribuera

1) sådant allmännyttigt televisions- och radioprogramutbud enligt 7 § 1 mom. i lagen om Rundradion Ab som kan tas emot i den kommun där nätet är beläget, och sådant material som fritt kan tas emot och som redigerats för program som ingår i programutbudet samt special- och tilläggstjänster i anslutning till programutbudet i fråga om televisions- och radioverksamhet som utövas i ett markbundet masskommunikationsnät,

2) sådant televisionsprogramutbud inom i 26 § avsedd televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset som kan tas emot i den kommun där nätet är beläget och som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession,

3) material som fritt kan tas emot och som redigerats för ett program som ingår i programutbud som avses i 2 punkten, reklam i anslutning till programutbudet samt special- och tilläggstjänster i anslutning till programutbudet.

Den distributionsskyldighet som avses i 1 mom. gäller också teleföretag som tillhandahåller nättjänster i kabeltelevisionsnät, om

1) teleföretaget förmedlar sitt programutbud med annan teknik än traditionell kabeltelevisionsteknik, och

2) det är möjligt att ta emot utbudet med sedvanliga mottagaranordningar.

Distributionsskyldighet föreligger dock inte, om kabeltelevisionsnätets förmedlingskapacitet utnyttjas av teleföretaget i dess egen televisions- eller radioverksamhet eller om den behövs för detta ändamål med tanke på företagets eget rimliga framtida behov. Teleföretag behöver inte i syfte att fullgöra distributionsskyldigheten göra sådana förbättringar i kabeltelevisionsnätet som kräver betydande ekonomiska investeringar.

Programutbud som avses i 1 mom. och tjänster som hänför sig till dem ska kostnadsfritt tillhandahållas användarna. Teleföretag kan dock kräva en skälig avgift av användarna för upprätthållande av nätet.

Programutbud och tjänster som avses i 1 mom. ska tillhandahållas användarna i oförändrad form och samtidigt som den ursprungliga sändningen.

Bostadsaktiebolag, fastighetsaktiebolag och med dem jämförbara förvaltare av centralantennsystem som äger eller administrerar sådana centralantennät som är fastighetsinterna eller gemensamma för flera fastigheter och som används för förmedling av masskommunikation i fastigheten till användarnas terminalutrustning, ska se till att programutbud och tjänster som avses i 1 mom. tillhandahålls användarna i oförändrad form och samtidigt som den ursprungliga sändningen.

228 §

Kanalplatsnumrering

Teleföretag som är verksamma i ett markbundet masskommunikationsnät samt utövare av televisions- och radioverksamhet är för sin del skyldiga att se till att numreringen av kanalplatserna är tydlig och ändamålsenlig från användarnas synpunkt. Vid kanalplatsnumreringen ska Rundradion Ab:s och de i 26 § avsedda programkoncessionshavarnas programutbud prioriteras.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om den numrering av kanalplatser som avses 1 mom.

AVDELNING IX

KOMMUNIKATIONSNÄT, KOMMUNIKATIONSTJÄNSTER OCH KOMMUNIKATIONSUTRUSTNING

28 kap.

Placering

229 §

Teleföretags rätt att placera telekablar, basstationer och radiomaster

För allmänna kommunikationsförbindelser har teleföretag, under de förutsättningar som anges i detta kapitel, rätt att på ett område som ägs eller innehas av någon annan placera

1) telekablar med tillhörande utrustning, smärre konstruktioner och stolpar,

2) radiomaster med basstationer för mobilnät med tillhörande utrustning, kablar och smärre konstruktioner,

3) basstationer för mobilnät med tillhörande utrustning och kablar.

En sådan basstation med tillhörande utrustning och kabel som avses i 1 mom. 3 punkten får under de förutsättningar som anges i detta kapitel, också placeras i en byggnad som ägs eller innehas av någon annan. Bestämmelser om övri-

ga förutsättningar för placering av sådana konstruktioner, delar av nät och utrustning som avses i 1 mom. finns annanstans i lag.

Om det inte med ägaren till en fastighet eller byggnad har avtalats om placering enligt 1 eller 2 mom. ska kommunens byggnadstillsynsmyndighet besluta om placeringen.

Ett avtal om placering av telekablar, radiomaster, basstationer och tillhörande konstruktioner och utrustning som avses i 1 mom. är bindande också för en ny ägare eller innehavare av fastigheten eller byggnaden.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om fastighetsägare och fastighetsinnehavare gäller också ägare och innehavare av allmänna områden.

230 §

Placeringsplan

Om parterna inte kommer överens om placering enligt 229 § på en annans fastighet eller i en annans byggnad, ska teleföretaget upprätta en plan för placeringen (*placeringsplan*).

Placeringsplanen ska i behövlig utsträckning innehålla

1) en karta som visar var telekablarna, radiomasten och de tillhörande konstruktionerna ska placeras,

2) en karta som utvisar fastighetsindelningen och där fastigheterna på området och teleföretagets existerande basstationer har märkts ut,

3) en handling som i detalj utvisar hur telekablar, basstationer och radiomaster med tillhörande konstruktioner och utrustning ska placeras samt hur och när de ska byggas,

4) en byggplan som utvisar hur telekabelstråk ska märkas ut i terrängen,

5) en redogörelse för behovet av myndighetstillstånd för placeringen,

6) en plan för underhåll av konstruktioner, delar av nät och utrustning som ska placeras,

7) en uppskattning av nivån på utrustningens energiförbrukning,

8) återställandeåtgärder efter att placeringsbehovet upphört.

231 §

Information om placeringsplaner

Teleföretaget ska för kännedom sända placeringsplanen till samtliga fastighetsägare och byggnadsägare och andra vars intressen eller rättigheter planen berör. I meddelandet ska de fastigheter nämnas som berörs av planen. I meddelandet ska det dessutom nämnas att fastighetsägare och de vars intressen eller rättigheter planen berör har rätt att inom en viss tid framställa anmärkning mot placeringsplanen hos teleföretaget.

232 §

Anmärkning

Fastighetsägare, byggnadsägare och andra vars intressen eller rättigheter berörs av en placeringsplan har rätt att framställa anmärkning hos teleföretaget inom 30 dagar efter att ha fått kännedom om en placeringsplan enligt 231 §.

233 §

Beslut om placering på områden eller i byggnader som ägs eller innehas av någon annan

Om överenskommelse inte nås om placeringen kan kommunens byggnadstillsynsmyndighet på ansökan av teleföretaget besluta ge detta placeringsrätt genom att fastställa den placeringsplan som avses i 230 §.

En förutsättning för att placeringsplanen ska fastställas är att den uppfyller de förutsättningar som avses i 234 §. Vid behov kan byggnadstillsynsmyndigheten avkräva teleföretaget ytterligare uppgifter om hur förutsättningarna har uppfyllts samt kräva ändringar i placeringsplanen.

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet kan av grundad anledning, och under förutsättning att verkställigheten inte gör det meningslöst att söka ändring, ge rätt att helt eller delvis utföra byggarbete eller någon annan åtgärd innan ett placeringsbeslut enligt 1 mom. har vunnit laga kraft (*rätt att påbörja arbeten*). I övrigt tilläm-

pas på rätten att påbörja arbeten 144 § i markanvändnings- och bygglagen (132/1999).

234 §

Förutsättningar för placering

Telekablar, radiomaster och basstationer får inte placeras i strid med detaljplanen eller så att genomförandet av en gällande landskaps- eller generalplan försvåras. Placeringen får inte heller försvåra planläggningen.

En förutsättning för placering av sådana i 229 § 1 mom. avsedda telekablar, basstationer och radiomaster som tjänar allmänna kommunikationsförbindelser är att placeringen inte på något annat sätt kan ordnas på ett tillfredsställande sätt och till skäliga kostnader. När beslutet om placeringen fattas ska det beaktas att fastigheten och byggnaden inte orsakas onödig olägenhet. Placeringen och underhållet av telekablar, radiomaster och basstationer med tillhörande utrustning får inte orsaka sådana olägenheter eller skador för användningen av fastigheten och för byggnaden som kan undvikas till skäliga kostnader.

Telekablar ska i den utsträckning det är möjligt placeras på sådana vägområden som avses i landsvägslagen (503/2005) eller på sådana allmänna områden som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995).

235 §

Ändring eller upphävande av placeringsrätt

En placeringsrätt som baserar sig på ett placeringsbeslut enligt 233 § 1 mom. kan ändras eller upphävas genom beslut av kommunens byggnadstillsynsmyndighet, om parterna kommer överens om detta.

Utan samtycke av teleföretaget kan placeringsrätten ändras eller upphävas genom beslut av kommunens byggnadstillsynsmyndighet, om

1) placeringsrätten på grund av förändrade förhållanden har blivit onödig eller har förlorat en stor del av sin betydelse,

2) den olägenhet som placeringsrätten orsakar har blivit oskälig för fastigheten eller byggnaden och ändringen eller upphävandet av placeringsrätten inte orsakar innehavaren av placeringsrätten betydande olägenhet, eller

3) placeringsrätten betydligt försvårar genomförandet av detaljplanen.

På beslut av kommunens byggnadstillsynsmyndighet enligt 2 mom. tillämpas den rätt att påbörja arbeten som avses i 233 §.

236 §

Rätt att i samband med placeringsrätt utföra bygg- och underhållsarbeten på andras områden och byggnader

Om det är nödvändigt för att genomföra placeringen av telekablar eller radiomaster, får teleföretag vars rätt baserar sig på beslut enligt 233 § 1 mom., utan ägarens eller innehavarens tillstånd men genom att uppfylla övriga myndighetskrav, fälla träd och andra växter på ett område enligt placeringsplanen, förse byggnader och konstruktioner med behövlig utrustning samt utföra andra byggarbeten på området. Teleföretagets anställda och entreprenörer som teleföretaget valt har i detta syfte rätt att röra sig på privat område och placera ut behövliga märken i terrängen.

Teleföretaget ska i andra än brådskande fall ge områdets ägare och innehavare möjlighet att själv utföra de åtgärder som nämns i 1 mom.

En byggnads ägare eller innehavare ska tillåta att ett teleföretag som har placeringsrätt enligt ett beslut som avses i 233 § 1 mom., på ett ändamålsenligt sätt placerar en basstation med tillhörande utrustning i byggnaden och ansluter utrustningen till kommunikations- och elnätet. Vid behov ska ägaren eller innehavaren tillåta teleföretaget att bygga de utrymmen som behövs. Byggnadens ägare eller innehavare ska ge teleföretagets anställda och entreprenörer som teleföretaget valt tillträde till byggnaden och de utrymmen de behöver komma in i för installation och underhåll av basstationen med tillhörande utrustning.

Efter arbeten som avses i denna paragraf ska teleföretaget iståndsätta området och utrymmena med omgivning.

237 §

Ersättningar för placering

Ägaren och innehavaren av en fastighet, kommunen i egenskap av ägare och innehavare av allmänna områden samt staten i egenskap av ägare och innehavare av allmänna vägområden har rätt till full ersättning för olägenheter och skada som orsakats av placering som avses i 229 § 1 mom. 1 punkten.

Ägaren och innehavaren av en fastighet och en byggnad samt kommunen i egenskap av ägare och innehavare av allmänna områden har rätt att få full ersättning för placering som avses i 229 § 1 mom. 2 och 3 punkten och 2 mom., enligt vad som föreskrivs i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977), nedan *inlösningslagen*.

Om överenskommelse inte nås om ersättningen ska ärendet avgöras i den ordning som anges i inlösningslagen.

238 §

Anteckning i fastighetsdatasystemet

Sådana beslut av kommunens byggnadstillsynsmyndighet som avses i 233 § 1 mom. och 235 § 1 och 2 mom. ska antecknas i fastighetsdatasystemet.

239 §

Ansökningsavgift

Ett teleföretag som ansöker om tillstånd enligt 233 § är skyldigt att för myndighetsuppgifterna betala en avgift till kommunen, enligt grunder som bestäms i en taxa som kommunen godkänt.

På en avgift som förfallit till betalning ska dröjsmålsränta betalas enligt räntelagen (633/1982).

Avgifter som påförts med stöd av 1 mom. är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivningen av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

240 §

Övervakning av placeringar

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet ska inom sitt område övervaka att beslut som den meddelat med stöd av 233 § iakttas vid placeringar.

Kommunen ska vid behov samordna placeringen av telekablar så att placeringen och underhållet av telekablarna inte orsakar sådana olägenheter och skador som kan undvikas till skäliga kostnader.

241 §

Arbete som äventyrar telekablar

Innan jordbyggnadsarbete, skogsarbete, vattenbyggnadsarbete eller annat arbete som eventuellt äventyrar telekablar inleds, ska den som utför arbetet för att undvika skador ta reda på om det finns telekablar inom området.

Teleföretagen ska avgiftsfritt ge information om var telekablar är placerade.

Teleföretagen ska ge dem som utför arbeten information och de anvisningar som behövs för undvikande av fara.

242 §

Tillgången till information om telekablars placering samt informationssäkerheten vid behandlingen av den

Teleföretagen ska se till att information om var telekablarna är placerade (*kabelinformation*) finns tillgänglig i digital form. Teleföretagen ska sörja för att det tekniskt sett är möjligt att tillhandahålla kabelinformationen centralt och från ett enda ställe.

Kabelinformation ska behandlas på ett sådant sätt att informationen är tillbörligt skyddad mot

kränkningar av och hot mot informationssäkerheten.

Kommunikationsverket får meddela närmare tekniska föreskrifter om kabelinformationens digitala form samt om informationssäkerheten vid behandlingen av kabelinformation.

29 kap.

Kvalitetskrav på kommunikationsnät och kommunikationstjänster

243 §

Kvalitetskrav på kommunikationsnät och kommunikationstjänster

Allmänna kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt kommunikationsnät och kommunikationstjänster som ansluts till dem ska planeras, byggas och underhållas så att

1) den elektroniska kommunikationens tekniska standard är god och informationssäker,

2) de tål sådana normala klimatrelaterade, mekaniska, elektromagnetiska och andra yttre störningar samt hot mot informationssäkerheten som kan förväntas,

3) deras prestanda, användbarhet, kvalitet och funktionssäkerhet kan följas upp,

4) mot dem riktade betydande kränkningar av och hot mot informationssäkerheten kan upptäckas liksom också sådana fel och störningar som avsevärt stör deras funktion,

5) tillgången till nödtjänster är tryggad på ett så tillförlitligt sätt som möjligt, också vid nätstörningar,

6) inte någons hälsa eller egendom äventyras,

7) inte någons dataskydd, informationssäkerhet eller andra rättigheter äventyras,

8) debiteringen är tillförlitlig och exakt,

9) de inte orsakar oskäliga elektromagnetiska eller andra störningar eller hot mot informationssäkerheten,

10) de är interoperabla och att kommunikationsnäten vid behov kan anslutas till andra kommunikationsnät,

11) ändringar som görs i dem inte orsakar oförutsedda störningar i andra kommunikationsnät och kommunikationstjänster,

12) till dem vid behov kan anslutas terminalutrustning som uppfyller kraven i denna lag och de vid behov är interoperabla med tv-mottagare som uppfyller kraven enligt denna lag,

13) den aktör som ansvarar för dem också i övrigt kan uppfylla sina skyldigheter eller de skyldigheter som följer av denna lag,

14) de fungerar så tillförlitligt som möjligt också under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen (1552/2011) och i störningssituationer under normala förhållanden,

15) varningsmeddelanden från myndigheter kan förmedlas till allmänheten i enlighet med vad som föreskrivs särskilt,

16) teleavlyssning och teleövervakning kan utföras samt begäranden som gäller myndigheters rätt att få information kan tillgodoses i enlighet med vad som föreskrivs särskilt.

De kvalitetskrav som avses i 1 mom. 1—4, 10, 11 och 14 punkten ska anpassas till antalet användare av kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna, till det geografiska område som de betjänar samt till deras betydelse för användarna.

De åtgärder för att sörja för informationssäkerheten enligt 1 mom. 1, 2, 4, 7 och 9 punkten avser åtgärder för att trygga säkerheten i fråga om verksamheten, datatrafiken, utrustningen, programmen och datamaterialet. Åtgärderna ska anpassas till hur allvarliga hot som föreligger, till kostnaderna för åtgärderna och till de tekniska möjligheter att avvärja hoten som står till buds.

De kvalitetskrav som avses i 1 mom. gäller också betydande tillhörande faciliteter och tillhörande tjänster i samband med kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

244 §

Föreskrifter om kommunikationsnät och kommunikationstjänster

Kommunikationsverket får meddela föreskrifter enligt 243 § om kvalitetskrav på kommu-

nikationsnät och kommunikationstjänster, om informationssäkerhet och om kompatibilitet. Föreskrifterna kan gälla

1) klassificering i viktighetsordning, effektmatning, säkrande och reservvägsarrangemang,

2) elektroniskt och fysiskt skydd av kommunikationsnät och tillhörande utrustningsutrymmen,

3) prestanda, informationssäkerhet och störningsfrihet, underhåll och uppföljning av dessa samt nätverksadministration,

4) förfaranden vid fel och störningar samt för upprätthållande av informationssäkerhet och funktionssäkerhet,

5) kommunikationsnätets konstruktion samt tekniska egenskaper hos anslutningspunkter i kommunikationsnätet,

6) teknisk styrning och säkring av nödkommunikation,

7) debiteringens tekniska utförande,

8) samtrafik, kompatibilitet, signalering och synkronisering,

9) tekniska egenskaper hos antennsystem och centralantennsystem,

10) tekniska egenskaper hos televisionsnät som tar emot bredbilds-tv-tjänster och bredbilds-tv-program,

11) innehållet i och strukturen hos ingångssidan till en elektronisk programguide,

12) teknisk dokumentation och statistik samt utformning av tillhörande dokument och lagring av uppgifter,

13) standarder som ska iakttas,

14) andra jämförbara tekniska krav på kommunikationsnät och kommunikationstjänster,

15) tillhörande faciliteter och tillhörande tjänster till den del som de är relevanta för de krav enligt 243 § som ställs på kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

245 §

Krav som gäller lämnande av biträde till myndigheter

En myndighet som utför teleavlyssning eller teleövervakning ska till Kommunikationsverket lämna en framställning om vilka funktionella kvalitetskrav kommunikationsnät och kommunikationstjänster ska uppfylla.

Kommunikationsverket beslutar i enskilda fall om vilka tekniska krav som ska ställas på hjälpmedel och egenskaper som används vid teleavlyssning eller teleövervakning, efter att ha hört teleföretaget och den myndighet som avses i 1 mom.

Teleföretaget ska utan dröjsmål, redan i det skede då ändringarna planeras, informera den myndighet som avses i 1 mom. om sådana ändringar i kommunikationsnät och kommunikationstjänster som är relevanta för teleavlyssning och teleövervakning samt med tanke på övriga myndigheters rätt att få information. Teleföretaget ska dessutom ge sådan information om ändringarnas eventuella effekter på myndigheternas egna informationssystem som det har kännedom om.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om informationsförfarandet enligt 3 mom.

246 §

Abonnenters och användares terminalutrustning och system

Teleföretag får inte hindra användare att till ett allmänt kommunikationsnät ansluta sådan radio- och teleterminalutrustning eller avkodningsutrustning eller sådana tv-mottagare som uppfyller kraven enligt denna lag.

Abonnenter och användare får inte till ett allmänt kommunikationsnät ansluta annan radio- och teleterminalutrustning än sådan som är funktionsduglig och som stämmer överens med kraven enligt denna lag.

Abonnenterna ska administrera utrustning och system som ansluts till ett allmänt kommunikationsnät i enlighet med teleföretagets anvisningar så att de inte äventyrar informationssäkerheten i det allmänna kommunikationsnätet och i de allmänna kommunikationstjänsterna.

247 §

Skyldighet att sörja för informationssäkerheten vid kommunikationsförmedling och tillhandahållande av mervärdestjänster

Den som förmedlar kommunikation ska vid förmedlingen sörja för informationssäkerheten när det gäller tjänsterna, meddelandena, förmedlingsuppgifterna och lokaliseringsuppgifterna. En sammanslutningsabonnent som förmedlar kommunikation ska dock endast sörja för informationssäkerheten i fråga om behandlingen av sina användares meddelanden, förmedlingsuppgifter och lokaliseringsuppgifter.

Den som tillhandahåller mervärdestjänster ska svara för informationssäkerheten för sina tjänster.

De åtgärder som vidtas för informationssäkerheten ska anpassas till hotets allvarlighet, till kostnaderna för åtgärderna samt till de tekniska möjligheter att avvärja hotet som står till buds.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om informationssäkerheten enligt 1 och 2 mom.

248 §

Principen om minsta olägenhet

Teleföretag ska genomföra åtgärder som gäller byggande, underhåll och ändring av kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt informationssäkerheten när det gäller dem på ett sådant sätt att åtgärderna innebär minsta möjliga olägenhet för andra teleföretag.

Ett teleföretag får tillfälligt utan ett annat teleföretags samtycke avbryta tillhandahållandet av en nättjänst eller kommunikationstjänst eller begränsa dess användning, om det är nödvändigt för att de åtgärder som avses i 1 mom. ska kunna genomföras framgångsrikt. Övriga teleföretag, vilkas kommunikationsnät och kommunikationstjänster åtgärderna kan påverka, ska effektivt informeras om avbrott och ändringar.

249 §

Planering av fastigheters och byggnaders interna nät samt teleentreprenad

Fastigheters och byggnaders interna kommunikationsnät som ansluts till ett allmänt kommunikationsnät ska uppfylla kraven enligt denna lag. Fastigheters och byggnaders interna kommunikationsnät ska i den mån det är möjligt planeras så att de abonnenter som avses i 111 § kan välja teleföretag.

Ett teleföretag får inte förutsätta att byggande, installation och underhåll av sådana interna kommunikationsnät i fastigheter och byggnader som är avsedda att anslutas till ett allmänt kommunikationsnät (*teleentreprenad*) får utföras endast av en teleentreprenör som valts av teleföretaget.

Ett teleföretag får inte förutsätta att en fastighets eller byggnads interna kommunikationsnät ansluts till teleföretagets kommunikationsnät så att det begränsar administreringen av fastighetens interna kommunikationsnät och möjligheten att välja teleföretag.

Kommunikationsverket får meddela föreskrifter om de tekniska egenskaper hos kommunikationsnät som ska beaktas vid planeringen av kommunikationsnät enligt 1 mom. och om utformningen av och innehållet i planeringsdokumenten samt om sådana tekniska anslutningspunkter i näten som avses i 3 mom. Föreskrifter får meddelas också om andra jämförbara tekniska arrangemang som har betydelse för administreringen av fastigheters och byggnaders interna nät.

250 §

Myndighetsnät

Med *myndighetsnät* avses kommunikationsnät som byggts för uppgifter som avser statens ledning och säkerhet, försvaret, den allmänna ordningen och säkerheten, gränssäkerheten, räddningsverksamheten, sjöräddningen, nödcentralsverksamheten, invandringen, den pre-

hospitala akutsjukvården, säkerheten i järnvägstrafiken och befolkningsskyddet.

Abonnemang till ett myndighetsnät kan tillhandahållas myndigheter och andra användargrupper som är nödvändiga för skötseln av uppgifter som avses i 1 mom. Kommunikationsministeriet bestämmer vilka användargrupper som har rätt att använda myndighetsnät.

På myndighetsnät tillämpas inte bestämmelserna i avdelning III och V. På sådan kommunikation i myndighetsnät som utövas i samband med skötsel av myndighetsuppgifter tillämpas inte 316 §.

Teleföretag ska på begäran utan ersättning ansluta ett myndighetsnät till ett allmänt kommunikationsnät. Teleföretag som är verksamma i ett myndighetsnät har inte rätt att få ersättning för telekommunikation från ett allmänt kommunikationsnät till myndighetsnätet. Ett teleföretag som är verksamt i ett allmänt kommunikationsnät har rätt att få ersättning enligt sin prislista för telekommunikation från ett myndighetsnät till det allmänna kommunikationsnätet.

30 kap.

Utsläppande på marknaden av tele-, nät- och radioutrustning

251 §

Terminalgränssnitt

Teleföretagen ska offentliggöra uppdaterade tekniska specifikationer om de gränssnitt i ett allmänt kommunikationsnät till vilka en teleterminalutrustning kan anslutas. Av specifikationerna ska med tillräcklig noggrannhet framgå uppgifter på basis av vilka teleterminalutrustningen kan tillverkas och med vars hjälp de tjänster som tillhandahålls via gränssnittet kan användas.

252 §

Ansvariga i stället för tillverkare av teleutrustning

Vad som föreskrivs i 256—263 och 315 § gäller också en tillverkares auktoriserade representant, om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Om tillverkaren eller dennes auktoriserade representant inte är etablerad inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, tillämpas de nämnda paragraferna också på den som släpper ut utrustningen på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

253 §

Import, försäljning, saluföring, demonstration och användning

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu, säljas eller överlåtas endast sådana radiosändare som uppfyller de väsentliga kraven enligt denna lag och som är försedda med de märkningar som behövs och är åtföljda av en upplysning om användningsändamålet och en försäkran om överensstämmelse.

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu endast sådana radiomottagare som uppfyller de väsentliga kraven enligt denna lag och som är försedda med de märkningar som behövs och är åtföljda av en upplysning om användningsändamålet och en försäkran om överensstämmelse.

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu, säljas eller överlåtas endast sådan teleterminalutrustning eller nätverksutrustning som uppfyller de väsentliga kraven enligt denna lag och enligt bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den, och som är försedd med de märkningar som behövs och en försäkran om överensstämmelse. Teleterminalutrustningen ska dessutom vara försedd med en märkning om användningsändamålet.

Också andra teleutrustningar avsedda att släppas ut på marknaden i Finland än sådana som nämns i 1—3 mom. får ställas till påseende, om det genom en tydlig märkning klart anges att utrustningen inte får släppas ut på marknaden förrän det har säkerställts att den uppfyller de väsentliga kraven enligt 254 §.

En radiosändare får inte användas för radiokommunikation om det inte säkerställts att den uppfyller kraven enligt 254 eller 264 §. En radiosändare får dock användas för radiokommunikation, om det enligt 39 § 6—9 mom. inte behövs tillstånd att använda den eller om Kommunikationsverket har beviljat ett radiotillstånd som avses i 39 § 1 mom. för innehav och användning av radiosändaren för forskning och utveckling som gäller radioutrustningar.

254 §

Väsentliga krav

En teleutrustning ska uppfylla följande väsentliga krav:

1) kraven på elsäkerhet,

2) andra än i 1 punkten avsedda krav som gäller skydd av människors hälsa och säkerhet,

3) skyddskraven i fråga om elektromagnetisk kompatibilitet,

4) kravet på effektiv användning av radiofrekvenser och satellitbaneresurser i syfte att undvika skadliga störningar.

I fråga om elsäkerhetskraven på teleutrustning gäller vad som föreskrivs särskilt. Vad som annanstans i lag föreskrivs om spänningsgränser ska dock inte tillämpas på radio- och teleterminalutrustning.

Kommunikationsverket meddelar föreskrifter om skyddskraven i fråga om elektromagnetisk kompatibilitet hos teleterminalutrustning och närmare föreskrifter om sådana väsentliga särskilda krav på radioutrustning och teleterminalutrustning i fråga om vilka kommissionen har utfärdat beslut som förutsätter verkställighet.

255 §

Bedömningsorgan

Kommunikationsverket utser på ansökan bedömningsorgan med uppgift att ge yttranden om radioutrustningars och teleterminalutrustningars överensstämmelse med krav, bestämma om särskilda radiotestsekvenser samt godkänna och övervaka kvalitetssäkringssystem. Ett bedömningsorgan kan utses för viss tid. I ansökan ska sökanden lägga fram de uppgifter som Kommunikationsverket begär och som behövs för handläggningen av ansökan.

Ett bedömningsorgan ska i funktionellt och ekonomiskt hänseende vara oberoende av tillverkarna av radioutrustning och teleterminalutrustning. Det ska ha en ansvarsförsäkring eller något annat motsvarande arrangemang som är tillräckligt med tanke på verksamhetens omfattning samt tillgång till tillräckligt många yrkeskunniga anställda samt sådana system, utrustningar och redskap som behövs för verksamheten. Bedömningsorganet ska ha ett sådant gällande ackrediteringsbeslut av den ackrediteringsenhet som avses i lagen om konstaterande av tillförlitligheten hos tjänster för bedömning av överensstämmelse med kraven (920/2005), eller av något annat ackrediteringsorgan som omfattas av ackrediteringsorganens avtal om ömsesidigt erkännande, där det konstateras att det är behörigt att vara verksamt som ett sådant bedömningsorgan som avses i 1 mom.

Kommunikationsverket utövar tillsyn över bedömningsorganens verksamhet. Bedömningsorganen ska anmäla sådana ändringar i sin verksamhet som kan påverka deras förutsättningar att vara bedömningsorgan. Om ett bedömningsorgan inte längre uppfyller föreskrivna krav eller om det bryter mot gällande bestämmelser kan Kommunikationsverket återkalla beslutet att utse organet.

När ett bedömningsorgan fullgör sina uppgifter enligt denna lag ska det iaktta vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och språklagen (423/2003).

Närmare bestämmelser om kraven på bedömningsorgan samt om sådana dokument som visar att kraven uppfylls och ska fogas till ansökan utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

256 §

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Att en teleutrustning stämmer överens med kraven ska påvisas genom

1) intern produktionskontroll,

2) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioutrustning,

3) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioutrustning samt yttrande av ett bedömningsorgan,

4) intern produktionskontroll som omfattar yttrande av ett bedömningsorgan,

5) intern kontroll av produktionen enligt vad som föreskrivs med stöd av elsäkerhetslagen (410/1996) eller intern kontroll av produktionen som innehåller ett yttrande av ett anmält besiktningsorgan, eller genom

6) fullständig kvalitetssäkring.

Vid varje förfarande som avses i 1 mom. ska tillverkaren av en teleutrustning säkerställa att utrustningen uppfyller de väsentliga kraven enligt 254 § samt upprätta ett dokument där det försäkras att utrustningen uppfyller dessa krav (*försäkran om överensstämmelse*). Vid förfarandet enligt 1 mom. 2 punkten ska utrustningen dessutom genomgå särskild provning. Vid förfarandet enligt 1 mom. 3 och 4 punkten ska därtill ett bedömningsorgan föreläggas dokumentation om den tekniska konstruktionen som bygger på resultaten från provningen och på det tekniska dokumentet om utrustningen.

Ett negativt yttrande om dokumentationen av utrustningens tekniska konstruktion hindrar inte tillverkaren, i annat fall än vid det i 1 mom. 5 punkten avsedda bedömningsförfarandet, att släppa ut utrustningen på marknaden, om den uppfyller de väsentliga kraven enligt 254 §.

Vid förfarandet enligt 1 mom. 6 punkten ska tillverkaren vid planering, tillverkning och kontroll av produkter tillämpa ett kvalitetssystem som är godkänt av ett bedömningsorgan. För övervakningen ska tillverkaren ge bedömningsorganet behövliga uppgifter och tillåta kontroll av sina produktions-, kontroll-, provnings- och lagerlokaler. Om kvalitetssystemet inte längre uppfyller de krav som ställs på det med stöd av denna lag, kan bedömningsorganet återta sitt godkännande.

Dokument om förfaranden för att säkerställa överensstämmelse ska upprättas på finska eller svenska eller på ett språk som godkänts av bedömningsorganet eller Kommunikationsverket. Tillverkaren ska hålla dokumenten tillgängliga för de nationella myndigheterna i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i minst tio år efter det att den sista teleutrustningen tillverkades. Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om förfarandet för säkerställande av överensstämmelse när det gäller teleutrustning och om de dokument som ska upprättas i samband med det.

257 §

Säkerställande av överensstämmelse i fråga om radiosändare

Om tillverkaren av en radiosändare har tillämpat sådana tekniska specifikationer som ett erkänt standardiseringsorgan har fastställt på uppdrag av kommissionen och vilkas referensuppgifter har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (*harmoniserade standarder*), ska radiosändarens överensstämmelse med kraven påvisas genom ett bedömningsförfarande enligt 256 § 1 mom. 2, 3 eller 6 punkten.

Om tillverkaren av en radiosändare inte har tillämpat harmoniserade standarder eller har tillämpat dem endast delvis, ska radiosändarens överensstämmelse med kraven påvisas genom ett bedömningsförfarande enligt 256 § 1 mom. 3 eller 6 punkten.

258 §

Säkerställande av överensstämmelse i fråga om radiomottagare

Att en radiomottagare och mottagarenheterna i en radioutrustning stämmer överens med kraven ska påvisas genom ett bedömningsförfarande enligt 256 § 1 mom. 1, 3 eller 6 punkten. Överensstämmelse i fråga om radiomottagare som avser mottagande av enbart televisions- eller radioprogramutbud ska påvisas genom ett bedömningsförfarande enligt 256 § 1 mom. 1 eller 5 punkten.

259 §

Säkerställande av överensstämmelse i fråga om teleterminalutrustning

Att teleterminalutrustning stämmer överens med kraven ska påvisas genom ett bedömningsförfarande enligt 256 § 1 mom. 1, 4 eller 6 punkten.

260 §

Säkerställande av överensstämmelse i fråga om nätverksutrustning

Att nätverksutrustning stämmer överens med kraven ska påvisas genom ett bedömningsförfarande enligt 256 § 1 mom. 5 punkten.

261 §

Fast installation

En fast installation ska utföras enligt god teknisk praxis så att den uppfyller de i 254 § 1 mom. 3 punkten avsedda skyddskraven i fråga om elektromagnetisk kompatibilitet. Överensstämmelsen hos en fast installation i fråga om elektromagnetisk kompatibilitet behöver inte påvisas genom ett bedömningsförfarande som avses i 256 §.

Trots vad som föreskrivs i 253 § 3 mom. och 260 § behöver överensstämmelsen hos en nätverksutrustning inte påvisas i fråga om de i 254 § 1 mom. 3 punkten avsedda skyddskraven för elektromagnetisk kompatibilitet, och utrustningen behöver inte förses med en märkning som bestämts av Kommunikationsverket med stöd av 262 § 1 mom., om utrustningen är avsedd för en viss fast installation och den inte saluförs.

Innehavaren av en fast installation är skyldig att utse en person som ansvarar för att den fasta installationen stämmer överens med bestämmelserna i 1 mom. och att på begäran ge Kommunikationsverket uppgifter om den ansvariga personen.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas när fasta installationer utförs och om att utse och anmäla den ansvariga personen samt om handlingar som gäller fasta installationer och därtill avsedd nätverksutrustning samt om dokumentations- och förvaringsskyldigheten när det gäller handlingarna.

262 §

Märkning och information

Tillverkare av teleutrustning ska förse utrustning som säkerställts enligt 256 § med en märkning som anger försäkran om överensstämmelse. Kommunikationsverket meddelar föreskrifter om märkningen med iakttagande av vad som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning.

Utöver försäkran om överensstämmelse ska radioutrustningar och teleterminalutrustningar åtföljas av uppgifter om dess användningsändamål (*meddelande om användningsändamål*). Av en radioutrustnings försäljningsförpackning och handbok ska tillräckligt tydligt framgå i vilka av Europeiska unionens medlemsstater eller i vilka geografiska områden utrustningen är avsedd att användas. Av uppgifterna på en teleterminalutrustning ska klart framgå till vilka abonnemang i ett allmänt kommunikationsnät den är avsedd att anslutas.

Vad som föreskrivs i 2 mom. gäller inte radiomottagare som enbart är avsedda för mottagning av televisions- eller radioprogramutbud.

263 §

Anmälan om utsläppande på marknaden

Om en enligt 257 § säkerställd radiosändare fungerar på frekvenser som i föreskrifter av Kommunikationsverket anvisas för andra användningsändamål, ska tillverkaren till Kommunikationsverket anmäla planerna på att släppa ut radiosändaren på marknaden.

Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om anmälningsförfarandet och uppgifterna i anmälan.

264 §

Krav som gäller särskild radioutrustning och teleterminalutrustning

Vad som föreskrivs i 254—259 och 262 § gäller inte

1) radioutrustning som är avsedd endast för amatörradiokommunikation och som inte finns att tillgå i handeln,

2) radioutrustning vars överensstämmelse med kraven för marin utrustning säkerställs med stöd av lagen om marin utrustning (1503/2011),

3) radioutrustning som används i luftfartyg för radiokommunikation inom luftfarten,

4) radioutrustning som försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet innehar och använder enbart för ändamål som hänför sig till det militära försvaret,

5) radioutrustning och teleterminalutrustning som enbart används för säkerställande av allmän säkerhet, statens säkerhet eller för uppdagande, utredning eller förundersökning av brott.

Kommunikationsverket får meddela föreskrifter om egenskaperna och den tekniska konstruktionen hos en radioutrustning och teleterminalutrustning som avses i 1 mom. 1 och 5 punkten samt om förfarandet för säkerställande av utrustningens överensstämmelse och om märkningarna på den.

31 kap.

Behörighet och kompetens

265 §

Påvisande av behörighet

Den som använder en radiosändare för maritim radiokommunikation eller amatörradiokommunikation ska ha ett av Kommunikationsverket beviljat behörighetsbevis eller ett behörighetsbevis som beviljats av en behörig myndighet i ett annat land och som Kommunikationsverket har godkänt som giltigt i Finland.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. får en radiosändare även användas av en annan person som står under omedelbar uppsikt av den som innehar ett behörighetsbevis. Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet när de sköter radiokommunikation som har samband med det militära försvaret och inte heller radioutrustning som de enbart använder för ändamål som hänför sig till det militära försvaret.

För erhållande av behörighetsbevis ska behörighetsexamen avläggas. Den som deltar i examen ska visa att han eller hon känner till reglerna, anvisningarna och utrustningen inom det slag av radiokommunikation som är i fråga och har de språkkunskaper som behövs. Kommunikationsverket fastställer examensfordringarna och fattar beslut om godkännande av de vid Kommunikationsverket anställda personer som ska fungera som examensmottagare. På ansökan kan också någon som inte är anställd vid verket godkännas som examensmottagare. Examensmottagaren ska ha den skicklighet och erfarenhet som uppgiften kräver. När examensmottagare fullgör sina uppgifter enligt denna lag ska de iaktta vad som föreskrivs i förvaltningslagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och språklagen. Bestämmelser om när examensrelaterade prestationer ska vara avgiftsbelagda och om avgifternas storlek finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Kommunikationsverket beviljar en sökande som avlagt examen ett behörighetsbevis, om det inte finns grundad anledning att misstänka att

sökanden bryter mot bestämmelserna eller föreskrifterna om radiokommunikation.

Bestämmelser om den behörighet som krävs för radiokommunikation för luftfart finns i luftfartslagen (1194/2009).

Kommunikationsverket kan fatta beslut om att återkalla ett i 3 mom. avsett godkännande av en examensmottagare, om examensmottagaren inte längre uppfyller de i momentet avsedda förutsättningarna för att bli godkänd som examensmottagare eller väsentligt bryter mot bestämmelserna och föreskrifterna för verksamheten.

Kommunikationsverket får vid behov meddela närmare föreskrifter om förrättande av examen.

266 §

Upprätthållande av kompetens

Den som använder en radiosändare för radiokommunikation i säkerhetssyfte ombord på ett handelsfartyg i internationell trafik ska innan det förflutit fem år sedan det behörighetsbevis som avses i 265 § beviljades visa att kompetens enligt beviset har upprätthållits. Upprätthållandet av kompetensen kan visas genom

1) uppvisande av ett intyg över sjötjänst som hänför sig till upprätthållande av kompetensen och över användning av radioutrustning för radiokommunikation i säkerhetssyfte,

2) avläggande av en examen, eller

3) avläggande av en kurs som ersätter examen och som Kommunikationsverket godkänt.

På den examen som avses i 1 mom. 2 punkten tillämpas 265 § 3, 4, 6 och 7 mom.

Kommunikationsverket beviljar på ansökan ett kompetensbevis till den som i enlighet med 1 mom. visar upprätthållande av kompetensen. Som bevis på upprätthållande av kompetensen kan Kommunikationsverket också godkänna ett intyg av behörig myndighet i ett annat land om att kompetensen upprätthållits.

267 §

Uppvisande av behörighets- och kompetensbevis samt bevisens giltighetstid

Den som använder en radiosändare för maritim radiokommunikation eller amatörradiokommunikation ska på begäran visa upp sitt behörighets- eller kompetensbevis för en företrädare för Kommunikationsverket, polisen, gränsbevakningsväsendet eller Trafiksäkerhetsverket som övervakar att bestämmelserna om bevisen iakttas.

Ett behörighetsbevis gäller tills vidare och ett kompetensbevis fem år från den dag det beviljades, examen avlades eller kursintyget utfärdades.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på radioutrustning på en främmande stats örlogsfartyg, militära luftfartyg eller andra luftfartyg som används enbart för statliga ändamål.

268 §

Återkallande av behörighets- och kompetensbevis

Kommunikationsverket kan återkalla ett behörighetsbevis eller ett kompetensbevis, om den som innehar beviset sänder ett i 34 kap. 10 § i strafflagen avsett falskt alarm med en radiosändare, med en radiosändare stör radiokommunikationen på ett sätt som är straffbart enligt 38 kap. 5—7 § i strafflagen eller upprepat bryter mot bestämmelserna om radiokommunikation eller upprepat av oaktsamhet orsakar skadliga störningar av radiotrafiken.

32 kap.

Kodning och avkodningssystem

269 §

Skydd av elektroniska meddelanden

Elektroniska meddelanden och förmedlingsuppgifter får skyddas genom att utnyttja till buds stående teknik, om inte något annat föreskrivs i

lag. Skyddet får inte störa utförandet eller användningen av nättjänster och kommunikationstjänster.

Det är förbjudet att obehörigen inneha, använda, tillverka, importera, saluföra, hyra ut, distribuera, främja försäljningen av samt installera och underhålla sådana avkodningssystem eller delar av avkodningssystem, vars primära syfte är obehörig avkodning av ett tekniskt skydd för att få tillgång till en skyddad televisionssändning, skyddad radiosändning eller skyddad tjänst på distans som utförs på mottagarens individuella begäran.

Vad som föreskrivs i 2 mom. ska tillämpas också på avkodningssystem vars syfte är att få tillgång till sådana separata tekniska system med villkorad tillgång, som ska skydda tjänster som avses i 2 mom.

270 §

Skyldigheter för företag som använder avkodningssystem

Företag som använder avkodningssystem är skyldiga att se till att systemen inte hindrar distributionen eller mottagandet av andra företags televisions- eller radioprogramutbud eller anknytande special- eller tilläggstjänster i ett markbundet digitalt televisions- eller radionät.

Företag som använder avkodningssystem är skyldiga att till ett kostnadsorienterat och icke-diskriminerande pris tillhandahålla andra företag sådana tekniska tjänster som ovan nämnda distribution kräver.

Skyldighet enligt 1 mom. föreligger dock inte, om det är tekniskt oändamålsenligt eller annars oskäligt för företaget att fullgöra skyldigheten.

Företag som tillhandahåller avkodningssystem ska i sin bokföring särredovisa den verksamhet som avses i 1 mom. från företagets övriga verksamhet.

Företag som avses i 1 mom. är skyldiga att se till att det är möjligt att övervaka överföringen i kommunikationsnät.

Företag som använder avkodningssystem i samband med tillhandahållande av linjära betal-tv-tjänster i ett markbundet digitalt masskommunikationsnät ska tillhandahålla televisionsprogramutbud som avses i 4 kap. på ett sätt som gör det möjligt att ta emot flera betal-tv-tjänster med hjälp av ett avkodningskort eller någon annan teknisk lösning som är lämpad för ändamålet, om betal-tv-tjänsterna iakttar en programtablå som meddelats på förhand.

Om företagen inte kommer överens om kostnaderna för tillhandahållande av sådana tekniska tjänster som avses i 1 mom. senast sex månader från det att förhandlingarna om detta inletts och om medling enligt 314 § 2 mom. inte har lett till resultat, får Kommunikationsverket besluta om storleken på den ersättning som ska betalas till det företag som tillhandahåller tekniska tjänster.

271 §

Skyldigheter för innehavare av immateriella rättigheter till avkodningssystem

En innehavare av immateriella rättigheter till ett avkodningssystem som används i ett digitalt televisions- och radionät ska, när denna beviljar ett företag som tillverkar avkodningssystem dessa rättigheter, tillämpa rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor.

Innehavaren av immateriella rättigheter får inte ställa sådana villkor för beviljande av nyttjanderätt som hindrar eller försvårar användningen av avkodningssystemet tillsammans med andra utrustningar eller system, om inte villkoren är nödvändiga med avseende på utrustningens säkerhet eller av någon annan teknisk orsak.

AVDELNING X

TRYGGANDE AV KOMMUNIKATIONENS OCH TJÄNSTERNAS KONTINUITET

33 kap.

Hantering av informationssäkerhet och störningar samt anmälan om störningar

272 §

Åtgärder för informationssäkerheten

Teleföretag, sammanslutningsabonnenter och leverantörer av mervärdestjänster samt aktörer som handlar för dessas räkning har rätt att vidta nödvändiga åtgärder enligt 2 mom. för att sörja för informationssäkerheten i syfte att

1) upptäcka, förhindra och utreda störningar som kan inverka menligt på informationssäkerheten i kommunikationsnäten eller tjänster som anslutits till dem samt i informationssystemen och göra störningarna föremål för förundersökning,

2) trygga kommunikationsmöjligheterna för den som sänder eller tar emot meddelanden, eller

3) förhindra i 37 kap. 11 § i strafflagen avsedd förberedelse till sådana betalningsmedelsbedrägerier som planeras bli genomförda i omfattande utsträckning via kommunikationstjänsterna.

Åtgärder som avses i 1 mom. kan omfatta

1) automatisk analys av innehållet i meddelanden,

2) automatiskt förhindrande eller automatisk begränsning av förmedling och mottagande av meddelanden,

3) automatiskt avlägsnande av sådana skadliga datorprogram ur meddelandena som kan äventyra informationssäkerheten,

4) andra åtgärder av teknisk natur som är jämförbara med dem som avses i 1—3 punkten.

Om det utifrån typen av meddelande, meddelandets form eller någon annan motsvarande omständighet är uppenbart att ett meddelande innehåller ett skadligt datorprogram eller ett skadligt kommando och uppnåendet av målen enligt 1 mom. inte kan säkerställas genom åtgärder som avses i 2 mom. 1 punkten, får innehållet i ett enskilt meddelande behandlas manuellt. Avsändaren och mottagaren av meddelandet ska underrättas om den manuella behandlingen av innehållet, om det inte är så att underrättelsen sannolikt äventyrar uppnåendet av målen enligt 1 mom.

Åtgärder enligt denna paragraf ska utföras omsorgsfullt och de ska stå i proportion till den störning som avvärjs. Åtgärderna ska utföras utan att yttrandefriheten, skyddet av konfidentiella meddelanden eller integritetsskyddet begränsas mer än vad som är nödvändigt med tanke på säkerställandet av möjligheterna att uppnå målen enligt 1 mom. Åtgärderna ska avslutas, om det inte längre finns förutsättningar enligt denna paragraf för att vidta dem.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om hur åtgärder enligt denna paragraf ska genomföras tekniskt.

273 §

Skyldighet att avhjälpa störningar

Om ett kommunikationsnät, en kommunikationstjänst eller en utrustning orsakar betydande olägenheter eller störningar för ett kommunikationsnät, en kommunikationstjänst, någon annan tjänst som anslutits till kommunikationsnätet, utrustning, eller för kommunikationsnätets användare eller någon annan person, ska teleföretaget eller en annan innehavare av kommunikationsnätet eller utrustningen omedelbart vidta åtgärder för att avhjälpa situationen och vid behov koppla bort kommunikationsnätet, kommunikationstjänsten eller utrustningen från det allmänna kommunikationsnätet.

Åtgärder enligt denna paragraf ska utföras omsorgsfullt och de ska stå i rätt proportion till den störning som avvärjs. Åtgärderna ska utföras utan att yttrandefriheten, skyddet av konfidentiella meddelanden eller integritetsskyddet begränsas mer än vad som är nödvändigt för att säkerställa möjligheterna att uppnå målen enligt 1 mom. Åtgärderna ska avslutas om det inte

längre finns förutsättningar enligt denna paragraf för att vidta dem.

Kommunikationsverket kan i sådana fall som avses i 1 mom. besluta om avhjälpande åtgärder samt om bortkoppling av ett nät, en tjänst eller en utrustning.

274 §

Störningsanmälningar till abonnenter och användare

Ett teleföretag ska utan dröjsmål meddela abonnenterna och användarna om dess tjänster är utsatta för betydande kränkningar av eller hot mot informationssäkerheten eller för någonting annat som gör att kommunikationstjänsterna inte fungerar eller väsentligen stör dem. Leverantörer av mervärdestjänster ska utan dröjsmål informera användarna om betydande kränkningar av eller hot mot informationssäkerheten när det gäller sina tjänster.

Teleföretag och leverantörer av mervärdestjänster ska i anmälan uppge hur länge störningen eller hotet beräknas pågå. Dessutom ska de informera om vilka åtgärder abonnenterna och användarna kan vidta för att skydda sig och om de sannolika kostnaderna för åtgärderna samt hur abonnenterna och användarna kan få ytterligare information. Teleföretagen och leverantörerna av mervärdestjänster ska bevara informationen om anmälningarna.

Teleföretag ska informera om åtgärder som de vidtagit i situationer som avses i 1 mom. samt om åtgärdernas eventuella inverkan på användningen av tjänsterna.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om innehållet i och utformningen av anmälningar och information som avses i denna paragraf samt om hur anmälningarna ska bevaras.

275 §

Störningsanmälningar till Kommunikationsverket

Ett teleföretag ska utan dröjsmål göra en anmälan till Kommunikationsverket om dess tjänster utsätts för eller hotas av betydande kränkningar av informationssäkerheten eller av någonting annat som gör att en kommunikationstjänst inte fungerar eller väsentligen stör den. Teleföretaget ska också utan obefogat dröjsmål anmäla hur länge störningen eller hotet beräknas pågå, om vilka verkningar störningen eller hotet har, om avhjälpande åtgärder samt om åtgärder för att förhindra att störningen upprepas. Om det ligger i allmänt intresse att det görs en anmälan om en störning kan Kommunikationsverket ålägga teleföretaget att informera om saken.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om när en störning som avses i 1 mom. är betydande samt föreskrifter om innehållet i anmälan samt anmälans utformning och hur den lämnas in.

Kommunikationsverket ska årligen sända kommissionen och Europeiska byrån för nät- och kommunikationssäkerhet en sammanfattande informationsrapport om de anmälningar som avses i 1 mom.

276 §

Samarbetsgruppen för störningssituationer

Kommunikationsverket kan tillsätta en samarbetsgrupp för störningssituationer, med representanter för

1) teleföretagen,

2) de nätinnehavare och distributionsnätsinnehavare som avses i elmarknadslagen (588/2013),

3) entreprenörer som arbetar för dem som avses i 1 och 2 punkten,

4) andra än i 1—3 punkten avsedda aktörer vilkas deltagande anses vara ändamålsenligt.

Gruppen ska

1) planera och samordna åtgärder som behövs för hantering av undantagsförhållanden enligt beredskapslagen samt störningssituationer under normala förhållanden,

2) inhämta och vidarebefordra information för hantering av störningssituationer, till stöd för Kommunikationsverkets beslutsfattande, och

3) förmedla information som sammanställts och analyserats av gruppen till aktörer som kan bidra till att minska störningssituationers negativa konsekvenser för samhället.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet kan Kommunikationsverket, trots sekretessbestämmelserna, till samarbetsgruppens medlemmar lämna ut information som behövs för hantering av störningssituationer, om informationen är nödvändig för skötseln av gruppens uppgifter och inte innehåller konfidentiella meddelanden, förmedlingsuppgifter eller lokaliseringsuppgifter.

På samarbetsgruppens medlemmar ska när de sköter uppgifter som avses i denna paragraf tillämpas vad som i 6 kap. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreskrivs om tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande samt bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

277 §

Avhjälpande av radiostörningar

Om en radioutrustning stör radiokommunikation i säkerhetssyfte, ska användningen av radioutrustningen genast avbrytas.

Om en radiosändare stör radiokommunikation eller andra radioutrustningar, ska radiosändarens innehavare och ägare avhjälpa eller begränsa störningen. Om störningen beror på tekniska egenskaper hos en radiomottagare eller en sådan separat antenn eller ett sådant separat antennsystem som kopplats till den, ansvarar radiomottagarens innehavare och ägare för att störningen avhjälps, om inte något annat följer av denna lag eller av tillståndsvillkoren.

Kommunikationsverket kan bestämma vilka andra åtgärder som gäller en radioutrustnings tekniska egenskaper eller användningen av den som en radioutrustnings innehavare och ägare ska vidta för att förebygga och begränsa störningar och deras verkningar.

Om både den radioutrustning som orsakar störningar och den radioutrustning som störs stämmer överens med denna lag och med bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den, och om störningarna inte är ringa, eller om störningarna inte beror på störningstoleransen hos en sådan separat antenn eller ett sådant separat antennsystem som kopplats till radiomottagaren, ger Kommunikationsverket parterna ett förslag till åtgärder genom vilka störningarna kan avhjälpas eller verkningarna begränsas.

Om parterna inte kan komma överens om vilka åtgärder som behövs för att avhjälpa störningarna eller om beloppet eller fördelningen av åtgärdskostnaderna, ska saken avgöras genom ett beslut av Kommunikationsverket.

Det förfarande som avses i 2—4 mom. ska tillämpas också när en radioutrustning stör telenät, teleterminalutrustningar eller elanläggningar vilkas störningstolerans stämmer överens med denna lag eller med elsäkerhetslagen och bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av dem.

Kommunikationsverket får meddela föreskrifter om de tekniska egenskaperna hos separata antenner eller antennsystem enligt 4 mom. som kopplas till radiomottagare.

34 kap.

Förmedling av nödsamtal och myndigheters meddelanden

278 §

Allmänt nödnummer

Teleföretag som är verksamma i telefonnät är skyldiga att för sin del se till att användarna per telefon eller via textmeddelande avgiftsfritt får kontakt med det allmänna nödnumret 112.

Teleföretagen ska utan dröjsmål till nödcentralerna, sjöräddningscentralen och sjöräddningsundercentralen anmäla sådana fel och störningar i kommunikationsnäten, nättjänsterna och kommunikationstjänsterna som är av betydelse för förmedlingen av nödsamtal.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som är nödvändiga för att skyldigheten enligt 1 mom. ska kunna fullgöras.

279 §

Skyldighet att förmedla varningsmeddelanden

Den som har programkoncession enligt 34 § för radioverksamhet eller programkoncession enligt 26 § för televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset, är skyldig att utan ersättning till allmänheten förmedla myndigheters varningsmeddelanden enligt vad som föreskrivs särskilt.

Den som bedriver televisions- eller radioverksamhet som avses i 1 mom. ska se till att varningsmeddelanden kan förmedlas också vid störningar under normala förhållanden och under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen.

Varningsmeddelandens innehåll får inte ändras medan de förmedlas.

280 §

Teleföretags skyldighet att förmedla riktade myndighetsmeddelanden

Med *riktade myndighetsmeddelanden* avses riktade nödunderrättelser och andra riktade myndighetsmeddelanden. Med *riktade nödunderrättelser* avses meddelanden som förmedlas för att avvärja överhängande fara för människors liv, hälsa och egendom, eller överhängande risk för avsevärda skador på egendom eller miljön, och som förmedlas i mobilnät i form av textmeddelanden eller andra meddelanden till terminaler eller abonnemang som befinner sig på ett visst område eller vissa områden. Med *annat riktat myndighetsmeddelande* avses meddelanden för att skydda människor eller egendom och som förmedlas i mobilnät i form av textmeddelanden eller andra meddelanden till terminaler eller abonnemang som befinner sig på ett visst område eller vissa områden i en situation där det inte föreligger överhängande fara för människors liv, hälsa eller egendom.

Teleföretag är skyldiga att förmedla riktade myndighetsmeddelanden om de kommer från en nödcentral, sjöräddningscentral eller sjöräddningsundercentral.

Beslut om förmedling av riktade nödunderrättelser fattas av räddnings-, polis- eller gränsbevakningsmyndigheterna eller av Strålsäkerhetscentralen eller Meteorologiska institutet inom respektive ansvarsområde. Beslut om förmedling av andra riktade myndighetsmeddelanden fattas av det behöriga ministeriet.

Riktade myndighetsmeddelanden ska förmedlas på de språk som myndigheten bestämmer och till de terminaler och abonnemang som vid förmedlingstillfället befinner sig på områden som myndigheten angett. Teleföretagen får inte ändra på innehållet i riktade myndighetsmeddelanden.

Riktade nödunderrättelser ska förmedlas utan dröjsmål. Andra riktade myndighetsmeddelanden ska förmedlas så fort det är möjligt utan att orsaka oskäliga störningar i de normala nät- och kommunikationstjänsterna.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om förmedling av riktade myndighetsmeddelanden samt om svarstider och beredskap för förmedling.

35 kap.

Beredskap

281 §

Skyldighet att ha beredskap för störningssituationer under normala förhållanden och för undantagsförhållanden

Teleföretag ska se till att verksamheten fortgår så störningsfritt som möjligt också i störningssituationer under normala förhållanden

samt under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen.

De användare och användargrupper av radiofrekvenser som är centrala med tanke på att trygga försörjningsberedskapen ska sörja för en tillräckligt störningsfri och effektiv användning av radiofrekvenserna vid störningar under normala förhållanden och under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen. Kommunikationsministeriet beslutar på framställning av Försörjningsberedskapscentralen om vilka användare och användargrupper av radiofrekvenser som är centrala.

282 §

Beredskapsplanering

Den som är skyldig att ha beredskap enligt 281 § ska bedöma de risker som kan äventyra verksamhetens kontinuitet och utifrån riskerna planera hur verksamheten kan fortsätta i störningssituationer under normala förhållanden och när sådana befogenheter utövas som avses i 9 kap. i beredskapslagen.

Den som är skyldig att ha beredskap ska på begäran av Kommunikationsverket lämna verket uppgifter om sin beredskapsplanering. Kommunikationsverket ska utan dröjsmål underrättas om ändringar i uppgifterna.

Den som är skyldig att ha beredskap ska i enskilda fall på Kommunikationsverkets begäran meddela hur den bereder sig för en enskild störningssituation eller för ett hot om en sådan och vilka åtgärder enligt sin beredskapsplanering den med anledning av situationen har vidtagit eller har för avsikt att vidta.

De skyldigheter som avses i denna paragraf gäller inte myndigheter.

283 §

Kritiska kommunikationssystems läge

Teleföretag ska se till att kommunikationssystem som är kritiska för tryggande av kommunikationstjänsternas funktion, samt styrningen, underhållet och administreringen av systemen, när befogenheter enligt 60 § 1 mom. 8 punkten i beredskapslagen utövas, kan återbördas till Finland utan dröjsmål och att de tjänster eller system som teleföretaget tillhandahåller kan upprätthållas på en viss plats som utses i enlighet med 1 mom. in den nämnda paragrafen. Denna skyldighet gäller inte kommunikationstjänster som är av mindre betydelse.

284 §

Närmare bestämmelser om beredskap

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om beredskapsskyldigheten. Föreskrifterna kan gälla

1) dokument i samband med beredskapsplaneringen enligt 282 § och dokumentens närmare innehåll,

2) tekniska åtgärder i syfte att minimera skadeverkningarna av kränkningar av informationssäkerheten,

3) det tekniska genomförandet av förpliktelser som avses i 283 §,

4) användningen av frekvenser,

5) andra tekniska frågor som är jämförbara med dem som avses i 1—4 punkten.

AVDELNING XI

AVGIFTER TILL OCH ERSÄTTNINGAR FRÅN MYNDIGHETER

36 kap.

Avgifter till myndigheter

285 §

Ansökningsavgift

Den som ansöker om koncession enligt denna lag är skyldig att i samband med ansökan betala avgift till koncessionsmyndigheten enligt följande:

1) 5 000 euro för en nätkoncession enligt 6 § 1 mom. och för en programkoncession för mark-

bunden televisionsverksamhet enligt 22 § 1 mom.,

2) 1 500 euro för en programkoncession som beviljas för radioverksamhet enligt 22 § 1 mom. och 34 § 1 mom.,

3) 1 000 euro för en nätkoncession enligt 9 §,

4) 300 euro för en kortvarig programkoncession enligt 28 §.

Ansökningsavgift behöver inte betalas för koncessionsansökningar som gäller myndighetsnät.

Ansökningsavgiften återbetalas inte om koncessionsansökan återtas eller avslås.

286 §

Avgift för deltagande i auktion

Ett företag eller en organisation som anmält sig till en auktion som avses i 11 § ska för att täcka de administrativa kostnaderna för ordnandet av auktionen betala en deltagaravgift till Kommunikationsverket. Bestämmelser om deltagaravgiftens belopp utfärdas genom förordning av statsrådet.

Deltagaravgiften återbetalas inte trots att företaget eller organisationen inte lägger några bud.

Avgiften påförs genom beslut av Kommunikationsverket.

287 §

Koncessionsavgift

Ett teleföretag som har beviljats nätkoncession med stöd av 11 § är skyldigt att betala koncessionsavgift till koncessionsmyndigheten. Koncessionsavgiften är det högsta godkända budet enligt 11 § 1 mom.

Koncessionsavgiften ska betalas i poster under koncessionsperioden. Bestämmelser om betalningsfrekvens utfärdas genom förordning av statsrådet. Avgiften påförs genom beslut av Kommunikationsverket.

288 §

Marknadsbaserad frekvensavgift

Av innehavarna av sådana nätkoncessioner för tele- och televisionsverksamhet som statsrådet beviljat med stöd av 6 § utan vederlag samt av försvarsmakten ska Kommunikationsverket årligen ta ut en marknadsbaserad frekvensavgift till staten. Avgiften tas ut för frekvenser som

1) i ett radiotillstånd enligt 39 § har anvisats en innehavare av nätkoncession,

2) i ett radiotillstånd enligt 39 § har anvisats en nätkoncessionshavares nät, vilket används för annan televisionsverksamhet än televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset,

3) har anvisats försvarsmakten med stöd av en föreskrift som Kommunikationsverket har meddelat enligt 96 §.

Den marknadsbaserade frekvensavgiften bestäms enligt följande formel:

$B \cdot K_l \cdot K_{inv} \cdot K_{anv} \cdot 9\,300$ €

Med formelns koefficienter avses följande:

1) B är antal frekvenser vars värde bestäms utifrån hur många frekvenser en koncessionshavares nät eller försvarsmakten har anvisats uttryckt i megahertz (MHz),

2) K_l är en frekvensbandskoefficient vars värde bestäms utifrån det anvisade frekvensområdets tekniska och ekonomiska användbarhet,

3) K_{inv} är koefficienten för invånarantal vars värde bestäms utifrån hur många invånare det finns på det område som nyttjanderätten till frekvenserna omfattar i förhållande till Finlands folkmängd. Invånarantalskoefficientens värde är 1 inom ett område där nyttjanderätten omfattar hela Finland,

4) K_{anv} är koefficienten för användningsändamålet vars värde bestäms utifrån det ändamål för vilket frekvenserna ska användas,

5) frekvensernas beräknade ekonomiska värde är 9 300 € per megahertz.

Frekvensbandskoefficienterna är följande:

146—174	MHz	1,9
174,001—240	MHz	2,0
400—862	MHz	2,0
862,001—960	MHz	1,4
1 215—2 200	MHz	1,0
2 200,001—2 700	MHz	0,6
3 400—4 200	MHz	0,4
12 000—14 500	MHz	0,25
17 100—19 700	MHz	0,25
19 700,001—39 000	MHz	0,2

Koefficienterna för användningsändamålet är följande:

televerksamhet	1,0
televisionsverksamhet	0,25
militärt försvar	0,15

289 §

Informationssamhällsavgift

Ett teleföretag som bedriver anmälningspliktig eller koncessionspliktig verksamhet enligt denna lag är skyldigt att till Kommunikationsverket betala en årlig informationssamhällsavgift.

Informationssamhällsavgift tas inte ut för omsättning som hänför sig till televisions- eller radioverksamhet eller till vidaresändning av televisionsprogram eller radioprogram.

Informationssamhällsavgiften utgör 0,12 procent av omsättningen för den televerksamhet som teleföretaget bedrivit i Finland under räkenskapsperioden före bestämmandet av avgiften, dock minst 300 euro. Närmare bestämmelser om den omsättning som avgiften baseras på finns i 290 §.

Bestämmelser om hur informationssamhällsavgiften ska bestämmas under det första verksamhets året finns i 292 §.

Informationssamhällsavgiften återbetalas inte ens i det fall att teleföretaget upphör med sin verksamhet under avgiftsperioden.

290 §

Omsättning som informationssamhällsavgiften baseras på

Om ett teleföretag ingår i en koncern enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen ska teleföretagets avgift baseras på dess andel av den gemensamma omsättningen för den televerksamhet som de avgiftsskyldiga teleföretag som ingår i samma koncern har bedrivit i Finland, minskad med bolagens inbördes omsättning av verksamheten. Detsamma gäller moderbolag som inte är finländska.

Om det under tiden mellan utgången av den föregående räkenskapsperioden och tidpunkten för avgiftsbeslutet har skett förändringar i teleföretagets koncernförhållanden, ska avgiften bestämmas på basis av företagets andel av omsättningen för televerksamheten under den föregående avslutade räkenskapsperioden.

Om televerksamheten under tiden mellan utgången av det föregående årets räkenskapsperiod och tidpunkten för avgiftsbeslutet har överlåtits till ett annat företag, hänförs avgiftsskyldigheten till det företag som bedriver allmän televerksamhet när avgiftsbeslutet meddelas. När avgiften bestäms för det företaget ska den omsättning beaktas som för den avslutade räkenskapsperioden har fastställts för den överlåtna televerksamheten.

Om teleföretagets räkenskapsperiod avviker från kalenderåret ska dess omsättning omvandlas så att den motsvarar omsättningen för ett kalenderår, genom att omsättningen multipliceras med talet 12 och divideras med antalet månader i räkenskapsperioden.

Närmare bestämmelser om hur de uppgifter som behövs för bestämmande av avgiften ska anmälas till Kommunikationsverket får utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

291 §

Påförande av informationssamhällsavgift

Informationssamhällsavgiften tas ut årligen i en post. Avgiften påförs genom beslut av Kommunikationsverket. Närmare bestämmelser om verkställighet av avgiften får utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

292 §

Lämnande av uppgifter till Kommunikationsverket samt avgiftsskyldigheten i vissa undantagssituationer

Kommunikationsverket har för påförande av informationssamhällsavgift rätt att av teleföretagen få de uppgifter om televerksamhetens omsättning under den period som föregår påförandet av avgiften. Företag som ingår i en koncern ska dessutom lämna verket en redogörelse för vilka poster som uppkommit till följd av koncernbolagens inbördes televerksamhet och i enlighet med 290 § 1 mom. har dragits av från televerksamhetens omsättning. Teleföretagen ska lämna uppgifterna till Kommunikationsverket inom en månad från det att bokslutet fastställdes. Dessutom ska teleföretaget lämna in en kopia av det fastställda bokslutet och koncernbokslutet.

Kommunikationsverket kan uppskatta den omsättning som ligger till grund för avgiften, om tillräckligt tillförlitlig utredning inte kan fås om omsättningen på grund av att bokslut saknas eller på grund av något annat därmed jämförbart synnerligen vägande skäl.

Vid uppskattningen ska hänsyn tas till

1) omfattningen av teleföretagets verksamhet,

2) teleföretagets marknadsställning,

3) uppgifter om de tjänster som teleföretaget tillhandahåller samt om dess kundvolymer och fakturering,

4) referensuppgifter om andra teleföretag med motsvarande utbud av tjänster,

5) andra omständigheter som påverkar teleföretagets omsättning och som är jämförbara med dem som nämns i 1—4 punkten.

Innan omsättningen uppskattas ska Kommunikationsverket uppmana teleföretaget att lämna de uppgifter som behövs för påförande av informationssamhällsavgift inom en skälig tid som Kommunikationsverket bestämmer. I uppmaningen ska det nämnas att Kommunikationsverket uppskattar omsättningen, om uppgifterna inte lämnas.

293 §

Tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet

Rundradion Ab samt utövare av televisions- eller radioverksamhet som har programkoncession enligt denna lag är skyldiga att betala tillsynsavgift för televisions- och radioverksamhet.

Avgiftsskyldigheten inträder det kalenderår under vilket det har förflutit sex månader från det att utövaren av televisions- eller radioverksamhet fick koncessionen. Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet återbetalas inte ens i det fall att verksamhetsutövaren upphör med sin verksamhet under kalenderåret.

294 §

Beloppet av tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet

Den årliga tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet är för

1) Rundradion Ab 165 000 euro,

2) utövare av annan än regional televisionsverksamhet 16 000 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud, med undantag för parallellsändningar,

3) utövare av regional televisionsverksamhet 800 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud,

4) utövare av radioverksamhet på frekvenser för rikstäckande eller därmed jämförbar koncessionspliktig användning 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,

5) utövare av radioverksamhet på frekvenser för regional eller lokal koncessionspliktig an-

vändning 800 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,

6) utövare av radioverksamhet som är verksamma endast i televisionsnät, 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud.

Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet tas årligen ut i två poster. Avgiften påförs genom beslut av Kommunikationsverket.

295 §

Domännamnsavgift

En registrar är skyldig att betala domännamnsavgift till Kommunikationsverket för registrering av ett domännamn i domännamnsregistret och för förnyad registrering. När ett domännamn registreras ska en utredning över att avgiften är betald lämnas.

Bestämmelser om avgiftens belopp finns i lagen om grunderna för avgifter till staten.

296 §

Numreringsavgift

Teleföretag och andra som får ett nummer eller prefix ska till Kommunikationsverket betala en fast avgift som täcker kostnaderna för användningen av numret eller prefixet och för administreringen och övervakningen av numreringen. Avgiftsbeloppet fastställs enligt hur stor andel av den tillgängliga nummerplanen det ibruktagna numret förbrukar.

Bestämmelser om avgiftens belopp finns i lagen om grunderna för avgifter till staten.

297 §

Indrivning av avgifter till myndigheter

Om en avgift som avses i detta kapitel inte betalas senast på förfallodagen, ska på det obetalda beloppet tas ut en årlig dröjsmålsränta i enlighet med 4 § i räntelagen. Myndigheten kan i stället för dröjsmålsränta ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro i sådana fall då dröjsmålsräntan skulle understiga detta belopp.

Avgifter som avses i detta kapitel är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivningen av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

37 kap.

Ersättningar från myndigheter

298 §

Beredskapskostnader

Teleföretag och utövare av televisions- och radioverksamhet har rätt att för beredskapskostnader som avses i 35 kap. få ersättning ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggande av försörjningsberedskapen (1390/1992) om kostnaderna är avsevärda med hänsyn till arten och omfattningen av företagets eller utövarens verksamhet.

Beslut om ersättning för kostnader fattas av Försörjningsberedskapscentralen, som ska begära ett yttrande om ersättningsansökan av kommunikationsministeriet.

299 §

Kostnader för system som anskaffats för biträdande av myndigheter

Teleföretag har rätt att av statens medel få ersättning för direkta kostnader för investeringar i och underhåll av system, utrustning och programvara som anskaffats enbart för att biträda myndigheter. Beslut om ersättning av kostnader fattas vid behov av Kommunikationsverket.

Ersättning betalas av den myndighet som ska biträdas med anskaffningen i fråga.

Teleföretaget får inte för sin kommersiella verksamhet använda system, utrustning eller programvara som en myndighet betalat ersättning för, om inte myndigheten och teleföretaget uttryckligen har kommit överens om saken.

300 §

Kostnader för system för förmedling av varningsmeddelanden

Företag som i enlighet med 243 § 1 mom. 15 punkten är skyldiga att planera, bygga och underhålla kommunikationsnät och kommunikationstjänster har rätt att få ersättning för de kostnader som skyldigheten medför ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggande av försörjningsberedskapen, om kostnaderna är avsevärda med hänsyn till arten och omfattningen av företagets verksamhet.

Beslut om ersättning för kostnader fattas av Försörjningsberedskapscentralen, som ska begära ett yttrande om ersättningsansökan av kommunikationsministeriet.

301 §

Kostnader för system för förmedling av riktade myndighetsmeddelanden

Teleföretag har rätt att av statens medel få ersättning för de kostnader som orsakas av skyldigheter enligt 280 § och av beredskap att uppfylla sådana skyldigheter.

Ersättning kan fås för direkta kostnader för investeringar i samt användning och underhåll av system, utrustning och programvara som anskaffats enbart för behov som myndigheter uppgett. Ersättning kan fås också för direkta kostnader för åtgärder som myndigheten bestämt om. Beslut om ersättning för kostnader fattas vid behov av Kommunikationsverket.

Teleföretaget får inte för sin kommersiella verksamhet använda system, utrustning eller programvara som en myndighet betalat ersättning för, om inte myndigheten och teleföretaget uttryckligen har kommit överens om saken.

AVDELNING XII

MYNDIGHETSVERKSAMHET

38 kap.

Styrning, tillsyn och övriga myndighetsuppgifter

302 §

Allmän styrning och utveckling

Kommunikationsministeriet ska svara för den allmänna styrningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Statsrådet ska säkerställa att verksamhet som gäller regleringen av teleföretag, på ett i strukturellt hänseende effektivt sätt, hålls åtskild från statsrådets verksamhet som hänför sig till ägarskap och bestämmanderätt.

303 §

Kommunikationsverkets allmänna uppgifter

Kommunikationsverket har till uppgift att utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag samt bestämmelser som utfärdats och beslut som meddelats med stöd av den, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Kommunikationsverkets beslutanderätt omfattar inte frågor som gäller avtalsförhållanden eller ersättningsansvar mellan företag och abonnenter eller teleföretags regressrätt eller återbetalningsskyldighet.

Kommunikationsverkets tillsyn omfattar inte sådana krav som hänför sig till skydd av människors hälsa och säkerhet enligt 254 § 1 mom. 2 punkten, till den del det föreskrivs att någon annan myndighet ska övervaka efterlevnaden av kraven.

Kommunikationsverkets tillsyn omfattar inte bestämmelserna i 22 kap., med undantag för 176—179 och 190 §.

Kommunikationsverkets tillsyn omfattar inte bestämmelserna i 28 kap., med undantag för 241 och 242 §.

Till Kommunikationsverkets uppgifter hör att främja samreglerings- och självregleringsåtgärder inom branschen, om det genom samreglering eller självreglering, beroende på sakens natur, är möjligt att se till att de krav som föreskrivs i denna lag uppfylls.

Kommunikationsverket ska höra kommunikationsministeriet och samarbeta med ministeriet när verket med stöd av denna lag bereder föreskrifter i frågor som också innefattar bemyndigande att utfärda förordning eller som har en avsevärd betydelse för att denna lags syften ska uppnås. Kommunikationsverket ska dessutom höra finansministeriet när verket med stöd av denna lag bereder föreskrifter i ärenden som har betydelse för den allmänna utvecklingen av den offentliga förvaltningen och utvecklingen av statsförvaltningens strukturer, styrningssystem och verksamhet eller styrningen av informationsförvaltningen inom statsförvaltningen, de allmänna grunderna för den elektroniska kommunikationen och informationssäkerheten, statens och kommunernas samarbete inom informationsförvaltningen samt statsrådets gemensamma informationsförvaltning.

304 §

Kommunikationsverkets särskilda uppgifter

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska Kommunikationsverket

1) främja den elektroniska kommunikationens funktion, störningsfrihet och trygghet,

2) delta i beredskapsplaneringen samt övervaka och utveckla branschens tekniska beredskap för undantagsförhållanden,

3) sköta administreringen av radiofrekvenser och televerksamhet samt administreringen av numrering av och prefix för kommunikationsnät och kommunikationstjänster,

4) samordna standardiseringen inom telebranschen,

5) bevilja sådana identifieringssignaler för radiostationer som behövs för att identifiera radiosändningar och vid behov meddela föreskrifter om hur de ska användas,

6) samla in information och informera om tillgången på nättjänster och kommunikationstjänster och om tjänsternas kvalitet och pris,

7) samla in information om kränkningar och hot om kränkningar av informationssäkerheten för nättjänster, kommunikationstjänster och mervärdestjänster samt om fel och störningar i kommunikationsnät och kommunikationstjänster,

8) informera om frågor som gäller informationssäkerhet samt om kommunikationsnäts och kommunikationstjänsters funktion,

9) utreda orsakerna till störningar av radiokommunikation samt till störningar som en radioutrustning eller teleterminalutrustning orsakar kommunikationsnät, radioutrustningar, teleterminalutrustningar eller elanläggningar,

10) utreda kränkningar och hot om kränkningar av informationssäkerheten för nättjänster, kommunikationstjänster och mervärdestjänster,

11) underrätta kommissionen om sådant samarbete med andra medlemsstater i Europeiska unionen som leder till enhetliga tillsynsåtgärder i fråga om informationssäkerheten för gränsöverskridande kommunikationstjänster mellan medlemsstaterna, när åtgärderna kan inverka på den inre marknadens funktion.

Vad som föreskrivs i 302, 303, 308, 309, 311—315, 325, 330, 332, 336, 340, 344 och 345 § gäller också tillsynen över efterlevnaden av, påföljder vid brott mot och avgörande av tvister med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen, nedan *EU:s roamingförordning*.

305 §

Dataombudsmannens uppgifter

Dataombudsmannen ska utöva tillsyn över efterlevnaden av

1) bestämmelserna i 18 kap. om behandling av sammanslutningsabonnenters förmedlingsuppgifter,

2) bestämmelserna i 20 kap. om behandling av lokaliseringsuppgifter,

3) bestämmelserna i 197—199 § om kontaktinformationstjänster,

4) bestämmelserna i 200 och 202—204 § om direktmarknadsföring,

5) bestämmelserna i 40 kap. om rätt att få information och om tystnadsplikt i fråga om lokaliseringsuppgifter.

För tillsynsuppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten kan en avgift tas ut hos sammanslutningsabonnenten. Genom förordning av justitieministeriet utfärdas bestämmelser om när åtgärderna ska vara avgiftsbelagda och om avgiftens storlek enligt lagen om grunderna för avgifter till staten.

306 §

Konsumentombudsmannens uppgifter

Konsumentombudsmannen ska utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i 214 § 4 mom. om marknadsföring som riktar sig till barn. Konsumentombudsmannen ska med stöd av konsumentskyddslagen också utöva tillsyn över att avtalsvillkor, marknadsföring och förfaranden i kundrelationer är förenliga med lag med avseende på konsumentskyddet. Konsumentombudsmannen får inte ingripa i ideell och samhällelig reklam.

307 §

Vissa andra myndigheters uppgifter

Polisen och gränsbevakningsväsendet ska utöver Kommunikationsverket övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 39 § om radiotillstånd och bestämmelserna i 262 § 1 mom. om märkning av teleutrustning. Trafiksäkerhetsverket ska utöver Kommunikationsverket övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 266 § 1 mom. om upprätthållande av kompetens för radiokommunikation i säkerhetssyfte och bestämmelserna i 267 § 1 mom. om uppvisande av behörighets- och kompetensbevis. Tullen ska utöver Kommunikationsverket övervaka efterlevnaden av bestämmelser och föreskrifter som gäller import av teleutrustning.

308 §

Myndighetssamarbete

Kommunikationsministeriet, Kommunikationsverket, dataombudsmannen, konkurrensmyndigheterna och konsumentmyndigheterna ska vid skötseln av uppgifter enligt denna lag samarbeta med varandra på ett ändamålsenligt sätt.

Kommunikationsverket ska vid behov samarbeta med tillsynsmyndigheter som motsvarar Kommunikationsverket i stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är parter i Europarådets televisionskonvention.

309 §

Handräckning

Kommunikationsverket har rätt att få handräckning av polisen, Tullen, gränsbevakningsväsendet och Trafiksäkerhetsverket för tillsynen över efterlevnaden av och för verkställigheten av denna lag samt bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den. Kommunikationsverket har rätt att få handräckning av försvarsmakten för att utreda orsakerna till störningar i radiokommunikationen.

Kommunikationsverket kan på begäran ge andra myndigheter experthjälp som handräckning. Beslut om att lämna handräckning fattas av kommunikationsministeriet. För kostnaderna för den handräckning som Kommunikationsverket lämnar svarar den som begärt handräckning, om inte något annat avtalas om saken.

Lämnande av handräckning enligt 2 mom. berättigar inte Kommunikationsverket att till andra myndigheter lämna ut information om meddelanden, förmedlingsuppgifter eller lokaliseringsuppgifter eller om konfidentiella radiosändningars innehåll och existens.

39 kap.

Behandling av ärenden och hörande av parter

310 §

Särskild skyldighet att höra parter

Utöver vad som i förvaltningslagen föreskrivs om myndigheters skyldighet att höra parter, ska företrädare för teleföretag och användare innan bestämmelser, beslut eller föreskrifter meddelas ges tillfälle att yttra sig om

1) meddelanden om att koncessioner är lediga att sökas,

2) föreskrifter om teleområden,

3) numreringsbeslut som på ett betydande sätt påverkar kommunikationsmarknaden,

4) beslut enligt 51—79 §, om de har en betydande inverkan på kommunikationsmarknaden.

Koncessionshavare samt företrädare för teleföretag och för användare ska ges tillfälle att inom en månad yttra sig om ändring av koncessionsvillkor eller återkallande av en koncession. I undantagsfall får avvikelse göras från tidsfristen på en månad.

311 §

Kommunikationsverkets och statsrådets skyldighet att offentliggöra beslut och meddelanden

Kommunikationsverket ska offentliggöra beslut som avses i 51—79 §, föreskrifter om indelning i teleområden, numreringsbeslut och avgöranden i tvister mellan teleföretag så att de är tillgängliga för teleföretag och användargrupper.

Statsrådet ska offentliggöra meddelanden om att koncessioner är lediga att sökas samt koncessionsbeslut på det sätt som avses i 1 mom.

312 §

Elektronisk delgivning

Ett ärende som omfattas av Kommunikationsverkets behörighet kan med en parts samtycke handläggas och beslut i ärendet delges per e-post. Beslutet eller någon annan handling som hör samman med handläggningen av ärendet anses ha delgivits då parten till Kommunikationsverket sänder en kvittering på att meddelandet har lästs. Är det fråga om en handling som inte enligt lag behöver delges bevisligen, anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen efter det att meddelandet sändes, om inte något annat visas.

En handling eller ett beslut som gäller domännamn ska dock alltid delges genom e-post till den adress som parten eller den registrar som företräder parten har meddelat Kommunikationsverket. Då anses beslutet eller handlingen ha delgivits den tredje dagen efter det att meddelandet sändes, om inte något annat visas.

Om en part eller en registrar som företrätt en part i ett i denna lag avsett förvaltningsärende har gett Kommunikationsverket väsentligt bristfälliga eller felaktiga kontaktuppgifter eller låtit bli att uppge en väsentlig kontaktuppgift och om uppgifterna inte heller senare har kunnat korrigeras eller kompletteras, och delgivningen av en handling som gäller handläggningen av ärendet eller ett beslut inte till följd av detta kan göras på annat sätt än genom offentlig delgivning enligt 62 § i förvaltningslagen, får Kommunikationsverket delge handlingen eller beslutet också genom att publicera ett meddelande om saken på sina webbsidor. Beslutet eller handlingen anses då ha blivit delgiven en månad efter det att meddelandet publicerades. I meddelandet ska det anges när meddelandet publicerades och när beslutet eller handlingen anses ha blivit delgivet.

313 §

Behandling av tillsynsärenden vid Kommunikationsverket

Kommunikationsverket kan ta upp ärenden till prövning på en parts begäran eller på eget initiativ.

Kommunikationsverket kan ställa sina tillsynsuppgifter enligt denna lag i viktighetsord-

ning. Kommunikationsverket får lämna ett ärende utan prövning om

1) det är sannolikt att det inte är fråga om verksamhet som strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

2) ärendet trots en misstanke om fel eller försummelser endast har en ringa betydelse med tanke på kommunikationsmarknadens funktion, kommunikationstjänsternas tillförlitlighet eller tryggandet av störningsfri elektronisk kommunikation och med tanke på deras intressen som använder tjänsterna, eller

3) en begäran om åtgärder i ett ärende är uppenbart ogrundad.

Kommunikationsverket ska genast när det är möjligt fatta beslut om att i enlighet med 2 mom. inte ta upp ett ärende till prövning.

314 §

Kommunikationsverkets avgörande av tvister mellan företag

Kommunikationsverket ska avgöra ärenden som med stöd av 53—80 § eller 304 § 2 mom. har väckts av teleföretag och andra företag, senast fyra månader efter det att ärendet blev anhängigt. Tidsfristen gäller inte exceptionellt omfattande ärenden och inte heller ärenden som annars har väckts under exceptionella förhållanden. De skyldigheter som i samband med beslutet åläggs parterna ska stämma överens med bestämmelserna i denna lag.

Kommunikationsverket ska främja samarbetet mellan teleföretag och sträva efter att i första hand genom medling lösa meningsskiljaktigheter mellan teleföretag.

Om medlingen inte leder till resultat inom fyra månader, ska Kommunikationsverket på någondera partens begäran avgöra ärendet inom fyra månader från det att medlingen avslutades.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska också tillämpas på avgörande av sådana gränsöverskridande tvister där parterna är etablerade i flera EES-stater. Kommunikationsverket ska lösa sådana gränsöverskridande tvister i samarbete med regleringsmyndigheterna i de berörda EES-staterna.

Kommunikationsverket kan när det löser gränsöverskridande tvister höra också Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation. Om organet har ombetts yttra sig om en gränsöverskridande tvist, får Kommunikationsverket inte avgöra ärendet förrän yttrandet har kommit in eller tidsfristen för att lämna yttrandet har löpt ut.

40 kap.

Behandling av uppgifter

315 §

Myndigheternas allmänna rätt att få information

Kommunikationsministeriet, Kommunikationsverket, dataombudsmannen, konsumentombudsmannen och övriga myndigheter som övervakar efterlevnaden av denna lag har, när de utför uppgifter enligt denna lag, rätt att få den information de behöver för skötseln av uppgifterna av dem vilkas rättigheter och skyldigheter denna lag gäller och av aktörer som handlar för deras räkning.

De vilkas rättigheter och skyldigheter denna lag gäller samt aktörer som handlar för deras räkning är skyldiga att på begäran samla in och, trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller utlämnande av uppgifter, på begäran lämna ut behövlig information till en behörig myndighet enligt denna lag för skötseln av myndighetens uppgifter.

Informationen ska lämnas ut utan dröjsmål, i den form som myndigheten begärt och avgiftsfritt.

Trots vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. är försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet inte skyldiga att lämna ut uppgifter om sådan radioutrustnings konstruktion, användning eller placering som uteslutande innehas eller används för militärt försvar och inte heller uppgifter som behövs för uttag av avgifter. Bestämmelserna i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas på uppgifter om radioutrustning på en främmande stats örlogsfartyg, militära luftfartyg eller andra luftfartyg som används enbart för statliga ändamål.

Särskilda bestämmelser gäller i fråga om skyldigheten att samla in och lämna ut, samt om myndigheters rätt att få information om meddelanden, förmedlingsuppgifter och lokaliseringsuppgifter.

316 §

Behandling och utplåning av uppgifter om kommunikation och lokalisering

Kommunikationsverket har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller utlämnande av uppgifter rätt att få de förmedlingsuppgifter och lokaliseringsuppgifter som behövs för utredning av fel och störningar samt oklarheter i faktureringen. Också den som i enlighet med 136 § 4 mom. i en annan ställning än som kommunikationsförmedlare har tagit emot eller annars fått vetskap om ett meddelande eller om förmedlingsuppgifter som inte är avsedda för honom eller henne, får lämna ut information om meddelandet och förmedlingsuppgifterna till Kommunikationsverket, om detta behövs för utredning av ett fel.

Kommunikationsverket och dataombudsmannen har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller utlämnande av uppgifter rätt att få förmedlingsuppgifter, lokaliseringsuppgifter och meddelanden, om de behövs för tillsynen över att bestämmelserna om behandling enligt avdelning VI och bestämmelserna om användningen av kakor och direktmarknadsföring enligt 24 kap. följs eller för utredning av betydande kränkningar av eller hot mot informationssäkerheten. Dessutom krävs det att det enligt Kommunikationsverkets eller dataombudsmannens bedömning finns skäl att misstänka att något av följande brottsrekvisit uppfylls:

1) dataskyddsförseelse vid elektronisk kommunikation enligt 349 § i denna lag,

2) olovligt brukande enligt 28 kap. 7 § i strafflagen,

3) orsakande av fara för informationsbehandling enligt 34 kap. 9 a § i strafflagen,

4) innehav av hjälpmedel vid nätbrott enligt 34 kap. 9 b § i strafflagen,

5) skadegörelse enligt 35 kap. 1 § 2 mom. i strafflagen,

6) sekretessbrott enligt 38 kap. 1 § i strafflagen,

7) kränkning av kommunikationshemlighet enligt 38 kap. 3 § i strafflagen,

8) störande av post- och teletrafik enligt 38 kap. 5 § i strafflagen,

9) systemstörning enligt 38 kap. 7 a § i strafflagen,

10) dataintrång enligt 38 kap. 8 § i strafflagen,

11) avkodningssystemsbrott enligt 38 kap. 8 b § i strafflagen, eller

12) personregisterbrott enligt 38 kap. 9 § i strafflagen.

Kommunikationsverket har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller utlämnande av uppgifter rätt att få information om radiosändningars existens och om förmedlingsuppgifter, om det behövs för identifiering och lokalisering av störningar av radiokommunikation, avhjälpande eller begränsning av störningar eller för att väcka åtal mot den som orsakat störningarna. Information om innehållet i andra radiosändningar än sådana som är avsedda för allmän mottagning får lämnas ut endast om det är nödvändigt för identifiering, lokalisering, avhjälpande eller begränsning av störningarna av radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att väcka åtal mot den som orsakat störningarna.

Kommunikationsverket och dataombudsmannen ska utplåna den information om meddelanden, förmedlingsuppgifter och lokaliseringsuppgifter som de fått med stöd av denna paragraf, när informationen inte längre behövs för skötseln av uppgifter som avses i denna paragraf eller för behandling av därmed sammanhängande brottmål. Informationen om meddelanden, förmedlingsuppgifter och lokaliseringsuppgifter ska utplånas senast två år eller, om det är fråga om uppgifter som gäller utredning av kränkningar av informationssäkerhet, senast tio år efter utgången av det kalenderår under vilket informationen erhölls eller beslutet eller domen i brottmålet vann laga kraft.

Den rätt att få information som avses i denna paragraf gäller inte uppgifter som avses i 15 kap. 14 § i kreditinstitutslagen (610/2014) eller i 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken.

317 §

Identifiering och lokalisering av orsaken till störningar av radiokommunikation

Kommunikationsverket får bedriva observation av och använda förmedlingsuppgifter också om andra radiosändningar än sådana som är avsedda för allmän mottagning, i den utsträckning som det behövs för att identifiera och lokalisera orsaken till störningar av radiokommunikation eller en tillståndspliktig radiosändare som används utan radiotillstånd, för att avhjälpa eller begränsa störningar samt för att väcka åtal mot den som orsakat störningarna. Innehållet i andra radiosändningar än sådana som är avsedda för allmän mottagning får dock vara föremål för observation och uppgifter om innehållet användas endast om det är nödvändigt för att identifiera, lokalisera, avhjälpa eller begränsa störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att väcka åtal mot den som orsakat störningarna.

Vad som föreskrivs i 136 § 4 mom. hindrar inte att information lämnas till Kommunikationsverket om en radiosändnings existens och förmedlingsuppgifter, om det behövs för att identifiera och lokalisera störningar av radiokommunikationen, avhjälpa eller begränsa störningarna eller för att väcka åtal mot den som orsakat störningarna. Uppgifter om innehållet i en radiosändning får lämnas ut endast om det är nödvändigt för att identifiera, lokalisera, avhjälpa eller begränsa störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att väcka åtal mot den som orsakat störningarna.

Kommunikationsverket ska utplåna information om konfidentiell radiokommunikation när informationen inte längre behövs för att säkerställa tillräckligt störningsfri radiokommunikation eller för handläggningen av ett förvaltningsärende eller brottmål som gäller störningarna. Informationen ska utplånas senast två år eller, om det är fråga om uppgifter som behövs för att säkerställa störningsfri radiokommunikation i säkerhetssyfte, senast tio år efter utgången av det kalenderår under vilket informationen erhölls eller beslutet eller domen i förvaltningsärendet eller brottmålet vann laga kraft.

318 §

Utlämnande av information från myndigheter

Kommunikationsministeriet, Kommunikationsverket, dataombudsmannen samt Konkurrens- och konsumentverket har, trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller utlämnande av uppgifter, rätt att till varandra lämna ut dokument som de fått eller upprättat i samband med sina uppgifter enligt denna lag samt att för varandra röja sekretessbelagd information, om det är nödvändigt för skötseln av deras lagstadgade uppgifter.

Kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket har rätt att lämna ut sekretessbelagda dokument till och röja sekretessbelagd information för kommissionen och för tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater, om det är nödvändigt för tillsynen över kommunikationsmarknaden.

Rätten enligt denna paragraf att lämna ut dokument och röja information gäller inte information om meddelanden, förmedlingsuppgifter, lokaliseringsuppgifter eller om innehållet i och existensen av konfidentiella radiosändningar.

Kommunikationsministeriet eller Kommunikationsverket får använda sekretessbelagda dokument som erhållits från utländska myndigheter endast för de ändamål som de utlämnats för.

319 §

Tystnadsplikt och utlämnande av information som gäller meddelanden

Sådana uppgifter som Kommunikationsverket och dataombudsmannen med stöd av 316 och 317 § har fått och skaffat om meddelanden, förmedlingsuppgifter, lokaliseringsuppgifter samt om innehållet i och existensen av konfidentiella radiosändningar är sekretessbelagda.

Kommunikationsverket har trots sekretessen enligt 1 mom. och andra begränsningar som gäller utlämnande av uppgifter rätt att lämna ut förmedlingsuppgifter och andra uppgifter som verket fått i samband med insamling av information om och utredning av kränkningar av informationssäkerheten till

1) en kommunikationsförmedlare, en leverantör av mervärdestjänster, ett företag, en organisation, en abonnent och en användare, om denna har blivit utnyttjad i samband med kränkningen av informationssäkerheten eller har blivit eller sannolikt kan bli utsatt för en sådan kränkning, och om det enligt Kommunikationsverkets bedömning finns skäl att misstänka att det har begåtts ett sådant brott som nämns i 316 § 2 mom. 1—12 punkten,

2) en sådan i en annan stat verksam myndighet eller annan motsvarande aktör som har till uppgift att förebygga eller utreda sådana kränkningar av informationssäkerheten som är riktade mot kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

Kommunikationsverket har rätt att lämna ut information enligt vad som föreskrivs i 2 mom. endast i den utsträckning som behövs för att förebygga och utreda kränkningar av informationssäkerheten. Utlämnandet får inte begränsa skyddet av konfidentiella meddelanden och integritetsskyddet mer än vad som är nödvändigt.

Vad som föreskrivs i 1 mom. hindrar inte att förmedlingsuppgifter lämnas ut till en annan myndighet, om det behövs för utredning av eller åtal för brott som gäller orsakande av radiostörningar eller för avhjälpande eller begränsning av störningar av radiokommunikation.

När Kommunikationsverket bestämmer vilka myndigheter och andra aktörer som avses i 2 mom. 2 punkten ska det samarbeta med kommunikationsministeriet. Om ett beslut som gäller till vem information får lämnas ut kan ha en avsevärd samhällelig betydelse eller konsekvenser för den allmänna utvecklingen av tjänster för elektronisk kommunikation, ska kommunikationsministeriet bestämma till vilka myndigheter och andra aktörer Kommunikationsverket får lämna ut information som avses i 2 mom.

320 §

Försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets rätt att få information

Försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet har, trots sekretess, rätt att av Kommunikationsverket få sådan information om användningen av frekvenser som är relevant för beredskapsplaneringen och för förberedelser för undantagsförhållanden. Rätten att få information gäller inte information om meddelanden, förmedlingsuppgifter, lokaliseringsuppgifter eller innehållet i och existensen av konfidentiella radiosändningar.

321 §

Rätt för myndigheter som tar emot nödmeddelanden att få information

Teleföretag är skyldiga att till nödcentraler, sjöräddningscentralen, sjöräddningsundercentralen och polisen för behandling lämna ut

1) identifieringsuppgifter om det abonnemang och lokaliseringsuppgifter om det abonnemang och den terminalutrustning som ett nödmeddelande har sänts från samt uppgifter om abonnemangets abonnent, användare och installeringsadress, och

2) kontaktuppgifter och lokaliseringsuppgifter som anger läget för den terminalutrustning och det abonnemang som använts av den person som är föremål för nödmeddelandet, om den myndighet som tagit emot nödmeddelandet har grundad anledning att anta att personen i fråga befinner sig i uppenbar nöd eller i omedelbar fara.

De uppgifter som avses i 1 mom. ska lämnas ut trots den sekretess som avses i 136 § och trots de förutsättningar som gäller behandling av lokaliseringsuppgifter enligt 160 och 161 §, samt oberoende av vad abonnenten eller användaren har avtalat med teleföretaget om hemlighållande av uppgifter.

En leverantör av mervärdestjänster har rätt att lämna ut uppgifter som avses i 1 mom. till de myndigheter som nämns där.

322 §

Vissa andra myndigheters rätt att få information

Bestämmelser om myndigheters rätt att få förmedlingsuppgifter för att förebygga, avslöja och utreda brott finns i polislagen, gränsbevakningslagen (578/2005), lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet (579/2005), tullagen (466/1994) och tvångsmedelslagen.

Endast de myndigheter som enligt lag har rätt att få uppgifter som ska lagras enligt 157 § kan få sådana uppgifter från de lagringsskyldiga företagen.

323 §

Avgiftsfria åtgärder och avgiftsfri information för vissa myndigheter

Ett teleföretag ska utan ersättning till myndigheter lämna ut sådan information som det innehar och

1) som behövs för lagstadgade uppgifter som avser upprätthållande av allmän ordning och säkerhet eller utredning, avslöjande och förebyggande av brott eller upprätthållande av räddningsverksamheten, och

2) som myndigheten enligt vad som föreskrivs särskilt har rätt att få.

Ett teleföretag ska utan ersättning vidta åtgärder som gör det möjligt för en myndighet att utöva lagstadgad rätt till teleavlyssning.

I situationer som innebär direkt hot mot liv och hälsa ska informationen lämnas ut och åtgärderna vidtas skyndsamt.

Myndigheterna ska på egen bekostnad ordna system genom vilka de kan ta emot och behandla information som avses i 1 mom. eller genomföra teleavlyssning enligt 2 mom. Myndigheten svarar också för kostnaderna för anslutning av myndighetens system till allmänna kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Teleföretagen ska emellertid avgiftsfritt genomföra ändringar i styrningen av nödtrafiken.

Kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om hur och inom vilka tidsfrister sådana åtgärder och informationsbegäranden som nämns i 1 och 2 mom. ska genomföras.

41 kap.

Inspektioner och förhindrande av radiostörningar

324 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 326 och 327 § samt 329 § 3 mom. gäller inte försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet när de sköter radiokommunikation som har samband med det militära försvaret och inte heller radioutrustning som innehas av dem och som uteslutande används för ändamål som hänför sig till det militära försvaret.

Bestämmelserna i 326 § och 329 § 2 och 3 mom. ska inte tillämpas på radioutrustning på en främmande stats örlogsfartyg, militära luftfartyg eller andra luftfartyg som används enbart för statliga ändamål.

På andra än i 2 mom. avsedda utländska fartygs eller luftfartygs radiosändare ska 326 § 1 och 2 mom. och 329 § 2 mom. inte tillämpas. På de nämnda radiosändarna ska inte heller 329 § 3 mom. tillämpas, om sändarens innehavare eller användare på begäran visar upp ett tillstånd eller intyg med iakttagande av vad som föreskrivs i 267 § 1 mom. och 326 § 3 mom.

325 §

Kommunikationsverkets inspektionsrätt

Kommunikationsverket har rätt att i teleföretag utföra tekniska säkerhets- och funktionsinspektioner samt ekonomiska inspektioner för att övervaka efterlevnaden av skyldigheterna enligt denna lag samt enligt bestämmelser som utfärdats och föreskrifter och beslut som meddelats med stöd av den. Bestämmelser om inspektioner finns i 39 § i förvaltningslagen.

Också ett myndighetsnät kan vara föremål för tekniska säkerhets- och funktionsinspektioner.

Kommunikationsverket kan låta en oberoende expert utföra tekniska säkerhets- och funktionsinspektioner. På en sådan expert ska bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas när han eller hon sköter uppgifter enligt denna paragraf. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

Kommunikationsverket och den som handlar för verkets räkning har rätt att i samband med inspektioner få tillträde till teleföretags utrustningsutrymmen och övriga lokaler samt att, trots vad som föreskrivs om sekretess för uppgifter, för granskning få dokument och information som behövs för tillsynsuppgiften.

Inspektioner får inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

326 §

Inspektion av teleutrustning

Kommunikationsverket har för tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt bestämmelser som utfärdats och föreskrifter och beslut som meddelats med stöd av den rätt att utföra inspektioner på platser där det finns

1) radiosändare för vars innehåll det krävs radiotillstånd enligt denna lag eller för vars användning det krävs behörighets- eller kompetensbevis som avses i denna lag,

2) radioutrustning eller teleterminalutrustning som har konstaterats eller på sannolika grunder misstänks fungera eller ha fungerat i strid med bestämmelser eller föreskrifter eller orsaka störningar,

3) elutrustning som avses i 97 § 2 mom. och som har konstaterats eller på sannolika grunder misstänks fungera eller ha fungerat i strid med bestämmelser eller föreskrifter eller orsaka störningar,

4) radioutrustning eller teleterminalutrustning som saluförs eller planeras bli utsläppt på marknaden,

5) avkodningssystem enligt 269 § 2 mom.

Kommunikationsverket har rätt att få tillträde till platser där det på sannolika grunder misstänks finnas utrustning som avses i 1 mom. I utrymmen som används för boende av permanent natur får inspektioner dock utföras endast om det är nödvändigt för utredning av de omständigheter som är föremål för inspektion och det finns särskild anledning att misstänka överträdelse av 348 § 1 mom. 1—3 punkten i denna lag eller av 38 kap. 5—7 eller 8 b § i strafflagen.

Innehavare, användare och ägare av radioutrustning ska på begäran visa upp sitt radiotillstånd för Kommunikationsverket, gränsbevakningsväsendet och polisen.

327 §

Undersökning av utrustning

Om det på sannolika skäl misstänks att 253 §, 262 § 2 mom. eller 263 eller 269 § har överträtts, har en inspektör rätt att ta utrustningen och dess dokument för undersökning samt förbjuda att utrustningen används, saluförs, överlåts, förloras eller förstörs under den tid som undersökningen pågår. Undersökningen ska utföras utan dröjsmål. Den vars utrustning har tagits för undersökning ska ges ett intyg av vilket det framgår vilken egendom som tagits för undersökning och orsaken till att den tagits för undersökning.

Om teleutrustning som tagits för undersökning uppfyller kraven enligt denna lag och enligt de bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den och utrustningens värde har sjunkit på grund av undersökningen, ska till ägaren på yrkande betalas en ersättning som motsvarar gängse pris för utrustningen.

Om en teleutrustning på ett väsentligt sätt strider mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den, kan Kommunikationsverket ålägga tillverkaren eller importören att ersätta undersökningskostnaderna och att dra bort utrustningen från marknaden.

328 §

Tryggande av störningsfri och effektiv användning av radiofrekvenser

Kommunikationsverket har rätt att bedriva observation av radiokommunikation och det tekniska utförandet av den, för att säkerställa att radiofrekvenserna är tillräckligt störningsfria och används effektivt.

329 §

Förhindrande av radiostörningar

Kommunikationsverket har rätt att förbjuda import, saluföring, försäljning, överlåtelse och användning av teleutrustning samt användning av sådan särskild elutrustning som avses i 97 § 2 mom., om utrustningen har orsakat skadliga störningar eller om det på sannolika grunder kan antas att den orsakar skadliga störningar.

Kommunikationsverket har rätt att förbjuda import, saluföring, försäljning, överlåtelse och användning av radioutrustning också om den på sannolika grunder kan antas orsaka störningar i sådan planerad användning av radiofrekvenser som avses i 95 och 96 §.

Kommunikationsverket har rätt att granska en radioutrustning och ta den till undersökning, om den på sannolika grunder misstänks strida mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den eller om utrustningen har orsakat eller sannolikt kan orsaka skadliga störningar. Om det konstateras att en radioutrustning eller dess användning på ett väsentligt sätt strider mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den, eller det konstateras att utrustningen eller användningen av den kan orsaka skadliga störningar, får Kommunikationsverket tillfälligt sätta radioutrustningen ur funktion om detta inte orsakar den som innehar radioutrustningen oskälig olägenhet eller skada med hänsyn till omständigheterna. När det gäller tagande av en radioutrustning för undersökning tillämpas i övrigt bestämmelserna i 327 §.

42 kap.

Tillsynsbeslut och tvångsmedel

330 §

Tillsynsbeslut

Kommunikationsverket, dataombudsmannen och kommunens byggnadstillsynsmyndighet kan när de sköter uppgifter enligt denna lag meddela den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter, beslut eller tillståndsvillkor som meddelats med stöd av denna lag en anmärkning samt ålägga denne att inom en skälig tid avhjälpa sitt fel eller sin försummelse.

I fråga om de i 306 § nämnda bestämmelser som omfattas av konsumentombudsmannens tillsyn ska iakttas vad som föreskrivs i 2 kap. 16, 17, 19 och 20 § i konsumentskyddslagen.

331 §

Interimistiska beslut

Om ett fel eller en försummelse som avser denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter, beslut eller tillståndsvillkor som meddelats med stöd av denna lag utgör ett direkt och allvarligt hot mot allmän ordning, mot allmän säkerhet eller mot folkhälsan eller orsakar allvarliga ekonomiska eller operativa olägenheter för andra företag, för abonnenter eller användare eller för kommunikationsnätens eller kommunikationstjänsternas funktion, får Kommunikationsverket utan dröjsmål besluta om behövliga interimistiska åtgärder oberoende av den tidsfrist som avses i 330 §.

Kommunikationsverket ska innan det beslutar om interimistiska åtgärder ge den som är föremål för beslutet tillfälle att bli hörd, utom när detta inte kan ordnas så snabbt som ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver.

Som en interimistisk åtgärd kan Kommunikationsverket avbryta verksamhet som orsakar fara eller allvarlig olägenhet. Dessutom kan Kommunikationsverket begränsa användningen av frekvenser eller besluta om jämförbara tvångsme-

del. De interimistiska åtgärderna kan vara i kraft högst tre månader. Kommunikationsverket kan förlänga åtgärderna med högst tre månader, om ett fel eller en försummelse inte har avhjälpts inom utsatt tid. Beslut om interimistiska åtgärder kan överklagas separat, på samma sätt som beslut som avses i 1 mom.

332 §

Vite samt hot om avbrytande eller hot om tvångsutförande

Ett åläggande enligt 330 eller 331 § kan förenas med vite eller med hot om att verksamheten avbryts eller att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om hot om avbrytande ska dock inte tillämpas på skyldigheter som avses i 176—179 eller 190 §.

Bestämmelser om vite, hot om avbrytande och hot om tvångsutförande finns i viteslagen. Kostnaderna för åtgärder som vidtas genom tvångsutförande betalas i förskott av statsmedel och återkrävs av den försumlige. Kostnader som återkrävs är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivningen av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

333 §

Påföljdsavgift för teleföretag

Ett teleföretag som bryter mot en skyldighet som ålagts företaget med stöd av 53—55 § och som trots uppmaning inte inom en skälig tid, minst tre månader, rättar sitt förfarande, kan påföras påföljdsavgift.

Påföljdsavgift får inte påföras om förfarandet inte har betydande inverkan på marknaden eller om det med hänsyn till tryggandet av konkurrensen annars är uppenbart ogrundat att påföra en påföljdsavgift. Påföljdsavgift behöver dessutom inte påföras om teleföretaget för motsvarande gärning eller försummelse har påförts eller ska påföras en påföljdsavgift enligt konkurrenslagen.

När påföljdsavgiften fastställs ska arten och omfattningen av förfarandet, dess varaktighet samt den påföljdsavgift enligt konkurrenslagen som påförts för motsvarande gärning eller försummelse beaktas. Avgiften är minst 1 000 euro och högst en miljon euro. Om gärningen eller försummelsen har synnerligen betydande inverkan på marknaden, får nämnda belopp överskridas. Avgiften får dock utgöra högst fem procent av teleföretagets omsättning under det föregående året från nät och tjänster för elektronisk kommunikation.

Påföljdsavgiften påförs av marknadsdomstolen på framställning av Kommunikationsverket. Bestämmelser om handläggningen och utredningen av ärenden i marknadsdomstolen finns i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013). Påföljdsavgiften ska betalas till staten.

334 §

Påföljdsavgift för utövare av televisions- eller radioverksamhet

Utövare av televisions- eller radioverksamhet som handlar i strid med bestämmelserna i 25 och 26 kap. och trots uppmaning inte rättar sitt förfarande inom den tid som en i 303 eller 306 § avsedd tillsynsmyndighet har bestämt kan påföras påföljdsavgift.

Påföljdsavgift får inte påföras om förfarandet inte har betydande inverkan på uppnåendet av de mål som anges i 25 och 26 kap., eller om det med hänsyn till tryggandet av målen annars är uppenbart ogrundat att påföra en påföljdsavgift.

När påföljdsavgiften fastställs ska arten och omfattningen av förfarandet samt dess varaktighet beaktas. Avgiften är minst 1 000 euro och högst en miljon euro. Om gärningen eller försummelsen har synnerligen betydande inverkan för uppnåendet av målen i 25 och 26 kap., får nämnda belopp överskridas. Avgiften får dock utgöra högst fem procent av verksamhetsutövarens omsättning under det föregående året från den koncessionspliktiga verksamheten.

Påföljdsavgiften påförs av marknadsdomstolen på framställning av Kommunikationsverket

eller, i sådana fall som avses i 214 §, på framställning av konsumentombudsmannen. Bestämmelser om handläggningen och utredningen av ärenden i marknadsdomstolen finns i lagen om rättegång i marknadsdomstolen. Påföljdsavgiften ska betalas till staten.

335 §

Verkställighet av påföljdsavgift

En påföljdsavgift är direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivningen av den finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. För verkställigheten av avgiften sörjer Rättsregistercentralen. Bestämmelser om myndigheternas skyldighet att lämna information om sådant som är relevant för verkställigheten av påföljdsavgifter, om återbetalning av påföljdsavgifter och om andra motsvarande omständigheter som är nödvändiga för verkställigheten av dem, samt närmare bestämmelser om verkställigheten av påföljdsavgifter, får utfärdas genom förordning av statsrådet.

336 §

Förbud mot oskäliga avtalsvillkor vid tillhandahållande av kommunikationstjänster

Kommunikationsverket får, om det behövs för att skydda konsumenterna, förbjuda fortsatt användning av avtalsvillkor som strider mot 107 § eller förbjuda upprepad användning av sådana eller jämförbara avtalsvillkor.

Kommunikationsverket får förena förbudsbeslut med vite. Vitet döms ut av marknadsdomstolen.

Ett sådant beslut av Kommunikationsverket som avses i 1 eller 2 mom. får inte överklagas genom besvär. Teleföretaget får föra ett förbudsbeslut till marknadsdomstolen inom 30 dagar efter att ha fått del av Kommunikationsverkets beslut. I annat fall står beslutet fast. Bestämmelser om handläggningen av ärenden i marknadsdomstolen finns i lagen om rättegång i marknadsdomstolen.

337 §

Stängning av nummer och tjänster

Konsumentombudsmannen kan ålägga ett teleföretag att vid vite utan dröjsmål stänga ett nummer eller på något annat sätt förhindra användningen av en tjänst, om det är uppenbart att syftet med tjänsten är att eftersträva orättmätig ekonomisk vinning genom att vid marknadsföring lämna osann eller vilseledande information som är relevant för abonnenterna och användarna av tjänsten, och användningen av tjänsten medför avgifter på abonnentens faktura för kommunikationstjänster. Konsumentombudsmannen kan också meddela ett interimistiskt beslut som gäller tills ärendet är slutligt avgjort.

Konsumentombudsmannen ska i ett beslut enligt 1 mom. bestämma att teleföretaget så snart det fått del av beslutet ska avbryta faktureringen för innehållstjänsten och upphöra med att till tjänsteleverantören eller ett annat teleföretag redovisa medel som redan flutit in eller som ännu kommer att flyta in för tjänsten.

Konsumentombudsmannen ska före beslutet enligt 1 mom. ge teleföretaget och tjänsteleverantören tillfälle att bli hörda, utom när detta inte kan ordnas så snabbt som ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver.

Konsumentombudsmannens beslut enligt 1 mom. får inte överklagas genom besvär. Teleföretaget eller den som tillhandahåller den tjänst vars användning hindras får föra ett sådant beslut som inte är interimistiskt till marknadsdomstolen inom 30 dagar efter att ha fått del av det. I annat fall står beslutet fast. Bestämmelser om handläggningen av ärenden i marknadsdomstolen finns i lagen om rättegång i marknadsdomstolen.

Om ett sådant beslut av konsumentombudsmannen som avses i 1 mom. står fast, ska teleföretaget utan dröjsmål och senast 30 dagar efter det att ärendet blivit slutligt avgjort, till abonnenterna återbetala deras avgifter för tjänsten till fullt belopp. Om de medel som flutit in till teleföretaget inte räcker för att täcka alla abonnenters fordringar, ska medlen betalas tillbaka i förhållande till respektive fordrans storlek. På det

belopp som betalas tillbaka ska det betalas en årlig ränta som motsvarar referensräntan enligt 12 § i räntelagen.

338 §

Avbrytande av televisionsverksamhet

Kommunikationsverket kan ålägga en verksamhetsutövare att helt eller delvis avbryta televisionsverksamhet som avses i 3 §, om verksamhetsutövaren trots åtgärder som bestämts enligt 330—332 eller 334 § allvarligt och upprepade gånger i sin televisionsverksamhet bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den.

339 §

Avbrytande av vidaresändning av televisionsprogramutbud

Statsrådet får för högst en månad bestämma att vidaresändning av televisionsprogramutbud med ursprung utanför Finland ska avbrytas, om man i programutbudet på ett uppenbart sätt och upprepade gånger

1) gör sig skyldig till sådan hets mot folkgrupp som är straffbar enligt 11 kap. 10 § i strafflagen, eller

2) grovt bryter mot bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram.

Om den utövare av televisionsverksamhet som är ansvarig för ett televisionsprogramutbud som avses i 1 mom. har etablerat sig i en EES-stat, ska det förfarande som anges i artikel 3.2 i direktivet om audiovisuella medietjänster iakttas när det bestäms att vidaresändningen av televisionsprogrammet ska avbrytas. Om utövaren av televisionsverksamhet har etablerat sig i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet men som är part i Europarådets televisionskonvention, ska det förfarande som föreskrivs i artiklarna 24.1 och 24.2 i den konventionen iakttas när det bestäms att vidaresändningen av televisionsprogramutbudet ska avbrytas.

340 §

Förbud mot televerksamhet

Om ett teleföretag trots påföljder som avses i 331—334 § allvarligt och på ett väsentligt sätt bryter mot eller försummar att iaktta bestämmelser i denna lag eller föreskrifter eller beslut som meddelats med stöd av den får Kommunikationsverket förbjuda teleföretaget att utöva televerksamhet. Kommunikationsverket kan förbjuda teleföretagets verksamhet helt eller delvis.

Kommunikationsverket får förbjuda tillhandahållandet av en tjänst eller en uppsättning tjänster som skulle medföra avsevärd snedvridning av konkurrensen, till dess att ett beslut enligt 52 § har fattats.

341 §

Husrannsakan, platsgenomsökning och kroppsvisitation

Om det finns vägande skäl att misstänka att ett brott som avses i 38 kap. 7 § i strafflagen eller i 348 § 1 mom. 2 eller 3 punkten. i denna lag har begåtts på en plats som omfattas av hemfriden, får trots 8 kap. 2 § 1 mom., 4 § och 31 § 1 mom. i tvångsmedelslagen allmän husrannsakan eller platsgenomsökning samt kroppsvisitation företas för att söka efter lagstridig radioutrustning eller teleterminalutrustning eller för utredning av brott. Dessutom förutsätts det att rannsakningen, genomsökningen eller visitationen är nödvändig för att syftet med den ska uppnås.

43 kap.

Ändringssökande

342 §

Omprövning

Ett lagringsskyldigt företag får hos inrikesministeriet begära omprövning av ett sådant beslut om skyldighet att lagra uppgifter som avses i 157 §.

Omprövning av beslut som Kommunikationsverket fattat om radiotillstånd enligt 39 §, reservering av radiofrekvenser enligt 44 §, numrering enligt 100 §, marknadsbaserad frekvensavgift enligt 288 § och informationssamhällsavgift enligt 289 § får begäras hos Kommunikationsverket.

Omprövning av ett bedömningsorgans beslut om kvalitetssäkringssystem för radioutrustning enligt 255 § 1 mom. och en av Kommunikationsverket utsedd utomstående examensmottagares avslagsbeslut om behörighetsexamen enligt 265 § 3 mom. får begäras hos Kommunikationsverket.

Bestämmelser om omprövningsförfarandet finns i 7 a kap. i förvaltningslagen.

343 §

Överklagande hos marknadsdomstolen

Kommunikationsverkets beslut enligt 21 kap., 295 § och 312 § 2 och 3 mom. får överklagas genom besvär hos marknadsdomstolen. I sitt beslut får Kommunikationsverket bestämma att beslutet ska iakttas även om det överklagas, om inte marknadsdomstolen bestämmer något annat.

Bestämmelser om handläggningen av besvär som avses i 1 mom. vid marknadsdomstolen finns i lagen om rättegång i marknadsdomstolen.

Kommunikationsverket har rätt att anföra besvär över marknadsdomstolens beslut.

344 §

Överklagande hos förvaltningsdomstolen

Kommunikationsministeriets, dataombudsmannens, kommunens byggnadstillsynsmyndighets och Kommunikationsverkets beslut, med undantag av förvaltningsbeslut som avses i 342 § samt Kommunikationsverkets och inrikesministeriets beslut med anledning av begäran om omprövning, får överklagas hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat bestäms nedan.

Den beslutsfattande myndigheten får i fråga om andra beslut än sådana som avses i 233 och 235 § bestämma att beslutet ska iakttas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Ett i 213 § avsett beslut av Kommunikationsverket om överlåtelse av sändningsrätt ska med avvikelse från 2 mom. iakttas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Kommunikationsverket har rätt att genom besvär överklaga också ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt ett sådant beslut av Kommunikationsverket som avses i 1 mom.

345 §

Överklagande hos högsta förvaltningsdomstolen

Beslut som meddelats av en förvaltningsdomstol i ärenden som gäller återkallande av en programkoncession enligt 32 §, återkallande av radiotillstånd enligt 49 §, placering enligt 233 §, ändring eller upphävande av placeringsrätt enligt 235 § och återkallande av ett beslut att utse bedömningsorgan enligt 255 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Övriga beslut av en förvaltningsdomstol får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen får sådana beslut överklagas som

1) statsrådet har fattat med stöd av denna lag,

2) Kommunikationsverket har fattat med stöd av 52—55 § eller som gäller tillsynen över att sådana beslut följs,

3) Kommunikationsverket har fattat med stöd av 85 §,

4) Kommunikationsverket har fattat med stöd av 314 § och som gäller tillsynen över att EU:s roamingförordning följs,

5) marknadsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, med undantag för sådana beslut enligt 336 och 337 § som överklagas på det sätt som anges i lagen om rättegång i marknadsdomstolen.

Sådana beslut av statsrådet och Kommunikationsverket som avses i 2 mom. 1—4 punkten ska iakttas även om de överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat. Besvären ska behandlas skyndsamt.

AVDELNING XIII

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

44 kap.

Straffbestämmelser

346 §

Televisions- och radioverksamhetsförseelse

Den som uppsåtligen bedriver televisions- eller radioverksamhet utan programkoncession som avses i 22 § 1 mom., 26 och 28 § eller 34 § 1 mom. eller utan att göra verksamhetsanmälan enligt 4 § 1 mom. eller i strid med förbud som meddelats med stöd av 338 och 339 §, ska för *televisions- och radioverksamhetsförseelse* dömas till böter.

Till straff döms inte om förseelsen är ringa.

347 §

Avkodningssystemsförseelse

Den som på annat sätt än så som avses i 38 kap. 8 b § i strafflagen uppsåtligen bryter mot det förbud i 269 § 2 mom. som avser avkodningssystem eller en del av ett sådant ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *avkodningssystemsförseelse* dömas till böter.

Åklagaren får inte väcka åtal för avkodningssystemsförseelse, om inte målsäganden anmäler brottet till åtal eller ett synnerligen viktigt allmänt intresse kräver att åtal väcks.

Till straff döms inte om förseelsen är ringa.

348 §

Teleutrustningsförseelse

Den som uppsåtligen

1) innehar eller använder en radiosändare utan radiotillstånd som avses i 39 § eller använder en radiosändare utan behörighet som avses i 265 § eller utan kompetens som avses i 266 §,

2) bryter mot ett förbud enligt 329 § som avser förhindrande eller begränsning av störningar eller mot ett tillsynsbeslut som avses i 330 §,

3) bryter mot bestämmelserna i 253 § om import, försäljning, saluföring, överlåtelse eller utställande av en teleutrustning eller mot ett förbud enligt 327 § som meddelats när utrustning tagits för undersökning, eller

4) bryter mot bestämmelserna i 258 § om säkerställande av radiomottagares och radioutrustningars överensstämmelse, i 259 § om säkerställande av teleterminalutrustningars överensstämmelse, i 260 § om säkerställande av nätverksutrustningars överensstämmelse, i 256 § 5 mom. om att hålla dokument som gäller säkerställande av överensstämmelse tillgängliga, i 263 § om anmälan om utsläppande på marknaden av utrustning eller i 262 § 1 mom. om märkning av teleutrustning eller mot meddelande om användningsändamål när det gäller radioutrustning och teleterminalutrustning enligt 262 § 2 mom.,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *teleutrustningsförseelse* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har meddelats med stöd av 332 § och som förenats med vite eller med hot om att verksamheten avbryts, får inte med stöd av 1 mom. dömas till straff för samma gärning.

Till straff döms inte om förseelsen är ringa.

349 §

Dataskyddsförseelse vid elektronisk kommunikation

Den som uppsåtligen

1) försummar skyldigheterna enligt 205 § 1 mom. att begära samtycke och lämna information,

2) försummar skyldigheten enligt 247 § att sörja för informationssäkerheten för sina tjänster eller för behandlingen av förmedlingsuppgifter och lokaliseringsuppgifter,

3) försummar anmälningsplikten enligt 275 § 1 mom. eller 278 § 2 mom.,

4) behandlar förmedlingsuppgifter i strid med 136—144 § eller lokaliseringsuppgifter i strid med 160 § 1—4 mom. eller 161 § eller i samband med behandlingen åsidosätter informationsskyldighet eller myndighetsföreskrifter,

5) underlåter att iaktta vad som i 152—154 § föreskrivs om att utarbeta en redogörelse eller förhandsanmälan och att lämna den till användarna, arbetstagarnas företrädare eller dataombudsmannen,

6) försummar skyldigheten enligt 145 § att dokumentera uppgifter om behandlingen eller skyldigheter enligt 158 § 3 mom.,

7) underlåter att iaktta bestämmelserna i 162 § om användares och abonnenters rättigheter,

8) underlåter att iaktta bestämmelserna i 134 § om specificering av fakturor per uppkoppling,

9) underlåter att iaktta bestämmelserna i 197—199 § om behandling av personuppgifter som ingår i kontaktinformationstjänster, om skyldighet att informera abonnenterna om syftet med och användningen av tjänsterna, om avlägsnande och rättelse av uppgifter, om rätten att förbjuda offentliggörande av kontaktinformation, samt om juridiska personers rättigheter, eller

10) bedriver direktmarknadsföring, marknadsför telefonabonnemang eller registrerar eller använder information i strid med 200—203 eller 205 §,

ska för *dataskyddsförseelse vid elektronisk kommunikation* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

Till straff döms inte om förseelsen är ringa.

350 §

Hänvisningar till strafflagen

Bestämmelser om straff för avkodningssystemsbrott finns i 38 kap. 8 b § i strafflagen.

Bestämmelser om straff för kränkning av kommunikationshemlighet finns i 38 kap. 3 §, om straff för grov kränkning av kommunikationshemlighet i 38 kap. 4 § och om straff för dataintrång i 38 kap. 8 § i strafflagen. Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 136 § 4 mom. och 160 § 5 mom. i denna lag döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

45 kap.

Ikraftträdande

351 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs

1) lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998),

2) lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001),

3) lagen om förbud mot vissa avkodningssystem (1117/2001),

4) lagen om tillhandahållande av informationssamhällets tjänster (458/2002),

5) lagen om domännamn (228/2003),

6) kommunikationsmarknadslagen (393/2003),

7) lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004),

8) lagen om auktion av vissa radiofrekvenser (462/2009).

Bestämmelserna i 15 kap. och 135 § i denna lag träder i kraft den 1 juli 2015.

Lagen om domännamn tillämpas till och med den 4 september 2016. Denna lags 21 kap. om domännamn, bestämmelserna i 295 § och bestämmelserna i 312 § 2 och 3 mom. om en registrar som företräder en part träder i kraft den 5 september 2016.

Lagens 201 § gäller till och med den 1 juli 2015.

Lagens 227 § 1 mom. 2 och 3 punkten gäller till och med den 31 december 2016.

Lagens 288 § 1 mom. 3 punkten träder i kraft den 1 januari 2024.

Lagens 304 § 2 mom. gäller till och med den 30 juni 2022.

Bestämmelserna i 43 § 3 och 4 mom. i kommunikationsmarknadslagen tillämpas till och med den 31 december 2015.

352 §

Övergångsbestämmelser

På handläggningen av förvaltningsärenden som är anhängiga när denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Nät- och programkoncessioner, tillstånd för radiosändare, identifieringssignaler för radiostationer samt behörighets- och kompetensbevis som är gällande när lagen träder i kraft fortsätter att gälla till utgången av den utsatta tiden i dem.

Lagen om auktion av vissa radiofrekvenser ska tillämpas på koncessioner som beviljats med stöd av den tills de upphör att gälla.

Teleföretagens rättigheter och skyldigheter enligt kommunikationsmarknadslagen ska förbli i kraft till dess att Kommunikationsverket första gången har fattat ett beslut om betydande marknadsinflytande enligt 52 § i denna lag, och till följd av det gett teleföretagen rättigheter och ålagt dem skyldigheter i enlighet med denna lag. Vid behov ska Kommunikationsverket genom ett separat beslut fastställa att teleföretagets skyldigheter enligt kommunikationsmarknadslagen upphör att gälla.

De rättigheter och skyldigheter som teleföretag har på grundval av 59 § i kommunikationsmarknadslagen ska förbli i kraft till dess att Kommunikationsverket första gången fattar ett beslut enlig 85 § i denna lag om att ta i bruk ett urvalsförfarande.

Skyldigheten enligt 134 § 1 mom. 3 punkten i kommunikationsmarknadslagen att i nätet utan ersättning distribuera televisionsutbud som tjänar allmänintresset, som fritt kan tas emot och som sänds med stöd av en sådan riksomfattande programkoncession som innehas av MTV Ab:s MTV3, Sanoma Entertainment Oy:s Nelonen och Fox International Channels Netherlands Holding B.V.:s Fox fortsätter att gälla tills de koncessioner som avses i 26 § i denna lag börjar gälla. Skyldigheten enligt 19 a § i lagen om televisions- och radioverksamhet att ge syn- och hörselskadade tillgång till programutbud fortsätter att gälla tills statsrådet i enlighet med 211 § 2 mom. i denna lag har utfärdat en förordning.

Skyldigheten som en utövare av televisionsverksamhet har att i tv-programutbudet förmedla meddelanden från myndigheter till allmänheten enligt 15 a § 1 och 2 mom. i lagen om televisions- och radioverksamhet gäller tills de koncessioner som avses i 26 § i denna lag börjar gälla.

Skyldigheten som en utövare av radioverksamhet har att i radioprogramutbudet förmedla meddelanden från myndigheter till allmänheten enligt 15 a § 1 och 2 mom. i lagen om televisions- och radioverksamhet gäller tills den programkoncession går ut som utövaren av radioverksamhet har och som avses i 7 § 1 mom. i den lagen.

Bestämmelserna i 229 § 4 mom. i denna lag ska inte tillämpas på avtal som ingåtts före ikraftträdandet av lagen.

Bestämmelserna i 288 § 1 mom. 1 punkten ska tillämpas på koncessioner som beviljats efter det att lagen har trätt i kraft.

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av någon annan lag eller i beslut som meddelats med stöd av en lag som upphävts genom denna lag hänvisas till en lag som upphävts genom denna lag, ska hänvis-

ningen anses avse motsvarande bestämmelse i denna lag.

Lag

om ändring av 161 § i markanvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 161 § i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) , sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 589/2011, ett nytt 6 mom. som följer:

161 §

Placeringen av samhällstekniska anordningar

— — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelser om placeringen av telekablar på en fastighet som ägs eller innehas av någon annan finns i 28 kap. i informationssamhällsbalken (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 38 kap. 8 b § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen (39/1889) 38 kap. 8 b §, sådan den lyder i lagarna 1118/2001 och 540/2007, som följer:

38 kap.

Om informations- och kommunikationsbrott

8 b §

Avkodningssystemsbrott

Den som i strid med förbudet i 269 § 2 mom. i informationssamhällsbalken (/) i förvärvssyfte eller så att gärningen är ägnad att orsaka den som tillhandahåller skyddade tjänster betydande men eller skada, tillverkar, importerar, saluför, hyr ut eller distribuerar ett avkodningssystem eller gör reklam för, installerar eller underhåller ett sådant, ska, om inte ett strängare eller lika strängt straff föreskrivs för gärningen någon annanstans i lag, för *avkodningssystemsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 15 oktober 2014